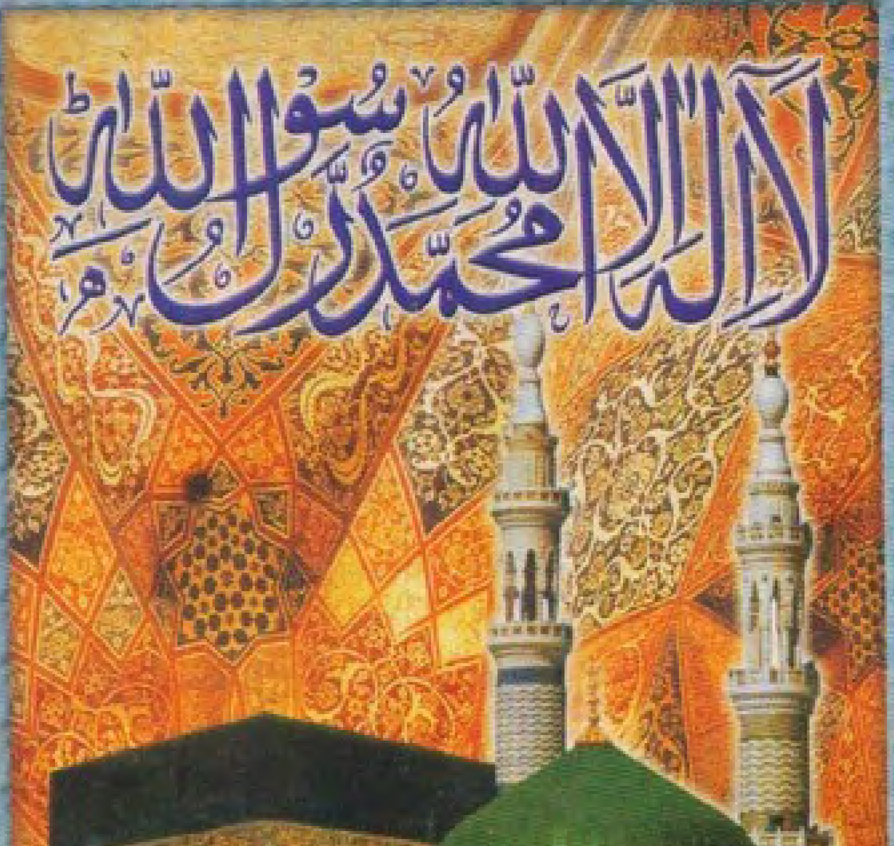

متبرک وظیفا

بسم الله الرحمٰن الرحيم

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ

(القرآن)

توهان جو رب تعالیٰ فرمايو ته توهان مون کان دعائون گهرو آئون توهان جون دعائون قبول ڪندس. (القرآن)

حَامِدًا وَّمُصَلِّيًا

مُتَبَرڪ وَظيفا

مُتبرڪ راتين جا نفل
دُعائون، وِردَ ۽ وَظيفا

شايع ڪندڙ ۽ مصنف

حضرت علامه عبدالوحيد جان سرهندي فاروقي

مهتمم اعلیٰ ومدرس:

جامعه مجدديه سرهنديه دارالارشاد

ٽنڊو سائينداد، تعلقو ٽنڊو محمد خان، ضلع حيدرآباد.

متبرڪ وظيفا

شايع ڪندڙ ۽ مصنف ـــــ حضرت علامه عبدالوحيد جان سرهندي

ڪتابت ـــــــــ فقير فيض محمّد سڪندري پٺاڻي حيدرآباد

ڇاپيندڙ ـــــــــ سيّد واجد علي حسني

نيوگرين پرنٽرس. صدر. حيدرآباد

ايڊيشن ـــــــــ چوٿون

سال اشاعت ـــــــــ ربيع الاوّل ١٤١٩ھ/ جولاءِ ١٩٩٨ع

تعداد ـــــــــ ٻه هزار

هديه ـــــــــ پڙهي عمل ڪرڻ ۽ دعاءِ خير سان نوازڻ

نوٽ: هر مسلمان کي هي ڪتاب ڇپائڻ في سبيل الله ورهائڻ جي هن شرط سان اجازت ڏجي ٿي ته ڇپائڻ وقت هن ڪتاب جي مضمون ۽ ٽائيٽل ۾ ڪو به فرق نه ڪيو وڃي.

ملڻ جا هنڌ:

١ـ حضرت علامه عبدالوحيد سرهندي

درگاه ٽنڊو سائينداد. لڳ ٽنڊو محمّد خان

ضلع. حيدرآباد

٢ـ الحاج سيّد قمر الزّمان شاه

سي/٢٢٣، لطيف آباد ٢ حيدرآباد. سنڌ.

٣ـ حاجي غلام اڪبر جتوئي

صديق ڪورٽ. باٿ آئي لينڊ. ڪراچي

مهرباني فرمائي مٿين جاين تان روبرو ڪتاب حاصل ڪريو

فهرست

عنوان	صفحو	عنوان	صفحو
سورة يٰسٓ جا فضائل	۵	دعا (اللهم اسلمت نفسي)	۴۲
سوره يٰسٓ	۷	قرآني وظيفو براءِ امراض قلب	۴۳
برأت جي جا نفل ۽ دعائون	۱۶	دعا سيدنا صديق اڪبر (۱)	۴۴
دعا نصف شعبان المعظم	۱۸	دعا 〃 〃 (۲)	۴۷
سورة ملڪ جا فضائل	۲۰	حزب البحر جي ترتيب ۽ زڪوٰة	۴۸
سورة الملك	۲۱	اعتصام حزب البحر	۴۹
شب قدر جي تفسيري وضاحت	۲۵	اختتام حزب البحر	۵۵
روزي رکڻ جي نيت	۲۹	ترتيب ختم خواجگان	۵۷
روزي کولڻ جي نيت	۲۹	جنازه نماز جي صحيح ترتيب	۶۱
دعاءِ تراويح	۲۹	ايصال ثواب جي حديث	۶۳
دعاءِ عاشور	۳۰	فاتحه جو طريقو	۶۴
۱۲، ربيع الاول	۳۴	عهد نامه شريف	۶۸
قرباني جي دعا	۳۴	متبرڪ دعا	۷۰
معراج واري رات جا نفل ۽ دعائون	۳۵	اکين جي تڪليف لاءِ مجرب بيت	۷۱
روزانه نفل نمازون	۳۶	حضرت بايزيد بسطاميؒ جا بيت	۷۲
صلوٰة الحاجة	۳۷	صبح جو اٿڻ وقت جي دعا	۷۳
عقيقي جي دعا	۳۸	سمهڻ وقت جي دعا	۷۳
امن امان ۽ رزق جي فراواني لاءِ مجرب دعا	۳۹	سواريءَ تي سوار ٿيڻ جي دعا	۷۳
رات جو سمهڻ وقت وارا بابرڪت عمل	۴۰	خطبه اول براءِ جمعة المبارڪ	۷۴

عنوان	صفحه	عنوان	صفحه
منظوم خطبه اول برائي جمعة المبارڪ	٧٥	خطبه ثاني عيد الفطر وعيد الاضحىٰ	٨٤
خطبه ثانيه برائي جمعة المبارڪ	٧٨	اول خطبه عيد الاضحىٰ	٨٦
نڪاح پڙهڻ جون دعائون	٧٩	التجا بدرگاھ رب العالمين	٨٨
نڪاح جو خطبو	٨٠	نعت مصطفىٰ	٨٩
نڪاح جي دعا	٨١	هديه صلوٰة و سلام	٩٠
اول خطبه عيد رمضان	٨٣	مناجات بدرگاھ قاضي الحاجات	٩١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
نَحْمَدُهٗ وَنُصَلِّيْ عَلٰى رَسُوْلِهِ الْكَرِيْمِ

انتساب

آئون پنهنجي هن تصنيف کي پنهنجي ڏاڏي بُزرگوار امام العارفين حَضْرَتُ آغا غُلَامُ عَلِيُ جانُ سرهندي مُجدّدي قُدِّسَ سِرُّهٗ جي گرامي قدر ذات اقدس ڏانهن مَنسُوب ڪريان ٿو. حضرت صاحب جن ڪمالِ شفقت ۽ پيار سان منهنجي تربيت ڪئي ۽ سندن فيوضات ۽ برڪات سان مون کي دين خدمت جي سعادت نصيب ٿي

فَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كَثِيْرًا عَلٰى ذَالِكَ.

بقلم:
عبد الوحيد سرهندي
از: ٽنڊه سائينداد.
١٠ اپريل ١٩٩٧ع

سُورۃ یٰسٓ جا فضائِلُ

حضرت معقل بن يسار رضی الله تعالیٰ عنه کان روايت آهي ته رسولِ عربي عليه الصّلوٰة والسّلام ارشاد فرمايو ته جيڪو ماڻهو سورة يٰسٓ، الله تعالیٰ جي رضامندي لاءِ پڙهي ٿو ته اُن جا اڳيان سيئي گناه بخش ڪيا وڃن ٿا، پوءِ توهان سورة يٰسٓ پنهنجي فوت ٿيلن تي پڙهو . رواه البيهقي از مشڪوٰة المصابيح باب فضائل القرآن .

حضرت عطاء بن ابی رباح کان روايت آهي، ان فرمايو ته مون کي حديث پهتي آهي ته رسولِ عربي عليه الصّلوٰة والسّلام ارشاد فرمايو ته جيڪو ماڻهو روز اني صبح جو سورة يٰسٓ پڙهندو اُن جون سڀ ضروريون ضرور تون پوريون ڪيون وينديون. از: مشڪوٰة المصابيح، باب فضائل القرآن. حضرت صاحب راحة القلوب پر هن طرح لکيو آهي.

صحيح حديث سان ثابت آهي ته سورة يٰسٓ قَلْبُ الْقُرْآن آهي يعني قرآن شريف جي دل آهي ۽ بزرگن جو چوڻ آهي ته ٻي دليون گڏ ٿينديون ته دعا قبول ٿيندي؛ مؤمن جي دل، قرآن پاڪ جي دل يعني سورة يٰسٓ ۽ رات جي دل يعني رات جو پويون حصو، سو مؤمن کي گهرجي ته الله تعالیٰ جي رضامندي حاصل ڪرڻ واسطي هميشه انهي مبارڪ وقت ۾ سورة يٰسٓ پڙهي ۽ الله تعالیٰ کان دُعائون گهرن. پوئين رات جو پڙهي نه سگهن ته صبح جو نماز کان اڳي يا پوءِ پڙهن .

هي فائدو پڻ ياد رکو ته هميشه عبادت لاءِ عمل ۽ وظيفو ايترو مقرر ڪجي جيترو هميشه ڪري سگهي، ٻن ڏينهن گهڻو وظيفو ڪري وري ڇڏي ڏجي تنهن کان بهتر آهي ٿورو ڪجي ۽ هميشه ڪجي، خدا تعالیٰ وٽ اهو طريقو پسنديده

آهي: ”اَحَبُّ الْاَعْمَالُ اِلَى اللهِ اَدْوَمُهَا“ تهنڪري هڪ پيرو جيئن قرآن ۾ آهي
هميشه تيئن پڙهو.

ڪن مشائخن وٽ هي پڙهڻ جي ترتيب مجرب آهي ته سورة يٰسٓ ۾ ست مبين
آهن. سورة شروع ڪري پهرين مبين تي بيهي وري ٻي دفعي منڍ کان شروع ڪري
ٻي مبين تائين پڙهي اهڙي طرح هر مبين وٽ پهچي منڍ کان پڙهي ۽ ان طرح سان
ستن مبينن تائين پڙهي پوري ڪري.

ٽئين ترتيب هي آهي جيڪا مشڪلات جي وقت مشائخن وٽ مجرب آهي.
عشاء جي نماز کان پوءِ ٻه رڪعتون پڙهي پوءِ سورة يٰسٓ ٤١ (ايڪيتاليهه) ڀيرا پڙهي
۽ هر ڀيري کان بعد دعا گهري ۽ چوي ته: ”يَامَنْ اَمْرُهٗ اِذَآ اَرَادَ شَيْئًا اَنْ يَقُوْلَ لَهٗ كُنْ
فَيَكُوْنُ.“ (مون کي بيماري کان شفا يا ظالم جي شر کان پناهه ڏي يا تنگدستي دفع ڪر)
جهڙو مطلب هجيس ته جلد حاصل ٿيندو، اِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالىٰ.

(از: راحة القلوب)
تصنيف:
صاحب العلم والعرفان حضرت شاهه آغا سرهندي مجددي
قدس سره العزيز

سورة يٰسٓ مڪه مڪرمه ۾ نازل ٿي آهي.

سُوْرَةُ يٰسٓ شَرِيْف

انهي ۾ ۵ رڪوع ۽ ۸۳ آيتون آهن.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الله تعالیٰ جي نالي سان شروع ڪريان ٿو جيڪو نهايت مهربان ۽ ٻاجهارو (آهي).

يٰسٓ ۝١ وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ ۝٢ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ۝٣

يٰسٓ [1] قسم آهي قرآن حڪيم جو . بيشڪ توهان (اي رسول عربي ﷺ) سچن رسولن مان آهيو .

عَلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝٤ تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ۝٥

(۽) توهان بالڪل سڌي رستي تي آهيو . قرآن حڪيم الله تعالیٰ جي طرفان نازل ٿيل آهي.

لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اُنْذِرَ اٰبَآؤُهُمْ فَهُمْ غٰفِلُوْنَ ۝٦

ان لاءِ ته توهان انهي (قرآن) سان اُن قوم کي (عذاب کان) ڊيڄاريو جن جي ڏاڏن کي ڪونه ڊيڄاريو ويو پوءِ اهي غفلت

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰۤی اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝٧

۾ آهن. بيشڪ انهن مان گهڻن تي تقدير [2] الاهي ثابت ٿي چڪي آهي پوءِ اهي ايمان نه آڻيندا.

اِنَّا جَعَلْنَا فِيْۤ اَعْنَاقِهِمْ اَغْلٰلًا فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ

بيشڪ اسان انهن جي ڪنڌن ۾ ڳٽ وجهرايا آهن پوءِ اهي ڪرڙن تائين اهي ڄڪڙيل آهن، پوءِ اهي

مُّقْمَحُوْنَ ۝٨ وَجَعَلْنَا مِنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ سَدًّا وَّمِنْ

ڪنڌ [3] مٿي ڪري رهيا آهن. ۽ اسان انهن (ڪافرن) جي اڳيان ۽ پويان رڪاوٽون پيدا ڪيون

خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنٰهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ ۝٩

آهن، پوءِ اسان انهن جي نگاهن تي پردا وڌا آهن پوءِ اهي ڏسي نه ٿا سگهن.

وَسَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا

۽ برابر آهي انهن لاءِ توهان انهن کي ڊيڄاريو يا نه ڊيڄاريو (اهي)

[1] الله ۽ الله جي رسول ۾ راز آهي ... تفسير روح البيان. [2] تفسير جلالين. [3] تفسير مظهري. [4] تفسير بيضاوي وتفسير مظهري.

يُؤْمِنُونَ ۝١٠ إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ

ايمان نه آڻيندا. توهان جو ڊيڄارڻ ته اُن کي نفعو ڏئي ٿو جيڪو قرآن ڪريم جي تابعداري ڪري ٿو ۽ بنا ڏسڻ

الرَّحْمَٰنَ بِالْغَيْبِ ۖ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ۝١١

الله تعالىٰ جو خوف ڪري ٿو، پوءِ اهڙي شخص کي مغفرت ۽ اجر عظيم جي بشارت ڏيو.

وقف غفران

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ ۚ

بيشڪ اسين ئي مئلن کي زنده ڪنداسين ۽ اسين سندن نيڪ ۽ برا عمل ۽ نڪون ٿا

ع

وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ ۝١٢ وَاضْرِبْ لَهُمْ

۽ اسان هر شيءِ کي لوح محفوظ ۾ لکرايو آهي. ۽ رسول عربي توهان انهن لاءِ

وقف لازم

مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ۝١٣

هڪ ڳوٺ (انطاڪيه) وارن جو مثال بيان ڪريو، جڏهن انهن وٽ دين جا قاصد پهتا.

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ

يعني جنهن وقت اسان انهن ڏانهن ٻه قاصد موڪليا پوءِ انهن ٻنهي قاصدن کي ڪوڙو ڄاتو پوءِ اسان انهن

فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ۝١٤ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ

کي ٽئين قاصد سان مضبوط بنايو. پوءِ انهن چيو ته بيشڪ اسين توهان ڏانهن موڪليا ويا آهيون. انهن چيو ته نه آهيو توهان

مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَٰنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا

مگر اسان جهڙا بشر ۽ الله تعالىٰ ڪا شيءِ نازل نه ڪئي آهي، توهان ته صاف ڪوڙا

تَكْذِبُونَ ۝١٥ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ۝١٦

آهيو. انهن (قاصدن) چيو ته اسان جو رب ڄاڻي ٿو ته بيشڪ اسان توهان ڏانهن موڪليا ويا آهيون

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝١٧ قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ ۖ

۽ اسان جي ذمي ته فقط صاف تبليغ ڪرڻ آهي. انهن چيو بيشڪ اسين توهان کي نحوس سمجهون ٿا

ك تفسير جلالين وتفسير جامع البيان وتفسير النسفي. ك تفسير النسفي وتفسير جلالين وتفسير بيضاوي. ك تفسير مظهري وتفسير جامع البيان.
ك تفسير النسفي. ك تفسير جلالين وتفسير مظهري وتفسير النسفي وتفسير بيضاوي.

لَئِن لَّمْ تَنتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ

قسم سان جيڪڏهن توهان (تبليغ) کان نہ رڪيا تہ اسين ضرور توهان کي سنگسار ڪنداسين ۽ توهان کي اسان کان ضرور

أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَائِرُكُم مَّعَكُمْ ۚ أَئِن ذُكِّرْتُم ۚ بَلْ

سخت عذاب پهچندو. قاصدن چيو توهان جي نحوسي توهان سان گڏ آهي، جا نصيحت جڏهن توهان کي (نحوسي) لڳي ٿي، بلڪ

أَنتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ

توهان (شرڪ ڪري) حد کان وڌندڙ قوم آهيو. ۽ شهر جي پرئين پاسي کان هڪ ماڻهو (حبيب

رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوا مَن لَّا

نجار) ڊوڙندو آيو، ان چيو اي منهنجي قوم توهان (انهن) قاصدن جي تابعداري ڪريو. انهن قاصدن جي تابعداري

الربع ٢٣ يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ

ڪريو جيڪي توهان کان (تبليغ جو) ڪو اجورو نٿا وٺن ۽ اهي هدايت وارا آهن ۽ مون لاءِ ڇا آهي

الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ أَأَتَّخِذُ مِن دُونِهِ

مناسب ٿي لڳو تہ آءٌ ان الله جي عبادت نہ ڪريان جنهن مون کي پيدا فرمايو ۽ ان ڏانهن توهان موٽايا ويندا. ڇا آءٌ الله کان

آلِهَةً إِن يُرِدْنِ الرَّحْمَٰنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ

سواءِ ٻيا معبود وٺان، جيڪڏهن الله تعاليٰ (مون لاءِ) ڪنهن تڪليف جو ارادو ڪري تہ اهو (معبود) منهنجو ڪا

شَيْئًا وَلَا يُنقِذُونِ ﴿٢٣﴾ إِنِّي إِذًا لَّفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِنِّي

سفارش نہ ڪري سگهن ۽ نڪي مون کي (عذاب الاهي کان) بچائي سگهن. بيشڪ ان وقت آءٌ صاف گمراهي ۾ هوندس. بيشڪ

آمَنتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ ۖ قَالَ

مون توهان جي رب تي ايمان آندو آهي پوءِ توهان منهنجي ڳالهہ ٻڌو. (پوءِ ان کي قتل ڪري ڇڏيائون) ان کي چيو ويو تہ تون بهشت ۾ داخل ٿيءُ، ان چيو

يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ

ڪاش منهنجي قوم کي معلوم ٿئي ها تہ مون کي منهنجي رب ڪهڙي سبب کان بخش ڪري ڇڏيو ۽ مون کي

له تفسير جلالين. ٢ه تفسير مظهري. ٣ه تفسير بيضاوي وتفسير نسفي.

الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾ وَمَا أَنزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِن بَعْدِهِ مِن

(جنت ۾) معزز ڪيو ۽ نه موڪليو اسان ان قوم تي اُن کان پوءِ ڪو لشڪر آسمان مان ۽ نه

جُندٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنزِلِينَ ﴿٢٨﴾ إِن كَانَتْ إِلَّا

ئي اسين لشڪر لاهيندڙ هئاسين . نه هو اهو (ڪيل عذاب) مگر

صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ﴿٢٩﴾ يَا حَسْرَةً عَلَى

هڪڙي فرشتي جي دانهن ، پوءِ ان وقت اهي سڀ مري ويا . (الله تعالیٰ فرمائي ٿو) افسوس آهي ٻانهن

الْعِبَادِ ۚ مَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٠﴾ وقف غفران

تي ، نه آيو انهن وٽ ڪو رسول مگر اهي پيغمبر سان مذاق ڪندا هئا .

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ

ڇا (مڪي جا ڪافر) اهو نٿا ڏسن ته انهن کان اڳ ۾ اسان ڪيترائي گروه هلاڪ ڪيا ، بيشڪ اهي

لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَإِن كُلٌّ لَّمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾ ع ١

ماڻهو انهن ڏانهن نه موٽيا . ۽ بيشڪ سموري مخلوق (قيامت جي ڏينهن) اسان جي اڳيان گڏ ڪئي ويندي .

وَآيَةٌ لَّهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا

۽ انهن (ڪافرن) لاءِ هڪ نشاني غير آباد زمين آهي ، جنهن کي اسين آباد ڪريون ٿا ۽ انهي (زمين)

مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّن

مان اناج پيدا ڪريون ٿا پوءِ ان مان اهي کائن ٿا . ۽ اسان انهي زمين ۾ کجين ۽ انگورن جا

نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا

باغ پيدا ڪيا ۽ انهي زمين مان چشما پيدا ڪيا . ان لاءِ ته اهي

مِن ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ ۖ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾

انهي مان ميوا کائن ، انهن جي هٿن اهو ڪم نه ڪيو ، ڇا پوءِ (ايان به) اهي شڪر نه ٿا ڪن .

له تفسير النسفي . ٢ه تفسير بيضاوي .

سُبْحٰنَ الَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ

مقدس آهي اهو ذات جنهن جوڙا بڻايا سڀ انهن شين مان جيڪي زمين پيدا ڪري ٿي

وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٦﴾ وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الَّيْلُ

۽ ٿو انهن جي نفسن مان ۽ انهن شين مان جن کي نٿا ڄاڻن. ۽ انهن لاءِ هڪ نشاني رات به آهي

نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَاِذَا هُمْ مُّظْلِمُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ

اسين ان مان ڏينهن کي ڇڪي ٿا وٺون پوءِ ان وقت اهي اونداهي ۾ آهن. ۽ سج پنهنجي مقرر

تَجْرِيْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿٣٨﴾

حد ڏانهن هلي رهيو آهي، اها تقدير غالب گهڻي علم رکندڙ جي آهي.

وَالْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ حَتّٰى عَادَ كَالْعُرْجُوْنِ الْقَدِيْمِ ﴿٣٩﴾

۽ چنڊ لاءِ به اسان منزلون مقرر ڪيون آهن ايستائين جو اهو کجيءَ جي پراڻي ٽاري وانگر موٽي ٿو.

لَا الشَّمْسُ يَنْۢبَغِيْ لَهَآ اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ

سج کي اجازت ناهي جو چنڊ کي پهچي ۽ رات کي اجازت ناهي جو ڏينهن کان اڳ ۾

النَّهَارِ وَكُلٌّ فِيْ فَلَكٍ يَّسْبَحُوْنَ ﴿٤٠﴾ وَاٰيَةٌ لَّهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا

اچي، ۽ اهي سڀ پنهنجي فلڪ ۾ تر ڪري رهيا آهن. ۽ انهن لاءِ هيءَ نشاني آهي بيشڪ اسان انهن

ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِّنْ مِّثْلِهٖ

جي اولاد کي (نوح جي) ڀريل ٻيڙيءَ ۾ سوار ڪرايو. ۽ اسان انهن جهڙيون ٻيون انهن لاءِ خلقيون آهن

مَا يَرْكَبُوْنَ ﴿٤٢﴾ وَاِنْ نَّشَاْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيْخَ لَهُمْ وَلَا

جن ۾ اهي سوار ٿين ٿا. ۽ جيڪڏهن اسين چاهيون ته انهن کي ٻوڙي ڇڏيون پوءِ انهن لاءِ ڪوبه مددگار نه آهي ۽ نڪي

هُمْ يُنْقَذُوْنَ ﴿٤٣﴾ اِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ ﴿٤٤﴾

اهي بچائي سگهن ٿا. مگر اسان جي طرفان اها رحمت ۽ مقرر وقت تائين مهلت آهي.

ته تفسير بيضاوي. سج سال جا ٣٦٥ ڏينهن مختلف جاين تان اڀري ۽ لهي ٿو ۽ پنهنجي منزل پوري ڪري ٿو. چنڊ ٢٨ ڏينهن ۾ پنهنجي منزل پوري ڪري ٿو. ته تفسير جلالين و تفسير بيضاوي. ته تفسير جلالين. ته تفسير النسفي.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ

۽ جنهن وقت انهن کي چيو وڃي ٿو ته توهان دنيا ۽ آخرت جي عذاب جو خوف ڪريو ته متان

لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾ وَمَا تَأْتِيهِم مِّنْ آيَةٍ مِّنْ آيَاتِ

توهان تي رحم ڪيو وڃي. ۽ انهن وٽ الله جي نشانين مان جڏهن ڪا نشاني پهچي ٿي

رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ

ته اهي انهيءَ کان انڪار ڪن ٿا. ۽ جڏهن انهن کي چيو وڃي ٿو ته توهان الله

أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ

جي ڏنل رزق مان خرچ ڪريو، مؤمنن لاءِ ڪافر چون ٿا ته ڇا اسين انهن

آمَنُوا أَنُطْعِمُ مَن لَّوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا

کي کارايون جن لاءِ جيڪڏهن الله چاهي ها ته انهن کي پاڻ کارائي ها، ناهيو توهان مگر

فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ

صاف گمراهي ۾. ۽ اهي چون ٿا اهو وعدو (ورِي زنده ٿيڻ جو) ڪڏهن ايندو جيڪڏهن

صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ

توهان سچا آهيو. ڏسن ٿا انتظار ڪن مگر هڪ زبردست دانهن جو جيڪا انهن کي پڪڙيندي ۽ اهي (دنيا جي)

وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ

اختلافن ۾ هوندا. پوءِ اهي (پنهنجي گهر وارن لاءِ) وصيت ڪري نه سگهندا ۽ نه پنهنجي گهر

ع ٢ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ

وارن ڏانهن موٽي سگهندا. ۽ (پهريون) صور جڏهن ڦوڪيو ويندو پوءِ ان وقت اهي قبرن مان

الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا

نڪري پنهنجي رب ڏانهن ڊوڙندا ايندا. اهي چوندا هائي افسوس! ڪنهن اسان کي

ڪه تفسير جلالين و تفسير بيضاوي، ته تفسير النسفي، ڪه تفسير جلالين، ڪه تفسير جامع البيان و تفسير مظهري

مِنْ مَّرْقَدِنَا ۜ هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ

اسانکي ننڊ واري جاءِ تان اٿاريو ، هي (اُهو) اهو آهي جنهن جو وعدو الله تعاليٰ فرمايو هو ۽ رسولن سچ

الْمُرْسَلُوْنَ ﴿٥٢﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمْ

فرمايو هو . اها فقط هڪ دانهن هوندي ، پوءِ ان وقت اهي سمورا انسان

جَمِيْعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُوْنَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ

وٽ (حساب لاءِ) حاضر ڪيا ويندا . پوءِ اڄ ڏينهن ڪو ماڻهو ڪنهن تي ظلم نه

شَيْئًا وَّلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٥٤﴾ اِنَّ اَصْحٰبَ

ڪندو ۽ توهان کي ان عمل جو ثواب ملندو جيڪو توهان ڪيو هوندو . بيشڪ جنتي ان

الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِيْ شُغُلٍ فٰكِهُوْنَ ﴿٥٥﴾ ج هُمْ وَاَزْوَاجُهُمْ فِيْ

ڏينهن پنهنجي پسنديده ڪمن ۾ خوش هوندا . اهي ۽ انهن جون گهر واريون ساين ۾

ظِلٰلٍ عَلَى الْاَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔوْنَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ وَّلَهُمْ

هوندي شاديڪيل تختن تي ٽيڪ ڏيئي ويٺا هوندا . انهن جنتين لاءِ جنت ۾ (هر قسم جا) ميوا هوندا ۽

مَّا يَدَّعُوْنَ ﴿٥٧﴾ ج صلے سَلٰمٌ قف قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ رَّحِيْمٍ ﴿٥٨﴾ وَامْتَازُوا

انهن لاءِ اهو سڀ ڪجهه هوندو جنهن جي اهي تمنا ڪندا، انهن تي الله تعاليٰ جو سلام هوندو ۽ (الله تعاليٰ فرمائيندو ته)

الْيَوْمَ اَيُّهَا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٥٩﴾ اَلَمْ اَعْهَدْ اِلَيْكُمْ يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ

ڏينهن ڌار ٿي بيهو) اي مجرمو توهان اڄ الڳ ٿي وڃو . اي انسانو ، ڇا مون توهان کان وعدو نه ورتو هو ته توهان

اَنْ لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطٰنَ ج اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٦٠﴾ لا

شيطان جي تابعداري نه ڪجو ، بيشڪ اهو توهان جو صاف دشمن آهي .

وَّاَنِ اعْبُدُوْنِيْ ؕ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ اَضَلَّ

۽ توهان منهنجي عبادت ڪجو ، اهو ئي سڌو رستو آهي . ۽ بيشڪ شيطان توهان

وقف غفران

١ تفسير مظهري . ٢ تفسير جلالين . ٣ تفسير مظهري .

مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيْرًا ؕ اَفَلَمْ تَكُوْنُوْا تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٢﴾

مان گهڻي مخلوق کي گمراهه ڪيو، ڇا پوءِ نه توهان سمجهو.

هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِيْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ﴿٦٣﴾ اِصْلَوْهَا

هي اها جهنم آهي جنهن جو توهان سان وعدو ڪيل هو. پنهنجي ڪفر سبب

الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿٦٤﴾ اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلٰٓى

اڄ توهان انهيءَ ۾ داخل ٿيو. اڄ اسين انهن جي واتن تي مهر هڻنداسين

اَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَآ اَيْدِيْهِمْ وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوْا

هڻنداسين ۽ بدعملي سبب اسان سان سندن هٿ ۽ پير سندن مٿان شاهدي

يَكْسِبُوْنَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَآءُ لَطَمَسْنَا عَلٰٓى اَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا

ڏيندا. ۽ جيڪڏهن اسين چاهيون ته سندن اکيون (دنيا ۾) مٽائي ڇڏيون پوءِ اهي (ڏٺل

الصِّرَاطَ فَاَنّٰى يُبْصِرُوْنَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَآءُ لَمَسَخْنٰهُمْ عَلٰى

رستي) ڏانهن ڊوڙن ها پر اهو ڪيئن ڏسي سگهن ها. ۽ جيڪڏهن اسين چاهيون ها ته گهر ويٺي سندن صورتون

مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوْا مُضِيًّا وَّلَا يَرْجِعُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ

مٽائي ڇڏيون ها، پوءِ نه اهي اڳتي وڌي سگهن ها ۽ نه پوئتي موٽي سگهن ها. ۽ جنهن ماڻهوءَ

نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ ؕ اَفَلَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَّمْنٰهُ

کي اسين عمر ڊگهي ڏيون ٿا ان جي خلقت ضعيف ڪريون ٿا ڇا پوءِ نه ٿا سمجهن. ۽ رسول کي اسان

الشِّعْرَ وَمَا يَنْۢبَغِيْ لَهٗ ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَّقُرْاٰنٌ مُّبِيْنٌ ﴿٦٩﴾

شعر جوڙڻ نه سيکاريو ۽ نه اهو سندس شايان شان آهي، نه اها (وحي)، مگر نصيحت ۽ قرآن مبين.

لِّيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَّيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧٠﴾

ان لاءِ ته ان ماڻهوءَ کي ڊيڄاري جنهن جي دل ۾ خوف خدا آهي ۽ ڪافرن لاءِ فيصلو الاهي ثابت ٿي چڪو آهي

ڪه تفسير جامع البيان. ڪه تفسير جامع البيان. ڪه تفسير النسفي.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا

ڇا انهن نه ڏٺو ته بيشڪ اسان پنهنجي دست قدرت سان انهن لاءِ چوپايا خلقيا

فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ

پوءِ اهي انهن جا مالڪ آهن. ۽ اسان انهن لاءِ چوپايا مسخر بنايا پوءِ انهن مان ڪن تي اهي سوار ٿين

وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ ۖ أَفَلَا

۽ انهن مان ڪن کي اهي کائين ٿا، ۽ انهن لاءِ انهن (چوپاين) ۾ گهڻا نفعا آهن ۽ کير آهي، ڇا پوءِ اهي

يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّعَلَّهُمْ

شڪر نه ٿا ڪن. انهن الله تعالیٰ کان سواءِ معبود بنايا آهن ان لاءِ ته متان انهن جي مدد

يُنصَرُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُندٌ

ڪئي وڃي. (انهن معبودن کي سندن) مدد ڪرڻ جي طاقت ناهي، ۽ اهي پنهنجي لشڪر سميت

مُّحْضَرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ ۘ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وقف لازم

حاضر ڪيا ويندا، پوءِ توهان کي سندن بي ادبي ڏک نه ڏئي، بيشڪ اسين ڄاڻون ٿا جيڪو اهي لڪائين

وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ أَوَلَمْ يَرَ الْإِنسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِن نُّطْفَةٍ

ٿا ۽ جيڪو اهي ظاهر ڪن ٿا. ڇا انسان نه ڏٺو ته تحقيق اسان ان کي هڪ قطري مان پيدا ڪيو

فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ ۖ

پوءِ تڏهن هو (اسان لاءِ) صاف دشمن آهي. ۽ اسان لاءِ مثال بيان ڪري ٿو ۽ پنهنجي خلقت کي وساري ويٺو

قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا

چوي ٿو انهن ڳريل هڏن کي ڪير جياريندو. رسولؐ توهان فرمايو انهن کي اهو ئي ؎

الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

جنهن پهرئين دفعي انهن کي پيدا ڪيو، ۽ اهو (الله) هر مخلوق کي چڱي طرح ڄاڻندڙ آهي.

؎ تفسير جلالين وتفسير جامع البيان.

الَّذِیْ جَعَلَ لَکُمْ مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا فَاِذَآ اَنْتُمْ

الله اهو آهي جيڪو توهان لاءِ ساٺي وڻ مان باهه پيدا ڪري ٿو پوءِ توهان انهيءَ مان

مِّنْهُ تُوْقِدُوْنَ ﴿٨٠﴾ اَوَلَيْسَ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

باهه ٻاريو ٿا. اهو الله تعالیٰ جنهن (پنهنجي قدرت سان) آسمان ۽ زمين پيدا ڪيا آهن

بِقٰدِرٍ عَلٰٓی اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلٰی وَهُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ﴿٨١﴾

ڇا اهو ان ڳالهه تي قادر ناهي جو انهن جهڙا پيدا ڪري سگهي، ڇو نه ۽ اهو وڏو ڄاڻندڙ وارو خالق آهي.

اِنَّمَآ اَمْرُهٗٓ اِذَآ اَرَادَ شَيْئًا اَنْ يَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٨٢﴾

پاڻ جڏهن ڪنهن تخليق جو ارادو ڪندو آهي ته ان کي حڪم ڪندو آهي ته ٿيءُ پوءِ فوراً اها شيءِ ٿي پوندي آهي.

فَسُبْحٰنَ الَّذِیْ بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ كُلِّ شَیْءٍ وَّاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٨٣﴾

پوءِ پاڪ آهي اها ذات جنهن جي دست قدرت ۾ هر ڪا اقتدار آهي ۽ انهيءَ ڏانهن سڀئي موٽايا ويندا.

له تفسير مظهري، ڪه تفسير جلالين، ڪه تفسير مظهري.

مترجم،

حضرت علامه عبدالوحيد جان سرهندي
عفي عنه

١٥ شعبان يعني برات جي رات جا نفل ۽ دعائون

○ ١٥ تاريخ ڏينهن جو روزو رکي، تمام گهڻو ثواب ملندو.

مغرب جي نماز کان پوءِ ڇهه (٦) رڪعتون نفل هينئين ريت پڙهجن:

١. ٻه رڪعتون نفل ڊگهي عمر ۽ خاتمه بالخير جي نيت سان پڙهجن.

٢. ٻه رڪعتون نفل بلائن جي دفع ٿيڻ، مصيبتن جي ٽرڻ ۽ مشڪلاتن جي حل ٿيڻ جي نيت سان پڙهجن.

٢. ٻه رڪعتون نفل رزق حلال جي ڪشادگي ۽ ٻين جي محتاجي کان آزاد ٿيڻ جي نيت سان پڙهجن.

هر ٻن رڪعتن نفل جي سلام ورائڻ کان پوءِ ٣. (ٽي) ڀيرا درود شريف ۽ هڪ ڀيرو سورت يٰسين شريف پڙهي ۽ ان کان پوءِ هڪ ڀيرو دعاءِ نصف شعبان پڙهي.

○ سج لهڻ وقت چاليهه (٤٠) ڀيرا لَاحَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ پڙهي

○ مغرب کان پوءِ تازو وضو ڪري ٻه رڪعتون تحية الوضو پڙهي، تمام گهڻو ثواب ملندو.

○ هڪ سؤ ڀيرا يَاحَيُّ يَاقَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ اَسْتَغِيْثُ پڙهي.

○ جيترو ٿي سگهي هي دعا پڙهڻ گهرجي:- اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ عَفُوٌّ كَرِيْمٌ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّيْ وَاَسْئَلُكَ الْعَافِيَةَ وَالْمُعَافَاتِ الدَّائِمَةِ فِي الدِّيْنِ وَالدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ط

○ گناهن کان توبه ڪجي، مسجدن ۾ جمع ٿي ۽ دعائون گهرجن؛ ڇو ته هن رات ۾ دعائون قبول ٿين ٿيون.

○ ٻه رڪعتون پڙهجن، الحمد کان پوءِ آيَةُ الْكُرْسِي هڪ ڀيرو ۽ سوره اخلاص ٽي (٣) ڀيرا پڙهي. سلام کان پوءِ هڪ سؤ ڀيرا ڪوبه درود شريف پڙهي.

○ ٻه رڪعتون، هر رڪعت ۾ الحمد کان پوءِ سوره اخلاص ٽي (٣) ڀيرا پڙهي.

دُعَاءِ نِصْفِ الشَّعْبَانِ الْمُعَظَّم

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ يَاذَا الْمَنِّ وَلَا يُمَنُّ عَلَيْكَ يَاذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ

اي منهنجا الله توني تي احسان ڪندڙ آهين، تو تي ڪنهن جو احسان ناهي، تون وڏي جلال ۽ اڪرام وارو آهين

يَاذَا الطَّوْلِ وَالْاَنْعَامِ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ ظَهْرَ اللَّاجِيْنَ

تون وڏي قدرت وارو ۽ احسان ڪندڙ آهين، ناهي ڪو معبود مگر تون، تون ئي سوالين جا سوال قبول ڪندڙ آهين

وَجَارَ الْمُسْتَجِيْرِيْنَ وَاَمَانَ الْخَائِفِيْنَ ○ اَللّٰهُمَّ

۽ تون ئي پناه گهرندڙن کي پناه ڏيندڙ آهين ۽ تون ڊڄندڙن کي پناه ڏيندڙ آهين . اي منهنجا الله

اِنْ كُنْتَ كَتَبْتَنِيْ عِنْدَكَ فِيْ اُمِّ الْكِتَابِ شَقِيًّا اَوْ

جيڪڏهن تو مون کي پاڻ وٽ لوح محفوظ ۾ بد بخت يا محروم يا پري ٿيل ڪري لکيو آهي

مَحْرُوْمًا اَوْ مَطْرُوْدًا اَوْ مُقْتَرًّا عَلَيَّ فِي الرِّزْقِ فَامْحُ

يا رزق ۾ تنگ دست ڪري لکيو آهي پوءِ اي منهنجا الله

اَللّٰهُمَّ بِفَضْلِكَ شَقَاوَتِيْ وَحِرْمَانِيْ وَطَرْدِيْ وَاقْتِتَارَ

تون پنهنجي فضل سان ان کي ختم ڪر يعني منهنجي بد بختي ۽ محرومي ۽ پري ٿيڻ ۽ رزق ۾ تنگي کي ختم

رِزْقِيْ وَاَثْبِتْنِيْ عِنْدَكَ فِيْ اُمِّ الْكِتَابِ سَعِيْدًا

ڪر ۽ تون پاڻ وٽ لوح محفوظ ۾ مون کي نيڪ بخت ، رزق ڏنل ، ۽ وڏي عمر وارو

مَرْزُوْقًا طَوِيْلَ الْعُمْرِ مُوَفَّقًا لِّلْخَيْرَاتِ فَاِنَّكَ قُلْتَ

۽ چڱن عملن وارو ڪري لک پوءِ بيشڪ تو فرمايو آهي

وقولك الحق في كتابك المنزل على نبيك المرسل

۽ تنهنجو فرمان حق آهي جيڪو تنهنجي مقدس ڪتاب ۾ آهي ۽ اهو ڪتاب تو پنهنجي حبيب ڪريم

(صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم) يمحوا الله ما يشاء ويثبت

صلى الله عليه وآله وسلم تي نازل فرمايو آهي . الله تعالىٰ جنهن تقدير کي چاهي ان کي ختم ڪري ٿو ۽ جنهن تقدير

وعنده أم الكتاب ○ اللهم إني أسألك بالتجلي

کي چاهي ان کي قائم رکي ٿو ۽ ان وٽ لوح محفوظ آهي. اي منهنجا الله بيشڪ آئون توکان ان عظيم تجلي جي عيوض

الأعظم في ليلة النصف من شعبان المكرم التي

سوال ڪريان ٿو جيڪا پندرهين شعبان جي رات ۾ نازل ٿائين جنهن سان

يفرق فيها كل أمر حكيم ويبرم أن تكشف

تقديري فيصلا ڪيا وڃن ٿا . يا الله تون اسان تان مصيبتون دفع ڪر جيڪي

عنا من البلاء ما نعلم وما لا نعلم وما أنت به

اسان جي علم ۾ آهن ۽ جيڪي اسان جي علم ۾ ناهن ۽ تون انهن کي بهتر

أعلم إنك أنت الأعز الأكرم وصلى الله تعالىٰ

جاڻندڙ آهين. بيشڪ تون وڏي عزت ۽ وڏي شان وارو آهين. ۽ الله تعالىٰ اسان جي سردار محمد ڪريم

على سيدنا محمد وعلى آله وأصحابه وبارك وسلم

۽ سندن اهلبيت ۽ صحابه ڪرام تي صلوٰتون، سلام ۽ برڪتون موڪلي رهيو آهي.

سُوْرَةُ مُلْكُ جا فضائل

① نبي كريم صلى الله عليه و آله وسلم جن ارشاد فرمايو ته بيشڪ قرآن كريم ۾ هڪ اهڙي سورة آهي جنهن ۾ ٣٠، آيتون آهن، اها سورة پنهنجي پڙهندڙ ماڻهوءَ جي شفاعت ڪري ٿي، ايستائين جو ان کي بخشيو وڃي ۽ اها سُورة: تَبَارَكَ الَّذِىْ بِيَدِهِ الْمُلْكُ آهي. (ان حديث شريف کي احمد ۽ ترمذي ۽ ابوداؤد ۽ نسائي ۽ ابن ماجه نقل ڪيو آهي) باب فضائل القرآن از مشكوٰة المصابيح

② حضرت سيدنا عبدالله بن عباس رضى الله تعالىٰ عنه کان روايت آهي ته پاڪ كريمن جي ڪجه اصحابن پنهنجو تنبو هڪ قبر تي هنيو، انهن کي اها خبر نه هئي ته اتي ڪا قبر آهي. پوءِ ان جاءِ تي هڪ ماڻهو سورة تَبَارَكَ الَّذِىْ بِيَدِهِ الْمُلْكُ پڙهي رهيو هو، ايستائين جو (سورة تبارڪ) مكمل ڪيائين. پوءِ اصحابي سڳورا پاڪ ڪريمن وٽ پهتا ۽ اها ڳالهه پاڪ ڪريمن کي ٻڌائي. پاڪ كريمن فرمايو: اها سورة قبر جي عذاب کي روڪيندڙ آهي ۽ اها ڇوٽڪارو ڏيندڙ آهي، جيڪا عذاب الاهي کان نجات ڏئي ٿي. (ان حديث شريف کي ترمذي نقل ڪيو آهي) باب فضائل القرآن از مشكوٰة المصابيح.

سُوْرَةُ الْمُلْكِ

سورة مُلڪ مڪي مڪرم ۾ نازل ٿي آهي، انهيءَ ۾ ٽيهه آيتون ۽ ٻه رڪوع آهن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○

الله تعالیٰ جي نالي سان شروع ڪريان ٿو جيڪو نهايت مهربان ۽ ٻاجهارو آهي.

تَبٰرَكَ الَّذِيْ بِيَدِهِ الْمُلْكُ ۡ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرُ ۙ ⦿١

بابرڪت آهي اهو الله جنهن جي دست قدرت ۾ سڄي بادشاهي آهي ۽ اهو هر شيءِ تي قادر آهي.

الَّذِيْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ

اهو ئي آهي جنهن موت ۽ زندگيءَ کي پيدا فرمايو ان لاءِ ته توهان کي آزمائي ته توهان مان ڪير وڌيڪ سهڻا عمل

عَمَلًا ۭ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْغَفُوْرُ ۙ ⦿٢ الَّذِيْ خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ

ڪري ٿو ۽ اهو ئي غالب بخشيندڙ آهي. اهو ئي آهي جنهن طبقا ڪري ست آسمان

طِبَاقًا ۭ مَا تَرٰى فِيْ خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفٰوُتٍ ۭ فَارْجِعِ

پيدا فرمايا، ڇا تون (اي ڏسندڙ) رحمان جي مخلوق ۾ ڪو فرق ڏسين ٿو. پوءِ تون (آسمان ڏانهن)

الْبَصَرَ ۙ هَلْ تَرٰى مِنْ فُطُوْرٍ ⦿٣ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ

اک کڻي ڏس، ڇا تو کي ان ۾ ڪا ٽٽل ڀڃ ڏسڻ ۾ اچي ٿي. ان کان پوءِ تون ٻيهر ٻه دفعي اک کڻي ڏس ته تو ڏانهن

يَنْقَلِبْ اِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَّهُوَ حَسِيْرٌ ⦿٤ وَلَقَدْ زَيَّنَّا

تنهنجي نظر ناڪام ٿي واپس موٽندي ۽ اها عيب ڏسڻ کان خالي هوندي. ۽ بيشڪ اسان دنيا جي

السَّمَاۗءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيْحَ وَجَعَلْنٰهَا رُجُوْمًا لِّلشَّيٰطِيْنِ وَاَعْتَدْنَا

آسمان کي تارن سان سينگاريو آهي ۽ انهن کي اسان شيطانن لاءِ باهه جو شعلو بڻايو ۽ اسان

لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيْرِ ⦿٥ وَلِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ

انهن لاءِ جهنم جو عذاب تيار ڪيو آهي. ۽ جيڪي پنهنجي رب جو انڪار ڪن ٿا انهن لاءِ جهنم جو

له تفسير النسفي. ٢ه تفسير جلالين. ٣ه تفسير النسفي وتفسير جامع البيان ولغات القرآن. ٤ه تفسير جلالين. ٥ه تفسير النسفي.

جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٦﴾ إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا

عذاب آهي ۽ اها تمام خراب موٽڻ جي جاءِ آهي. جڏهن (ڪافر) اُن (جهنم) ۾ اڇلايا ويندا (تڏهن) اُن ۾ تمام خراب آواز

شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ ۖ كُلَّمَا أُلْقِيَ

ٻڌندا ۽ اها (جهنم) ٽهڪندڙ هوندي، گهڻي ڪاوڙ سبب اها ڦاٽڻ جي قريب هوندي، جڏهن به اُن ۾ ڪو ٽولو

فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾ قَالُوا بَلَىٰ

اڇلايو ويندو ته اُنهن کان جهنم جو داروغو (ڪاوڙ مان) پڇندو ته ڇا توهان وٽ ڪو پيغمبر نه آيو. اهي چوندا، ها

قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ

بيشڪ اسان وٽ پيغمبر آيا، پر اسان (اُنهن کي) ڪوڙو ڄاتو ۽ چيوسين ته الله ڪا شي نازل نه ڪئي آهي،

أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ

توهان (جهنمي) مگر وڏي گمراهي ۾ . ۽ اهي چوندا ڪاش جيڪڏهن اسين ٻڌون ها يا سمجهون ها

مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٠﴾ فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقًا

ته اسان (اڄ) جهنمين مان نه هجون ها. پوءِ اهي پنهنجا ڪيل گناهه مڃيندا، پوءِ جهنمي الله

لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ

تعالىٰ جي رحمت کان پري هوندا. بيشڪ جيڪي ماڻهو اڻ ڏٺي پنهنجي رب جو خوف ڪن ٿا

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾ وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا

اُنهن لاءِ بخشش ۽ بهشت آهي. ۽ توهان پنهنجي ڳالهه آهستي چئو يا زور سان چئو

بِهِ ۖ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ

بيشڪ اهو سينن جو راز ڄاڻندڙ آهي. ڇا اهو (مخلوق جا احوال) نه ڄاڻي جنهن پيدا ڪيو

وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ

آهي ۽ اهو لطف ڪندڙ خبردار آهي. اهو اهو خالق آهي جنهن توهان جي (زراعت ۽ هلڻ وغيره) لاءِ زمين کي

۱ تفسير لغات القرآن عرف، ۲ تفسير جلالين، ۳ تفسير النسفي، ۴ تفسير تنوير المقباس، ۵ تفسير جامع البيان.

ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ ۖ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾

نرم بنايو، پوءِ توهان ان جي رستن ۾ هلو (سندس ڏنل) رزق مان کائو، ۽ توهان کي انهيءَ ڏانهن اُٿڻو آهي.

ءَأَمِنتُم مَّن فِي السَّمَاءِ أَن يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ

ڇا توهان اُن رب کان بي خوف آهيو جنهن جي حڪومت آسمان ۾ آهي (جو اهو) توهان کي زمين ۾ گهرائي ڇڏي پوءِ اها ان

تَمُورُ ﴿١٦﴾ أَمْ أَمِنتُم مَّن فِي السَّمَاءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ

وقت ڏڪندڙ آهي. ڇا توهان بي خوف آهيو اُن رب کان جنهن جي حڪومت آسمان ۾ آهي (جو اهو) توهان تي آسمان مان پٿر

حَاصِبًا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ

وسرائي. پوءِ توهان کي جلد معلوم ٿيندو ته منهنجو عذاب ڪهڙي طرح آهي. ۽ بيشڪ انهن کان اڳين ماڻهن به

مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ

انڪار ڪيو پوءِ منهنجو انڪار ڪهڙي طرح ٿي سگهيو. ڇا هي ڏٺائون ٿا انهن پکين کي جيڪي

فَوْقَهُمْ صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ ۚ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَٰنُ ۚ إِنَّهُ

انهن جي مٿان پر کولي ۽ پر بند ڪري اڏامن ٿا، ڏٺو سنڀالي انهن کي مگر رحمان، بيشڪ اهو

بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾ أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ جُندٌ لَّكُمْ

هر شيءِ کي ڏسندڙ آهي. ڀلا توهان جو اهو ڪهڙو لشڪر آهي جيڪو

يَنصُرُكُم مِّن دُونِ الرَّحْمَٰنِ ۚ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾

رحمان کان سواءِ توهان جي مدد ڪري، ناهن ڪافر مگر غروري ۾.

أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ ۚ بَل لَّجُّوا فِي

ڀلا توهان جو اهو ڪير آهي جيڪو توهان کي رزق ڏئي جيڪڏهن رحمان توهان جو رزق بند ڪري، بلڪ اهي سرڪشي ۽ حق کان

عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَفَمَن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ

ڀڄڻ تي ثابت قدم آهن. ڇا پوءِ اهو ماڻهو جيڪو منهن ڀر هلي ٿو اهو وڌيڪ هدايت يافته آهي

١ تفسير جلالين. ٢ تفسير النسفي. ٣ تفسير جامع البيان. ٤ تفسير مظهري.

أَمَّن يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي

يا اُهو ماڻهو جيڪو سنئون سڌو سنئين رستي تي هلي ٿو. رسول عربي ﷺ توهان فرمايو الله تعالىٰ

أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۖ

اُهو آهي جنهن توهان لاءِ ڪَنَ، اکيون ۽ دليون پيدا ڪيون،

قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ

(توهان) ٿورڙا اهڙا آهن جيڪي شڪر ڪن ٿا. رسول عربي ﷺ توهان فرمايو الله تعالىٰ اهو آهي جنهن توهان کي زمين ۾ پکيڙيو

وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ

۽ توهان کي اُن ڏانهن گڏ ڪيو ويندو. ۽ (اهي ڪافر مؤمنن کي) چون ٿا ته هي وعدو (قيامت جو) ڪڏهن پورو ٿيندو جيڪڏهن

صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

توهان سچا آهيو. رسول عربي ﷺ توهان فرمايو (اهو) علم ته الله تعالىٰ وٽ آهي، ۽ آءٌ ته فقط صاف ڊيڄاريندڙ آهيان.

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَٰذَا

پوءِ جڏهن (اُن عذاب کي) ويجهو ڏٺائون ته ڪافرن جا منهن خراب ٿي ڪارا ٿي ويندا ۽ انهن کي چيو ويندو ته هي

الَّذِي كُنتُم بِهِ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ

اهو (عذاب) آهي جيڪو توهان گهرندا هئا. رسول عربي ﷺ توهان فرمايو مونکي ڀلا ٻڌايو جيڪڏهن الله مون کي

وَمَن مَّعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَن يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾

۽ منهنجي ساٿين کي هلاڪ ڪري يا اسان تي رحم ڪري، پوءِ ڪافرن کي دردناڪ عذاب کان ڪير بچائيندو.

قُلْ هُوَ الرَّحْمَٰنُ آمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي

رسول عربي ﷺ توهان فرمايو اهو رحمٰن آهي جنهن تي اسان ايمان آندو ۽ انهيءَ تي اسان توڪل ڪيو آهي، پوءِ توهان کي جلد معلوم ٿيندو ته ڪير گمراهي

ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَن يَأْتِيكُم بِمَاءٍ مَّعِينٍ ﴿٣٠﴾

۾ پيل آهي. رسول عربي ﷺ توهان فرمايو مونکي ڀلا ٻڌايو جيڪڏهن توهان جو پاڻي زمين ۾ غائب ٿي وڃي ته پوءِ ڪير آهي جيڪو توهان کي وهندڙ پاڻي آڻي ڏيندو ع

ڪ تفسير جلالين، ج ٢ ۽ ڪ تفسير مظهري.

ترجمو ختم شد. مترجم: عبدالوحيد سرهندي عفي عنه جنوري ١٩٩٧ع

شب قدر جي تفسيري وضاحت

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

الله تعاليٰ جي نالي سان شروع ڪريان ٿو جيڪو نهايت مهربان ۽ باجهارو آهي.

اِنَّاۤ اَنۡزَلۡنٰهُ فِىۡ لَيۡلَةِ الۡقَدۡرِ ۝ وَمَاۤ اَدۡرٰىكَ مَا لَيۡلَةُ الۡقَدۡرِ ۝

بيشڪ اسان قرآن ڪريم کي شب قدر ۾ نازل فرمايو، رسول عربي ﷺ توهان کي ڪهڙي خبر ته شب قدر ڇا آهي.

لَيۡلَةُ الۡقَدۡرِ ۙ خَيۡرٌ مِّنۡ اَلۡفِ شَهۡرٍ ۝ تَنَزَّلُ الۡمَلٰٓئِكَةُ

شب قدر ته هزار مهينن کان بهتر آهي. انهي رات ۾ فرشتا

وَالرُّوۡحُ فِيۡهَا بِاِذۡنِ رَبِّهِمۡ ۚ مِنۡ كُلِّ اَمۡرٍ ۝ سَلٰمٌ

۽ جبرئيل امين پنهنجي رب جي حڪم سان لهن ٿا، انهيءَ رات ۾ پرهه ڦٽي تائين

هِىَ حَتّٰى مَطۡلَعِ الۡفَجۡرِ ۝

هر ڳالهه کان سلامتي آهي.

شان نزول:- حديث شريف ۾ ذڪر آهي ته هڪ دفعي پاڻ ڪريمن صلى الله عليه وآله وسلم جن اڳين امتن مان هڪ شخص جو ذڪر فرمايو جيڪو رات جو عبادت ڪندو هو ۽ ڏينهن جو جهاد ۾ شرڪت ڪندو هو، اهڙي طرح انهيءَ شخص هڪ هزار مهينا يعني تقريباً ٨٣ سال ٤ مهينا گذاريا صحابه ڪرام رضى الله عنهم کي انهيءَ نيڪ شخص جي نيڪ عمل تي رشڪ ٿيو. الله تبارڪ وتعاليٰ سُوۡرَةُ قَدۡرِ نازل فرمائي ۽ مؤمنن کي تسلي ڏني ته توهان جيڪڏهن شب قدر جي فقط هڪ رات عبادت ۾ گذاريندا ته توهان کي هزار راتين جي عبادت ۽ جهاد کان به وڌيڪ بهتر ثواب ملندو.

(ابن جرير بقول مجاهد)

حديث جي مستند ڪتاب مُوَطَّا اِمَامُ مَالِڪ ۾ حضرت امام مالڪ کان روايت آهي ته پاڻ ڪريمن جي امت جون عُمريون گهٽ آهن، انهيءَ ڪري سندن نيڪ عمل ٻين امتن جي نيڪ عملن تائين پهچي نٿا سگهن انهيءَ سبب الله تعاليٰ پاڻ ڪريمن جي امت کي شب قدر عنايت فرمائي ته جيئن رسول عربي جي امت جا نيڪ عمل فقط هڪ رات جي عبادت سان اڳين امتين جي ڪيل عملن کان وڌيڪ زياده ٿين ۽ اها شب قدر جي عنايت فقط رسول عربي جي امت تي ٿي آهي. (از تفسير مظهري)

شب قدر هڪ بابرڪت رات: شب قدر اُمَّتِ مُسلِمَه لاءِ هڪ عظيم بابرڪت رات آهي ۽ اها رات، بابرڪت رات ان ڪري ٿي آهي جو انهيءَ رات ۾ قرآن ڪريم لوح محفوظ مان دنيا جي پهرئين آسمان تي نازل ٿيو. انهيءَ جاءِ کي بَيْتُ الْعِزَّةِ چيو ويو ٿو. (اَلْاِتقَانِ فِي عُلُومِ الْقُرآنِ سُيوطي) ان کان پوءِ جبرئيل امين قرآن ڪريم کي حفظ ڪيو ۽ حسب ضرورت ٢٣ سالن جي عرصي ۾ رسول عربي تي ٿورو ٿورو ڪري لاٿو. قرآن ڪريم ۾ ارشاد آهي ته: نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْاَمِيْنُ عَلىٰ قَلْبِكَ يعني جبرئيل امين قرآن ڪريم کي رسولِ عربي تي ٿورو ٿورو ڪري لاٿو. علامه سيوطي اَلْاِتقَان ۾ لکي ٿو ته قرآن ڪريم جي نزول جا ٻه طريقا هئا: پهريون نبي ڪريم عليه الصلوٰة والسّلام مَلڪي (نوراني) صورت ۾ جبرئيل امين کان قرآن پاڪ اخذ ڪندا هئا. ٻيو: جبرئيل امين بشري صورت ۾ اچي پاڻ ڪريمن کي قرآن ڪريم پهچائيندو هو.

شب قدر جي وَجه تسميه: شب قدر کي شب قدر چوڻ جا ٽي سبب آهن: ١- انهي پلاري رات ۾ ملائڪن کي پوري سال جي احڪامن تي مقرر ڪيو

وڃي ٿو، ٢- شرافت ۽ قدر جي ڪري انهي رات کي شبِ قدر چئجي ٿو.
٣- مؤمنن جي ڪيل نيڪ عملن جو قدر ڪيو وڃي ٿو، ان ڪري ان رات کي شب قدر چيو وڃي ٿو.

شب قدر جون برڪتون: صحيح بخاري ۽ مسلم جي مستند حديث آهي ته پاڪ ڪريمن صلي الله عليه وآله وسلم جن ارشاد فرمايو ته جيڪي ماڻهو ايمان ۽ اخلاص سان جاڳي شب قدر ۾ عبادت ڪئي الله تعاليٰ ان جا سال جا گناهه بخش فرمائيندو.

شب قدر جي ڪهڙي رات آهي: پاڪ ڪريمن ارشاد فرمايو ته توهان شب قدر کي رمضان المبارڪ جي آخري ڏهي ۾ اکي وارين راتين ۾ ڳوليو مثلاً: ٢١، ٢٣، ٢٥، ٢٧، ٢٩، جي راتين ۾. تفسير مظهري ۾ حضرت عبدالله ابن عمر رضي الله عنهما کان روايت آهي ته پاڪ ڪريمن ارشاد فرمايو ته جيڪو ماڻهو شب قدر جو طلبگار آهي ان کي گهرجي ته شب قدر کي ٢٧، رمضان ۾ ڳولي.

حضرت عمر رضي الله عنه حضرت حذيفه رضي الله عنه ۽ اڪثر اصحابن جو رايو آهي ته شب قدر ٢٧، رمضان جي رات آهي. اسان جي امام اعظم ابو حنيفه رضي الله عنه کان به ٢٧، رمضان جي رات شب قدر لاءِ منقول آهي ۽ اڪثر بزرگانِ دين ۽ اولياءُ الله به ٢٧، جي رات تي متفق آهن. قرآن ڪريم مان به اشارةً ٢٧ تاريخ جو ثبوت ملي ٿو. حضرت سيدنا ابن عباس رضي الله تعاليٰ عنهما کان روايت آهي ته سورة قدر ۾ لَيْلَةُ الْقَدْرِ جو لفظ ٽي دفعا آيو آهي ۽ هر هڪ لَيْلَةَ الْقَدْرِ ۾ ٩، حرف آهن. انهن حرفن کي ٣، سان ضرب ڪبو ته ٢٧، جو انگ ظاهر ٿيندو انهي مان به ظاهر ٿئي ٿو ته لَيْلَةُ الْقَدْرِ ٢٧، رمضان جي رات آهي. (تفسير روح البيان).

شب قدر ۾ ڪهڙي دعا پڙهڻ گهرجي ؟: مستحب آهي ته شب قدر ۾ هن دعا جو ورد وڌيڪ ڪرڻ گهرجي، دعا هيءَ آهي:

اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّيْ ۔ ترجمو: اي منهنجا الله! بيشڪ تون معاف ڪندڙ آهين ۽ معافي کي پسند ڪندڙ آهين پوءِ تون مون کي معاف فرماءِ. (تفسير مظهري).

آخري گذارش: اسان ۽ توهان کي گهرجي ته شب قدر جي سموري رات جاڳي عبادت ۾ گذاريون. قرآن ڪريم جي تلاوت، دلائل الخيرات شريف ۽ نفل نماز ۽ ورد وظائف ڪثرت سان پڙهون ۽ پنهنجي لاءِ پنهنجي عزيز و اقارب ۽ ڪل امت لاءِ ۽ پنهنجي ملڪ ۽ قوم جي سلامتي لاءِ دعائون گهرون. قرآن ڪريم ۾ ارشاد آهي: اُدْعُوْنِيْٓ اَسْتَجِبْ لَكُمْ يعني توهان اخلاص سان دعائون آڻيو رب العٰلمين توهان جو دعائون قبول ڪندس.

شب قدر جي نفل نماز:

روح البيان ۾ حضرت امام يعقوب چرخي نقشبندي رحمة الله عليه کان روايت ڪيل آهي ته لَيْلَةُ الْقَدْرِ جي رات جيڪو ماڻهو ٻه رڪعتون نفل پڙهندو يعني پهرئين رڪعت ۾ الحمد شريف کان پوءِ پنج ڀيرا قُلْ هُوَ اللّٰه شريف بسم الله سان پڙهندو ۽ ٻي رڪعت ۾ به الحمد شريف هڪ دفعو ۽ پنج دفعا قُلْ هُوَ اللّٰه شريف پڙهندو ته اُن جي گناهن کان بخشش ۽ هر دعا جي قبوليت ٿيندي ۽ اُن ماڻهو گويا ڪ لَيْلَةُ الْقَدْرِ جو صحيح قدر سڃاتو ۽ ڪيس الله تعالىٰ پنهنجي فضل سان هڪ هزار مهينن جي راتين عبادت ۾ گذارڻ ۽ ايترن ڏينهن جو جهاد ۾ شريڪ ٿيڻ جو ثواب ڏيندو. (از قلم: عبدالوحيد سرهندي عفي عنه)

روزي رکڻ جي نيت

بِصَوْمِ غَدٍ نَّوَيْتُ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ ط

آئون رمضان المبارڪ جي سڀاڻي واري روزي جي نيت ڪريان ٿو.

روزي کولڻ جي نيت

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ لَكَ صُمْتُ وَبِكَ اٰمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ

اي منهنجا الله بيشڪ مون تولاءِ روزو رکيو ۽ مون توتي ايمان آندو ۽ مون توتي توڪل ڪئي

وَعَلٰى رِزْقِكَ اَفْطَرْتُ ط

۽ آئون تنهنجي رزق تي روزو کوليان ٿو.

دعاءِ تراويح

هي دعا هر چئن رڪعتن کان پوءِ پڙهڻ مستحب آهي.

سُبْحَانَ ذِی الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوْتِ ط سُبْحَانَ ذِی الْعِزَّةِ

الله تعالىٰ جي تعريف آهي جنهنجو مُلڪ ۽ بادشاهي آهي، الله تعالىٰ جي تعريف آهي جيڪو وڏيڪ عزت

وَالْعَظَمَةِ وَالْهَيْبَةِ وَالْقُدْرَةِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْجَبَرُوْتِ ط

۽ عظمت ۽ هيبت ۽ قدرت ۽ وڏائي ۽ جبروت وارو آهي.

سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَيِّ الَّذِیْ لَا يَنَامُ وَلَا يَمُوْتُ ط

الله تعالىٰ جي تعريف آهي جيڪو بادشاهه آهي جيڪو هميشه زنده آهي، جنهن کي ننڊ ۽ موت ناهي.

سُبُّوْحٌ قُدُّوْسٌ رَّبُّنَا وَرَبُّ الْمَلٰٓئِكَةِ وَالرُّوْحِ ط

الله تعالىٰ لاءِ تسبيح ۽ تقديس آهي پاڪ اسان جو رب آهي ۽ ملائڪن ۽ جبرئيل امين جو رب آهي.

اَللّٰهُمَّ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ يَا مُجِيْرُ يَا مُجِيْرُ ط

اي منهنجا الله تون مونکي باهه کان بچاءِ، اي باهه کان بچائيندڙ، اي باهه کان بچائيندڙ.

دُعاءِ عاشور

هي دُعا نهايت بابرکت آهي، اسين هر سال پنهنجي مسجد شريف ۾ هي دُعا پڙهندا آهيون . عاشوره جون هي سڀئي دُعائون ڪتاب ”جواهرغيبي“ مان نقل ڪيون ويون آهن .

ڏهين محرم جي ڏينهن روزو رکڻ گهرجي ۽ ١٢ رڪعتون نفل جون پڙهڻ گهرجن ۽ پنهنجي طاقت موجب خير خيرات ڪرڻ گهرجي ، ۽ قرآن ڪريم جي تلاوت ڪرڻ گهرجي ۽ دلائل الخيرات جو هڪ ختم پڙهڻ گهرجي . انهن سڀني نيڪ عملن جو ايصال ثواب سيد الشهداء سيدنا حضرت امام حسين عالي مقام رضی الله تعالیٰ عنه ۽ سڀني شهداءِ ڪربلا جي حضور ۾ پيش ڪجي . ان کان پوءِ پنهنجي لاءِ پنهنجي اولاد لاءِ ۽ پنهنجي عزيز و اقارب لاءِ ۽ سڀني مسلمانن لاءِ دعا گهرجي .

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِىْ مِمَّنْ دَعَاكَ فَاَجَبْتَهٗ وَآمَنَ بِكَ فَهَدَيْتَهٗ وَرَغِبَ اِلَيْكَ وَتَوَكَّلَ عَلَيْكَ فَكَفَيْتَهٗ وَاقْتَرَبَ مِنْكَ فَاٰوَيْتَهٗ، اَللّٰهُمَّ امْدُدْ لِعَيْشِىْ مَدًّا وَاجْعَلْ لِىْ فِىْ قُلُوْبِ الْمُؤْمِنِيْنَ وُدًّا، اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْئَلُكَ

الْإِيْمَانَ بِكَ وَأَسْئَلُكَ الْفَضْلَ مِنَ الرِّزْقِ، وَأَسْئَلُكَ
الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، يَاذَاالْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ط

جيڪو شخص عاشوري واري ڏينهن ستر (٧٠) ڀيرا هي تسبيح پڙهندو ته الله تعالىٰ ان کي بخشيندو:

حَسْبِيَ اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ

حضور سرور عالم صلى الله عليه وآله وسلم جن فرمايو ته جيڪو شخص عاشوري جي ڏينهن هي پڙهي:

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللهُ الْعَلِيُّ الْاَعْلٰى لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللهُ رَبُّ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا تَحْتَ الثَّرٰى ط

ته الله تعالىٰ ان ٻانهي کي رحمت جي نظر سان ڏسندو، ٻيو هي دعا پڙهي:

اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِيْ كَمَالَ الْحُسْنٰى وَسَعَادَةَ الْعُقْبٰى
وَخَيْرَ الْآخِرَةِ الْاُوْلٰى ط

جيڪو شخص عاشوري جي ڏينهن ست ڀيرا هي دعا پڙهندو ته اهو انهي سال نه مرندو:

سُبْحَانَ اللهِ مِلَاءَ الْمِيْزَانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغَ
الرِّضَاءِ وَزِنَةَ الْعَرْشِ لَامَلْجَاءَ وَلَا مَنْجَاءَ مِنَ اللهِ

إِلَّا إِلَيْهِ، سُبْحَانَ اللّٰهِ عَدَدَ الشَّفْعِ وَالْوِتْرِ وَعَدَدَ
كَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّامَّاتِ كُلِّهَا وَأَسْأَلُكَ السَّلَامَةَ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ۝ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ۝ وَهُوَ حَسْبِي وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
وَنِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۝ وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى
خَيْرِ خَلْقِهٖ مُحَمَّدٍ وَّآلِهٖ أَجْمَعِينَ ۝

عاشوري جي ڏينهن جيڪو شخص هي دعا ٽي ڀيرا پڙهندو ته ان سال ۾ سمورو وقت هر آفت کان محفوظ رهندو ۽ سندس مرادون پوريون ٿينديون.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِلٰهِيْ بِحُرْمَةِ الْحُسَيْنِ وَأَخِيْهِ وَأُمِّهٖ وَأَبِيْهِ وَجَدِّهٖ
وَبَنِيْهِ فَرِّجْ عَمَّا أَنَا فِيْهِ وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى خَيْرِ
خَلْقِهٖ مُحَمَّدٍ وَّآلِهٖ أَجْمَعِيْنَ ۝

جيڪو شخص عاشوري جي ڏينهن هي دُعا پڙهندو ته جيڪڏهن الله تعالیٰ چاهيو ته سندس مراد پوري ڪندو ۽ انهي سال هر آفت کان حفاظت ۾ رهندو.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ قَابِلَ تَوْبَةِ آدَمَ يَوْمَ عَاشُوْرَاءَ يَا

مُسَكِّنَ سَفِيْنَةِ نُوْحٍ عَلَى الْجُوْدِيِّ يَوْمَ عَاشُوْرَاءَ
يَاجَامِعَ شَمْلِ يَعْقُوْبَ يَوْمَ عَاشُوْرَاءَ يَاكَاشِفَ
ضُرِّ اَيُّوْبَ يَوْمَ عَاشُوْرَاءَ يَافَارِجَ كُرُبَتِهِ ذِى النُّوْنِ
يَوْمَ عَاشُوْرَاءَ يَا غَافِرَ ذَنْبِ دَاؤُدَ يَوْمَ عَاشُوْرَاءَ
يَا نَاصِرَ مُحَمَّدٍ رَّسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَآلِهٖ وَسَلَّمَ
يَوْمَ عَاشُوْرَاءَ يَاوَلِىَّ الْحَسَنَاتِ يَادَافِعَ السَّيِّاٰتِ، يَاحَيُّ
يَاقَيُّوْمُ يَا ذَاالْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ، يَامٰلِكَ يَوْمِ الدِّيْنِ
اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ، وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى خَيْرِ
خَلْقِهٖ مُحَمَّدٍ وَّآلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ اَجْمَعِيْنَ بِرَحْمَتِكَ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ ط

١٢، رَبِيعُ الاَوَّل

- هن بابرڪت رات ۾ ٻه ٻه رڪعتون ڪري ١٠، رڪتون نفل پڙهڻ گهرجن.
- سورة يٰسٓ، سورة مُلڪ، سورة فتح، سورة مزمل پڙهڻ گهرجن.
- دلائل الخيرات شريف جو هڪ ختم مبارڪ ڪيڻ گهُرجي.
- صَلوٰة تنجينا ١٠٠، دفعا پڙهڻ گهرجي.
- قُلْ هُوَ اللّٰهُ ١٠٠، دفعا پڙهڻ گهرجي.
- ختمه خواجگان نقشبنديه، پڙهڻ گهرجي.
- سلسله نقشبنديه جي نالن مبارڪن واري مناجات پڙهڻ گهرجي (جيڪا هن ڪتاب جي آخر ۾ آهي)
- خير خيرات ۽ عرس شريف پنهنجي توفيق آهر ڪرڻ گهرجي.

مذڪوره بالا سڀني عملن جو هديو پاڪ ڪريمن صلى الله عليه وآله وسلم جي دربار اقدس ۾ پيش ڪرڻ گهرجي.

قُربَاني جي دُعَا

اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّيْ كَمَا تَقَبَّلْتَ مِنْ خَلِيْلِكَ اِبْرَاهِيْمَ
وَحَبِيْبِكَ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهٖ وَسَلَّمَ)
(فتاویٰ فقه)

مِعراج واري رات (٢٧ رجب جي رات) جا نفل دعائون

○ عشاء جي نماز کان پوءِ ٻه رڪعتون نفل پڙهي، پهرين رڪعت ۾ الحمد کان پوءِ سوره 'فيل' (الم تر ڪيف) ۽ ٻي رڪعت ۾ الحمد کان پوءِ سوره 'قريش' پڙهــي.

○ ڇهه (٦) رڪعتون پڙهي، هر رڪعت ۾ الحمد شريف کان پوءِ ٽي (٣) ڀيرا سوره قُلْ هُوَاللّٰهُ اَحَدٌ پڙهي. حاجتون پوريون ٿينديون ۽ دعا قبول ٿيــندي.

○ هڪ سؤ ڀيرا سوره اخلاص (قُلْ هُوَاللّٰه) بِسْمِ اللّٰهِ شريف سان پڙهي.

○ هڪ سؤ ڀيرا " اَسْتَغْفِرُاللّٰهَ الَّذِیْ هُوَ ذُوالْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ مِنْ جَمِیْعِ الذُّنُوْبِ وَالْاٰثَامِ پڙهي.

○ ٻارهن (١٢) رڪعتون هڪ سلام ۽ ڇهن قعدن سان پڙهي. هر رڪعت ۾ الحمد شريف کان پوءِ جيڪا سورة وڻيس سا پڙهي سلام کان پوءِ درود شريف هڪ سؤ ڀيرا سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الخ هڪ سؤ ڀيرا ۽ اَسْتَغْفِرُاللّٰهَ رَبِّیْ هڪ سؤ ڀيرا پڙهي جنهن به حاجت لاءِ دعا گهرندو اِنْ شَاءَاللّٰهُ تَعَالٰی قبول ٿيندي. جيڪڏهن دعا سجدي ۾ وڃي گهرجي ته اهان افضل آهي ۽ ٻئي ڏينهن تي روزو رکي.

روزانه نفل نمازون

① ــ تَحِيَّةُ الوُضُوْ :- ٻه ٻ رڪعتون ، وضوڪرڻ کان پوءِ .

② ــ تَحِيَّةُ المَسْجِدْ :- ٻه ٻ رڪعتون ، مسجد شريف داخل ٿيڻ وقت .

③ ــ اِشْرَاقَ :- چار ٻ رڪعتون ۽ هڪ روايت مطابق ٻه رڪعتون ، اشراق پڙهڻ جو وقت تڏهن شروع ٿئي ٿو جڏهن سج ايري نيزي جي برابر ٿئي ٿو .

④ ــ چَاشْتْ :- ٻه (٢) يا چار (٤) يا ڇهه (٦) يا اٺ (٨) رڪعتون ، ان جو وقت سج جي روشني زمين پوڻ کان وٺي زوال تائين آهي .

⑤ ــ فَيُّ الزَّوَال :- چار ٻ رڪعتون ۽ هڪ روايت مطابق ٻه ٻ رڪعتون .

⑥ ــ صَلٰوةُ الْاَوَّابِيْنَ :- مغرب ۽ عشاء جي وچ ۾ ڇهه رڪعتون .

⑦ ــ تَهَجُّدْ :- ١٢ رڪعتون . گهٽ ۾ گهٽ ٢ يا ڇهه يا اٺ رڪعتون .

⑧ ــ صَلٰوةُ التَّسْبِيْح :- چار رڪعتون هڪ سلام سان . تڪبير تحريمه ۽ ثناء کان پوءِ ١٥ ڀيرا تسبيح ، تعوذ ۽ تسميه ۽ فاتحه ۽ سورت کان پوءِ ڏهه ڀيرا تسبيح ، رڪوع جي تسبيح کان پوءِ ڏهه ڀيرا تسبيح پڙهي ، پهرين سجدي ۾ تسبيح کان پوءِ ڏهه ڀيرا جلسي ۾ ڏهه ڀيرا ، ٻئي سجدي ۾ تسبيح کان پوءِ ڏهه ڀيرا ، ٻيءَ رڪعت ۾ فاتحه کان پهرين ١٥ ڀيرا تسبيح پڙهي . اهڙيءَ طرح هر رڪعت ۾ ٧٥ ڀيرا پڙهي چار رڪعتون پوريون ڪري . تسبيح هي آهي : سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ ط (راحة القلوب : تاليف حضرت شاهه آغا هندي قدس سره)

⑨ ــ **نمازِ استخاره**:- ٻه رڪعتون - ان کان پوءِ دعاءِ استخاره پڙهجي.

⑩ ــ **نمازِ حاجت**:- ٻه رڪعتون ــ يا ــ چار رڪعتون (باقي هيٺ صلوٰة الحاجة ۾ پڙهو)

⑪ ــ **نمازِ سفر**:- سفر تي وڃڻ وقت ٻه رڪعتون ۽ سفر کان واپسي وقت ٻه رڪعتون.

⑫ ــ **نمازِ حِفظُ الاِيمَان**:- ٻه رڪعتون.

⑬ ــ **نماز قبر ۾ آساني لاءِ**:- ٻه رڪعتون جمعي جي رات جو پڙهڻ گهرجن.

⑭ ــ **نماز منڪر نڪير جي سوالن جي آساني لاءِ**:- ٻه رڪعتون جمعي جي رات جو پڙهڻ گهرجن.

اسانجي جد امجد صاحب العلم والعرفان حضرت قبله **شاهه آغا** سرهندي قُدِّسَ سِرُّهٗ پنهنجي ڪتاب **رَاحَةُ القُلوُب** ۾ صلوٰة الحاجة جي پڙهڻ جو طريقو هيٺين ريت لکيو آهي:

(مصنف)

صَلوٰةُ الحَاجَة

ڪا به سخت ضرورت يا حاجت درپيش اچي يا ڪنهن ماڻهوءَ ۾ ضروري ڪم پوي ته خدا تعالىٰ کان حاجت روائي ۽ مشڪل ڪشائيءَ لاءِ هيءُ نماز ۽ هيءُ دُعا پڙهي: ڀرين چڱي طرح سان وضو ڪري ٻه رڪعتون نفل نماز پڙهي خدا تعاليٰ جي حمد ۽ ثنا ڪري (سُبحَانَ اللهِ وَالحَمدُ لِلهِ

وَلَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ) ڀي ڀيرا پڙهي ۽ درود شريف رسول ڪريم عليه الصلوٰة والسّلام ٽي پڙهي پوءِ هي دُعا پڙهي:

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْحَلِيْمُ الْكَرِيْمُ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ اَسْئَلُكَ مُوْجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَعَزَآئِمَ مَغْفِرَتِكَ وَالْعِصْمَةَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ وَّغَنِيْمَةَ مِنْ كُلِّ بِرٍّ وَّالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ اِسْمٍ لَا تَدَعْ لِيْ ذَنْبًا اِلَّا غَفَرْتَهٗ وَلَا هَمًّا اِلَّا فَرَّجْتَهٗ وَلَا حَاجَةً هِيَ لَكَ رِضًا اِلَّا قَضَيْتَهَا يَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِيْنَ ط

از: راحة القلوب ص ٩٤

عقيقي جي دُعا

اَللّٰهُمَّ هٰذِهٖ عَقِيْقَةُ فُلَانِ ابْنِ فُلَانٍ لَحْمُهَا

(هن جاءِ تي عقيقي ٿيندڙ ٻار جو نالو ۽ پيءُ جو نالو کڻڻ گهرجي.)

بِلَحْمِهٖ وَدَمُهَا بِدَمِهٖ وَشَعْرُهَا بِشَعْرِهٖ وَجِلْدُهَا بِجِلْدِهٖ وَعَظْمُهَا بِعَظْمِهٖ وَعُرُوْقُهَا بِعُرُوْقِهٖ وَكُلُّ جُزْءٍ مِّنْهَا بِجُزْئِهٖ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهَا فِدَآءً لِابْنِ فُلَانٍ

(هن جاءِ تي عقيقي ٿيندڙ ٻار جي پيءُ جو نالو وٺي.)

مِّنَ النَّارِ ط (فتاویٰ فقه)

اَمَن ۽ اَمان ۽ رزق جي فراواني لاءِ مُجرب دُعا

هي دعا حضرت ابراهيم عليه السّلام الله تعاليٰ جي بارگاهه بي نياز ۾ گهري هئي. هي دعا جيڪڏهن قحط جي وقت پڙهي وڃي ته ڪٽڪ هوا ۽ گل وغيره بي حساب پيدا ٿين ٿا ۽ جيڪڏهن ڪا مصيبت اچڻ واري هجي ته الله تعاليٰ جي حڪم سان هن دعا جي مهابي ٽري وڃي ٿي. هن دعا جي پڙهڻ جو آسان طريقو هي آهي ته هر نماز کان پوءِ ست ڀيرا پڙهي، اول ۽ آخر ۾ ٣-٣ ڀيرا حبيب ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم جو درود شريف پڙهي، ان شاء الله العزيز الله تعاليٰ پنهنجو رحم وڪرم نازل فرمائيندو. دُعا هي آهي:

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

وَاِذۡ قَالَ اِبۡرٰهِيۡمُ رَبِّ اجۡعَلۡ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَّارۡزُقۡ اَهۡلَهٗ مِنَ الثَّمَرٰتِ مَنۡ اٰمَنَ مِنۡهُمۡ بِاللّٰهِ وَالۡيَوۡمِ الۡاٰخِرِ ؕ (سورة بقره)

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِهٖ صَلٰوةً تَغۡفِرُ بِهَا ذُنُوۡبَنَا وَتَسۡتُرُ بِهَا عُيُوۡبَنَا وَتَقۡضِىۡ بِهَا حَاجَاتِنَا وَتَرۡزُقۡنَا بِهَا وَشِفَاءَ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٌ (صلى الله عليه وآله وسلم)

رات جو سمهڻ وقت وارا بابرڪت عمل

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

حضور اقدس صلی اللہ علیہ و آلہٖ وسلم جن هڪ ڀيري حضرت سيّدنا علي ڪرم الله وجهه کي ارشاد فرمايو ته اي علي (رضي الله تعالیٰ عنه)! رات جو روزانو پنج ڪم ڪري پوءِ سمهندا ڪريو:

① چار هزار دينار صدقو ڏيئي،
② هڪ قرآن پاڪ جو ختم پڙهي،
③ جنّت جي قيمت ڏيئي،
④ ٻن وڙهندڙن ۾ صلح ڪرائي،
⑤ ۽ هڪ حج ڪري.

حضرت علی المرتضیٰ عرض ڪيو ته قبلا! اهو محال آهي، مون کان اِهي سڀ ئي ڪم هڪ ئي وقت ڪيئن ٿي سگهندا؟.

پوءِ حضرت حبيب ڪريم صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم جن ارشاد فرمايو:

① چار ڀيرا سورة فاتحه (الحمد لله شريف) پڙهي سمهندا ڪريو، ان جو ثواب چار هزار دينار صدقو ڏيڻ جي برابر اوهان جي اعمالنامي ۾ لکيو ويندو.
② ٽي ڀيرا سورة قُلْ هُوَاللّٰهُ اَحَدٌ پڙهي سمهندا ڪريو ته قرآن پاڪ جي هڪ ختم پڙهڻ جي برابر ثواب ملندو.
③ ٽي ڀيرا درود شريف پڙهي سمهندا ڪريو ته جنّت جي قيمت ادا

ٿي ويندي.

④ ڏهه (١٠) ڀيرا استغفار پڙهي سمهندا ڪريو، ٻن وڙهندڙن ۾ صلح ڪرائڻ جي برابر ثواب ٿيندو.

أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبِّيْ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ وَّ اَتُوْبُ اِلَيْهِ.

⑤ چار ڀيرا ٽيون ڪلمون شريف پڙهي سمهندا ڪريو ته هڪ حج ادا ڪرڻ جيترو ثواب ملندو.

ٽيون ڪلمو تمجيد: سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَلَاحَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ ۝

اهو ٻڌي حضرت علي شيرِ خدا رضي الله تعاليٰ عنه عرض ڪيو ته ياحبيبي يارسول الله صلي الله عليه وآله وسلم هاڻي آئون روزانو رات جو اهي ڪم (عمل) ڪري پوءِ سمهندس.

دعا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ اَسْلَمْتُ نَفْسِىْ اِلَيْكَ وَفَوَّضْتُ اَمْرِىْ اِلَيْكَ وَوَجَّهْتُ
وَجْهِىَ اِلَيْكَ وَالْجَاْتُ ظَهْرِىْ اِلَيْكَ رَغْبَةً وَّرَهْبَةً اِلَيْكَ
لَا مَلْجَاَ وَلَا مَنْجٰى مِنْكَ اِلَّآ اِلَيْكَ اٰمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِىْ
اَنْزَلْتَ وَنَبِيِّكَ الَّذِىْ اَرْسَلْتَ ○ اَللّٰهُمَّ اَصْلِحْ لِىْ دِيْنِىَ
الَّذِىْ هُوَ عِصْمَةُ اَمْرِىْ وَاَصْلِحْ لِىْ دُنْيَاىَ الَّتِىْ فِيْهَا
مَعَاشِىْ وَاَصْلِحْ لِىْ اٰخِرَتِىَ الَّتِىْ فِيْهَا مَعَادِىْ وَاجْعَلِ
الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِّىْ فِىْ كُلِّ خَيْرٍ وَّاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِّىْ
مِنْ كُلِّ شَرٍّ ○

ترجمون:- اي منهنجا الله آءٌ پنهنجي وجود کي تنهنجي حوالي ڪريان ٿو ۽ پنهنجا معاملا توکي سونپيان ٿو. پنهنجو ڌيان توڏانهن ڪريان ٿو ۽ تو ڪان ئي عاجزيءَ سان خوف ڪندي مدد گهُران ٿو. تو کان سواءِ نه ڪا پناهه گاهه آهي نه ئي نجات. آءٌ تنهنجي موڪليل ڪتاب (قرآن مجيد)

۽ تنهنجي موڪليل نبي (حضرت محمد ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم) تي ايمان رکان ٿو. اي منهنجا الله! منهنجي دين جو اصلاح ڪر جيڪو منهنجو محافظ آهي ۽ منهنجي دنيا جو اصلاح ڪر جنهن ۾ منهنجو معاش آهي ۽ منهنجي آخرت کي بهتر ڪر جتي منهنجي واپسي ٿيندي ۽ منهنجي زندگي کي نيڪي ۽ چڱائي جي واڌ جو سبب بڻاءِ ۽ منهنجي موت کي هر شر ۽ بديءَ کان محفوظ ڪر.

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ ذُنُوْبِيْ وَتُبْ عَلَيَّ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ.

قرآني وظيفو براءِ امراض قلب

وَشِفَآءٌ لِّمَا فِي الصُّدُوْرِ — سورت يونس، آيت ٥٧، پاره ١١ قرآن مجيد

ترجمو: سينن جي بيمارين لاءِ قرآن ڪريم شفاءَ آهي. ترتيب وظيفي جي هي آهي:

مذڪوره آيت شريف روزانو هڪ سو دفعا پڙهي، اول ۽ آخر ۾ درود شريف پڙهيو وڃي ۽ پنهنجي دل ۽ سيني تي دم ڪيو وڃي. ان شاء الله العزيز دل جي تڪليف مان جلد شفا نصيب ٿيندي. اهو عمل گهٽ ۾ گهٽ ٤٠ ڏينهن ڪجي ۽ جيڪڏهن زياده پڙهندا ته وڌيڪ فائديمند ثابت ٿيندو.

(منقول از: تفسير مظهري عربي)

دُعَا

سَيِّدنَا حضرت صِدِّيق اَكبر رَضِيَ اللهُ عَنهُ

پاڻ هي دعا هر نماز کان پوءِ پڙهندا هئا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

خُذْ بِلُطْفِكَ يَا اِلٰهِيْ مَنْ لَّهٗ زَادٌ قَلِيْلٌ

يا الٰهي لُطف کرتون عمل ٿيا سون وت قليل

مُفْلِسٌ بِالصِّدْقِ يَاْتِيْ عِنْدَ بَابِكَ جَلِيْلٌ

در تنهنجي تي دست خالي پيش آيس يا جليلُ

كَيْفَ حَالِيْ يَا اِلٰهِيْ لَيْسَ لِيْ خَيْرُ الْعَمَلْ

حال منهنجو ڪهڙو آهي نيڪيون نامن گهٽيون

سُوْءُ اَعْمَالِيْ كَثِيْرٌ زَادُ طَاعَاتِيْ قَلِيْلٌ

ٿيا بُرا اعمال بيحد بخش ڪرتون يا جليلُ

مِنَّهٗ عِصْيَانٌ وَّنِسْيَانٌ وَّسَهْوٌ بَعْدَ سَهْوٍ

مُنهنجي طرفان ٿو هجي غلطيون سدائين ٿيون ٿين

مِنْكَ اِحْسَانٌ وَّفَضْلٌ بَعْدَ اِعْطَاءِ الْجَزِيْلٌ

تنهنجي طرفان فضل ۽ احسان بيحد يا جليلُ

ذَنْبُهٗ ذَنْبٌ عَظِيْمٌ فَاغْفِرِ الذَّنْبَ الْعَظِيْمَ

ٿيون وڏيون منهنجون خطائون بخش سڀ ڪر جلد تون

اِنَّهٗ شَخْصٌ غَرِيْبٌ مُذْنِبٌ عَبْدٌ ذَلِيْلٌ

آهيان بيڪس خاطي پاڻهون عاجز يا جليلُ

عَافِنِيْ مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَاقْضِ عَنِّيْ حَاجَتِيْ

مَرض کان مُعافي ملي ۽ حاجتون پوريون ٿين

اِنَّ لِيْ قَلْبًا سَقِيْمًا اَنْتَ مَنْ يَّشْفِي الْعَلِيْلُ

دل منهنجي بيمار آهي تون شفا ڏي يا جليل

قُلْ لِنَارٍ اَبْرِدِيْ يَا رَبِّيْ فِيْ حَقِّيْ كَمَا

حُڪم تنهنجي سان ٿڌي ٿي باھ ابراهيم تان

قُلْتَ قُلْنَا نَارُ كُوْنِيْ اَنْتَ فِيْ حَقِّ الْخَلِيْلُ

منهنجي حق ۾ باھ دوزخ پڻ ٿڌي ڪر يا جليل

طَالَ يَا رَبِّيْ ذُنُوْبِيْ مِثْلُ رَمْلٍ لَاتُعَدُّ

واريءَ جي ذرڙن مِثل منهنجا گناھ آهن گهڻا

فَاعْفُ عَنِّيْ كُلَّ ذَنْبٍ وَّاصْفِحِ الصَّفْحَ الْجَمِيْلُ

معاف ڪر سارا گناھ ۽ درگذر ڪر يا جليل

هَبْ لَنَا مُلْكًا كَبِيْرًا نَجِّنَا مِمَّا نَخَافُ

بهشت ٿي مون کي عطا ۽ خوف منهنجا دور ٿين

رَبَّنَا اِذْ اَنْتَ قَاضِيْ وَالْمُنَادِيْ جِبْرَئِيْلُ

ڏينهن قيامت ۾ ڪرم جي گهرج آهي يا جليل

اَنْتَ شَافِيْ اَنْتَ كَافِيْ فِيْ مُهِمَّاتِ الْاُمُوْرِ

تون ٿي شافي تون ڪافي سڀ ڪمن ۾ آهين تون

اَنْتَ رَبِّيْ اَنْتَ حَسْبِيْ اَنْتَ لِيْ نِعْمَ الْوَكِيْلُ

تون ئي ربي تون ئي حسبي تون ئي آهين يا جليل

رَبِّ هَبْ لِیْ کَنْزَ فَضْلٍ اَنْتَ وَهَّابٌ کَرِیْمٌ

کر عطا مون کي خزانا گنج پنهنجي مان گهڻا

اَعْطِنِیْ مَا فِیْ ضَمِیْرِیْ دُلَّنِیْ خَیْرَ الدَّلِیْلُ

دل منهنجي جا نيک مقصد پورا کر تون يا جليل

اَیْنَ مُوْسیٰ اَیْنَ عِیْسیٰ اَیْنَ یَحْییٰ اَیْنَ نُوْحٌ

موسیٰ ۽ عيسیٰ ۽ يحییٰ نوح نبي سڀ ويا ڪيڏانهن

اَنْتَ یَا صِدِّیْقُ عَاصٍ تُبْ اِلیٰ مَوْلَی الْجَلِیْلُ

ڊر تنهنجي تائب ٿيو صديق عاصي يا جليل

مترجم:

علامه عبدالوحيد سرهندي عفي عنه

١١، رمضان المبارڪ ١٣١٧ ھ

هِيُ دُعَا:

حضور سرورِ ڪائنات صلى الله عليه وآله وسلم جن سيّدنا
حضرت ابوبڪر صديق رضى الله تعالىٰ عنه کي سيکاري هئي، جيڪا
نماز ۾ قعده ۾ درود شريف کان پوءِ اڪثر بزرگن جو معمول آهي:

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ اِنِّيۡ ظَلَمۡتُ نَفۡسِيۡ ظُلۡمًا ڪَثِيۡرًا
وَلَا يَغۡفِرُ الذُّنُوۡبَ اِلَّآ اَنۡتَ فَاغۡفِرۡ لِيۡ
مَغۡفِرَةً مِّنۡ عِنۡدِكَ وَارۡحَمۡنِيۡ اِنَّكَ
اَنۡتَ الۡغَفُوۡرُ الرَّحِيۡمُ

منقول از:
سيدنا حضرت صديق اڪبر رضى الله عنه
حواله از:
مشڪوٰة المصابيح

حِزبُ البَحرِجي ترتيبُ ۽ زَڪوٰة

ٻارنهن ڏينهن روزا رکي (مهينو ڪهڙو به هجي، تاريخون ڪهڙيون به هجن) ۽ جلالي جمالي شين کان پرهيز ڪري يعني گوشت، ڪير ۽ ککڙ وغيره جا آنا نه کائي، فقط ماني ياچانور ڏڏ يا عام ڀاڄي سان کائي پوءِ هر روز غسل ڪري ۽ پاڪ اجاڪيڙا پائي ٻاهر شهر کان جتي ماڻهن جي گهٽ آمد رفت نه هجي مسجد جي بناء وانگر پٽ تي چاقوءَ سان يا ڪاٺي سان ليڪا ڪڍي ۽ مسجد ۾ داخل ٿيڻ لاءِ دروازو ڇڏي پوءِ اندر وڃي اهو در به بند ڪري ڇڏي. ليڪن ڪڍڻ وقت آية الڪرسي

۽ بِسمِ الله شريف پڙهندو رهي ۽ ڪجھ خوشبوءِ به پاڻ سان رکي، آخر ۾ ساڄو قدم اڳ ۾ رکي داخل ٿي دروازي وارو ليڪو ڪڍي بند ڪري ڇڏي. هاڻي ڇهه (٦) رڪعتون نفل پڙهي، ٻن رڪعتن جو ثواب حضور اڪرم عليه الصّلوٰة والسّلام جي روح مبارڪ کي بخشي، ٻين ٻن رڪعتن جو ثواب جميع انبياء واولياء ڪرام جي اروحن کي بخشي. وري به رڪعتون پڙهي ان جو ثواب حزب البحر جي مصنف شيخ ابوالحسن شاذلي رحمة الله عليه کي بخشي پوءِ باقاعده حزب البحر اشارن ۽ ترتيب مطابق ٽيهه (٣٠) ڀيرا پڙهي. اول ۾ ٣، ڀيرا اعتصام واري دعاءِ ٣، ڀيرا اختتام جي دعا پڙهي سجدو ڪري، سجدي ۾ پنهنجي مشڪلن ۽ مطلبن لاءِ دعائون گهري ليڪي کا ٻاهر نڪري ليڪا ڊاهي ڇڏي. اهڙي طرح ١٢، ڏينهن عمل ڪري. پوءِ هر روز هڪ دفعو صبح جو ۽ هڪ دفعو شام جو پڙهندو

رهي. تمام مشڪلات ديني و دنيوي لاءِ اهو وظيفو مجرب المجرب آهي.

اسان جا والد صاحب فرمائيندا هئا ته جيڪو زڪوٰة ڪڍي نه سگهي ته پلي بغير زڪوٰة جي پڙهڻ جي موڪل (اجازت) آهي تو ڙي مرد پڙهن يا زالون. وري خاص اسان وٽ اچي اجازت وٺڻ جي ضرورت نه آهي.

عبده فقير عبدالله
عرف شاه آغا عفي عنه

اعتصام
حِزْبُ الْبَحْرِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تُنْجِيْنَا بِهَا مِنْ جَمِيْعِ الْاَهْوَالِ وَالْاٰفَاتِ وَتَقْضِىْ لَنَا بِهَا جَمِيْعَ الْحَاجَاتِ وَتُطَهِّرُنَا بِهَا مِنْ جَمِيْعِ السَّيِّئَاتِ وَتَرْفَعُنَا بِهَا اَعْلَى الدَّرَجَاتِ وَتُبَلِّغُنَا بِهَا اَقْصَى الْغَايَاتِ مِنْ جَمِيْعِ الْخَيْرَاتِ فِى الْحَيٰوةِ وَبَعْدَ الْمَمَاتِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ (ٽي ڀيرا) اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ

رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۙ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۙ مٰلِكِ يَوْمِ
الدِّيْنِ ؕ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ ؕ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ
الْمُسْتَقِيْمَ ۙ صِرَاطَ الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۙ۬ غَيْرِ
الْمَغْضُوْبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّآلِّيْنَ ○ (تین پیرا)
اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ اَلْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ۚ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ
وَّلَا نَوْمٌ ؕ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ مَنْ ذَا الَّذِيْ
يَشْفَعُ عِنْدَهٗٓ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ؕ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۚ
وَلَا يُحِيْطُوْنَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهٖٓ اِلَّا بِمَا شَآءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ ۚ وَلَا يَئُوْدُهٗ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيْمُ ○ (تین پیرا) ثُمَّ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ بَعْدِ
الْغَمِّ اَمَنَةً نُّعَاسًا يَّغْشٰى طَآئِفَةً مِّنْكُمْ ۙ وَطَآئِفَةٌ
قَدْ اَهَمَّتْهُمْ اَنْفُسُهُمْ يَظُنُّوْنَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ
الْجَاهِلِيَّةِ ؕ يَقُوْلُوْنَ هَلْ لَّنَا مِنَ الْاَمْرِ مِنْ شَيْءٍ ؕ قُلْ
اِنَّ الْاَمْرَ كُلَّهٗ لِلّٰهِ ؕ يُخْفُوْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ مَّا لَا يُبْدُوْنَ

لَكَ ؕ يَقُوْلُوْنَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هٰهُنَا
قُلْ لَّوْ كُنْتُمْ فِيْ بُيُوْتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِيْنَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ
الْقَتْلُ اِلٰى مَضَاجِعِهِمْ ۚ وَلِيَبْتَلِيَ اللّٰهُ مَا فِيْ صُدُوْرِكُمْ
وَلِيُمَحِّصَ مَا فِيْ قُلُوْبِكُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ○
مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ ؕ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗۤ اَشِدَّآءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَآءُ
بَيْنَهُمْ تَرٰىهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَّبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا ز
سِيْمَاهُمْ فِيْ وُجُوْهِهِمْ مِّنْ اَثَرِ السُّجُوْدِ ؕ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ
فِي التَّوْرٰىةِ ۖۛ وَمَثَلُهُمْ فِي الْاِنْجِيْلِ ۚ كَزَرْعٍ اَخْرَجَ شَطْاَهٗ
فَاٰزَرَهٗ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوٰى عَلٰى سُوْقِهٖ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ
لِيَغِيْظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ ؕ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ مِنْهُمْ مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا عَظِيْمًا ○ رَبِّ سَهِّلْ
وَيَسِّرْ وَلَا تُعَسِّرْ عَلَيْنَا بِحَقِّ الف با تا ثا ج حا خا د ذ را
زا س ش ص ض طا ظا ع غ فا ق ك ل م ن و ه
لا ء ى ۔ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيْمُ

يَا حَلِيْمُ يَا عَلِيْمُ اَنْتَ رَبِّيْ وَعِلْمُكَ حَسْبِيْ فَنِعْمَ الرَّبُّ
رَبِّيْ وَنِعْمَ الْحَسْبُ حَسْبِيْ تَنْصُرُ مَنْ تَشَآءُ وَ اَنْتَ
الْعَزِيْزُ الْحَلِيْمُ نَسْئَلُكَ الْعِصْمَةَ فِي الْحَرَكَاتِ وَالسَّكَنَاتِ
وَالْكَلِمَاتِ وَالْاِرَادَاتِ وَالْخَطَرَاتِ مِنَ الشُّكُوْكِ
وَالظُّنُوْنِ وَالْاَوْهَامِ السَّاتِرَةِ لِلْقُلُوْبِ عَنْ مُّطَالِعَةِ الْغُيُوْبِ
فَقَدِ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُوْنَ وَزُلْزِلُوْا زِلْزَالًا شَدِيْدًا ۥ وَاِذْ يَقُوْلُ
الْمُنَافِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ
اِلَّا غُرُوْرًا فَثَبِّتْنَا وَانْصُرْنَا وَسَخِّرْلَنَا هٰذَا الْبَحْرَ كَمَا سَخَّرْتَ
الْبَحْرَ لِمُوْسٰى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَخَّرْتَ النَّارَ لِاِبْرَاهِيْمَ عَلَيْهِ
السَّلَامُ وَسَخَّرْتَ الْجِبَالَ وَالْحَدِيْدَ لِدَاوٗدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
وَسَخَّرْتَ الرِّيَاحَ وَالشَّيٰطِيْنَ وَالْجِنَّ وَالْاِنْسَ لِسُلَيْمَانَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَخَّرْتَ الْبُرَاقَ وَالثَّقَلَيْنِ لِسَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَسَخِّرْلَنَا كُلَّ بَحْرٍ هُوَلَكَ فِي الْاَرْضِ
وَالسَّمَآءِ وَالْمُلْكِ وَالْمَلَكُوْتِ وَبَحْرَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ

ك هت پنهنجو مقصد خيال ۾ آڻي. گهه هت مقصد ڏانهن اشارو ڪري.

وَسَخِّرْ لَنَا كُلَّ شَيْءٍ يَا مَنْ بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ كُلِّ شَيْءٍ
كٓهٰيٰعٓصٓ كٓهٰيٰعٓصٓ كٓهٰيٰعٓصٓ اُنْصُرْنَا فَاِنَّكَ خَيْرُ النَّاصِرِيْنَ
وَافْتَحْ لَنَا فَاِنَّكَ خَيْرُ الْفَاتِحِيْنَ وَارْزُقْنَا فَاِنَّكَ خَيْرُ الرَّازِقِيْنَ
وَاغْفِرْ لَنَا فَاِنَّكَ خَيْرُ الْغَافِرِيْنَ وَارْحَمْنَا فَاِنَّكَ خَيْرُ الرَّاحِمِيْنَ
وَاهْدِنَا وَنَجِّنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِيْنَ وَهَبْ لَنَا مِنْ لَّدُنْكَ رِيْحًا
طَيِّبَةً كَمَا هِيَ فِيْ عِلْمِكَ وَانْشُرْهَا عَلَيْنَا مِنْ خَزَائِنِ
رَحْمَتِكَ وَاحْمِلْنَا بِهَا حَمْلَ الْكَرَامَةِ مَعَ السَّلَامَةِ
وَالْعَافِيَةِ فِي الدِّيْنِ وَالدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ط اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ ط اَللّٰهُمَّ يَسِّرْ لَنَا اُمُوْرَنَا مَعَ الرَّاحَةِ لِقُلُوْبِنَا وَاَبْدَانِنَا
وَالسَّلَامَةِ وَالْعَافِيَةِ فِيْ دِيْنِنَا وَدُنْيَانَا وَكُنْ لَّنَا صَاحِبًا فِيْ
سَفَرِنَا وَخَلِيْفَةً فِيْ اَهْلِنَا وَاطْمِسْ عَلٰى وُجُوْهِ اَعْدَائِنَا
وَامْسَخْهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ الْمُضِيَّ
وَلَا الْمَجِيْءَ اِلَيْنَا وَلَوْ نَشَآءُ لَطَمَسْنَا عَلٰى مَكَانَتِهِمْ فَمَا
اسْتَطَاعُوْا مُضِيًّا وَّلَا يَرْجِعُوْنَ ط يٰسٓ وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ

ڪهيعص مقصد الله اشارو ڪري ٿو. [illegible] مشڪلن جو بند ڪرڻ. [illegible] مشڪلن جو کولڻ. [illegible] مشڪلن جو بند ڪرڻ. [illegible] جدا جدا لفظ. وَامْسَخْهُم
[illegible] مشڪلن کي زمين تي [illegible] دشمنن جو خيال دل ۾ آڻي.

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ
الرَّحِيمِ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ۝
لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ إِنَّا جَعَلْنَا
فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ۝
وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا
فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۝ شَاهَتِ الْوُجُوهُ شَاهَتِ
الْوُجُوهُ شَاهَتِ الْوُجُوهُ وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ ۝ وَقَدْ
خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ۝ طسٓ حٰمٓ عٓسٓقٓ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ
يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ ۝ حٰمٓ حُمَّ الْأَمْرُ
وَجَاءَ النَّصْرُ فَعَلَيْنَا لَا يُنْصَرُونَ ۝ حٰمٓ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ
مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ
شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝
بِسْمِ اللّٰهِ بَابُنَا تَبَارَكَ حِيطَانُنَا يٰسٓ سَقْفُنَا كٓهٰيٰعٓصٓ
كِفَايَتُنَا حٰمٓ عٓسٓقٓ حِمَايَتُنَا فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَهُوَ

[illegible]

السَّمِيۡعُ الۡعَلِيۡمُ ۝ سِتۡرُ الۡعَرۡشِ مَسۡبُوۡلٌ عَلَيۡنَا وَعَيۡنُ اللّٰهِ نَاظِرَةٌ
اِلَيۡنَا بِحَوۡلِ اللّٰهِ لَا يَقۡدِرُ عَلَيۡنَا وَاللّٰهُ مِنۡ وَّرَآئِهِمۡ مُّحِيۡطٌ ۝ بَلۡ
هُوَ قُرۡاٰنٌ مَّجِيۡدٌ فِيۡ لَوۡحٍ مَّحۡفُوۡظٍ ۝ فَاللّٰهُ خَيۡرٌ حٰفِظًا وَّهُوَ
اَرۡحَمُ الرّٰحِمِيۡنَ (تین بار) اِنَّ وَلِيَّ اللّٰهُ الَّذِيۡ نَزَّلَ الۡكِتٰبَ وَهُوَ
يَتَوَلَّى الصّٰلِحِيۡنَ ۝ حَسۡبِيَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُ
وَهُوَ رَبُّ الۡعَرۡشِ الۡعَظِيۡمِ (تین بار) بِسۡمِ اللّٰهِ الَّذِيۡ لَا يَضُرُّ
مَعَ اسۡمِهٖ شَيۡءٌ فِي الۡاَرۡضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ وَهُوَ السَّمِيۡعُ
الۡعَلِيۡمُ ۝ (تین بار) وَلَا حَوۡلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الۡعَلِيِّ الۡعَظِيۡمِ
(تین بار) اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهٗ يُصَلُّوۡنَ عَلَى النَّبِيِّ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيۡنَ
اٰمَنُوۡا صَلُّوۡا عَلَيۡهِ وَسَلِّمُوۡا تَسۡلِيۡمًا ۝ وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى
سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَصَحۡبِهٖ وَسَلَّمَ ۝

اِخۡتِتَامِ حِزۡبُ الۡبَحۡرِ

يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا نُوۡرُ يَا نُوۡرُ يَا حَقُّ يَا مُبِيۡنُ اُكۡسُنِيۡ مِنۡ
نُوۡرِكَ وَعَلِّمۡنِيۡ مِنۡ عِلۡمِكَ وَفَهِّمۡنِيۡ عَنۡكَ وَاَسۡمِعۡنِيۡ

لہ تین بار پڑھیں اول و آخر میں حفظاً پڑھیں ، درمیان میں حافظاً پڑھیں ۔ لہ تین بار پڑھنا ضروری ہے ۔

مِنْكَ وَاَبْصِرْنِی بِکَ اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ؕ وَلَا حَوْلَ وَلَا
قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ ؕ یَا سَمِیْعُ یَا عَلِیْمُ یَا حَلِیْمُ یَا عَظِیْمُ
اِسْمَعْ دُعَائِیْ بِخَصَائِصِ لُطْفِکَ اٰمِیْنَ اٰمِیْنَ اَعُوْذُ بِکَلِمَاتِ
اللّٰهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ یَا عَظِیْمَ السُّلْطَانِ یَا قَدِیْمَ
الْاِحْسَانِ یَا دَائِمَ النِّعَمِ یَا بَاسِطَ الرِّزْقِ یَا وَاسِعَ الْعَطَاءِ
یَا دَافِعَ الْبَلَاءِ یَا سَامِعَ الدُّعَاءِ یَا حَاضِرًا لَیْسَ بِغَائِبٍ یَا مَوْجُوْدًا
عِنْدَ الشَّدَائِدِ یَا خَفِیَّ اللُّطْفِ یَا لَطِیْفَ الصُّنْعِ یَا جَمِیْلَ السَّتْرِ
یَا حَلِیْمًا لَا یَعْجَلُ یَا جَوَادًا لَا یَبْخَلُ اِقْضِ حَاجَاتِیْ یَا مَنْ
لَهُ الْاَمْرُ کُلُّهٗ اَسْئَلُکَ مِنَ الْخَیْرِ کُلِّهٖ وَاَعُوْذُ بِکَ مِنَ
الشَّرِّ کُلِّهٖ یَا مُجِیْبُ اَجِبْ دَعْوَتِیْ بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِیْنَ ؕ

ترتيب ختم خواجگان

از قلم: صَاحِبُ الْعِلمِ وَالْعِرفَان حضرت قبله شاه آغا سرهندي مُجددي قُدِّسَ سِرُّهُ الْعَزِيْزُ

اسان جي طريقي نقشبنديه ۾ حضرات مجدديه ۽ خلفاءِ طريقه نقشبنديه ۾ هي ختم خواجگان مشهور و معروف، باعثِ فيوض باطني و نزول برڪات وحصول مقامات سِيَر و سُلوڪ آهي. مقاصد ديني و دنيوي حل مشڪلات و قضاءِ حاجات لاءِ مجرّب آهي. قديم زماني کان اهو وظيفو معمول آهي، مگر هن زماني ۾ هن جو رواج گهٽجي ويو آهي، تنهن ڪري اسين هن جي ترتيب لکون ٿا ۽ پنهنجن مخلص دوستن عزيزن کي هن جو تاڪيد ڪريون ٿا.

اسان جي ڏاڏي ۽ والد شريف جو طريقو هي هو ته عصر نماز کان بعد مسجد شريف ۾ باجماعت حاضرين حلقو ڪري ويهندا هئا ۽ اڇي چادر وچ ۾ وڇائيندا هئا، تنهن تي هڪ سو عدد پٿريون پکيڙيندا هئا ۽ ٻيون ڏهه پٿريون حساب جي واسطي پنهنجي اڳيان محفوظ رکندا هئا. پهرين ٻُڪ ڪٽي باجماعت سُوْرَةُ فَاتِحَهْ پڙهندا هئا، پوءِ درود شريف سَوُ (١٠٠) ڀيرا پڙهندا هئا پوءِ انهن سَوَ پٿرين مان ٢١ پٿريون ڪڍي باقي ٧٩ پٿرين تي سورة اَلَمْ نَشْرَحْ ٧٩ ڀيرا پڙهندا هئا، پوءِ اُهي ٢١ پٿريون وري انهن سان گڏي سَوُ عدد پورو ڪندا هئا ۽ جماعت تي تقسيم ڪري قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ شروع ڪندا هئا، ۽ هزار ڀيرا قُلْ هُوَاللهُ شريف پڙهائيندا هئا، وري ٻُڪ مٺي ڪٽي سوره فاتحه پڙهندا هئا ۽ تنهن کان پوءِ درود شريف سَوُ ڀيرا پڙهي لَاحَوْلَ وَلَا قُوَّةَ

إِلَّا بِاللّٰهِ، ٥٠٠ (پنج سؤ) ڀيرا پڙهندا هئا، وري درود شريف ٽئو ڀيرا پڙهي حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ پنج سؤ ڀيرا پڙهندا هئا، وري درود شريف ٽئو ڀيرا پڙهي لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ پنج ٽئو ڀيرا پڙهندا هئا، ۽ درود شريف هڪ سو (١٠٠) ڀيرا پڙهي:

١. يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ ٽئو ڀيرا
٢. يَا كَافِيَ الْمُهِمَّاتِ ٽئو ڀيرا
٣. يَا كَاشِفَ الْمُشْكِلَاتِ ٽئو ڀيرا
٤. يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ ٽئو ڀيرا
٥. يَا مُجِيْبَ الدَّعَوَاتِ ٽئو ڀيرا
٦. يَا شَافِيَ الْاَمْرَاضِ ٽئو ڀيرا
٧. يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ ٽئو ڀيرا

پڙهي ختمون پورو ڪندا هئا.

پوءِ ايصال ثواب ۽ پچاڙي ۾ دُعا هن طرح پڙهندا هئا:

(نوٽ:- دعا جو سنڌي ۾ ترجمو پويان ڏنو ويو آهي، اُن ڪري دعا سنڌي ۾ ب گهري سگهجي ٿي ۽ ثواب ساڳيوئي ملندو)

اِلٰهي تُو قُبول گرداں ثَوابِ اِيں خَتمات مُبارِكات بَرُوحِ پُرفُتُوحِ حضرت مُحَمَّد مُصطفٰى اَحمد مُجتَبٰى صَلَّى اللّٰهُ تعالٰى عَلَيهِ وَآلِهٖ وَسَلَّم وَ اَهلِبَيتِ اَطهار ايشاں وَ اَصحاب اَخيار ايشاں و تَابِعِين ايشاں خصوصًا ثواب ختمهٔ اول (يعني قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ) ــــــ بروحانيت حضرات خواجگانِ نقشبنديه قدس اللّٰه تعالٰى اسرارهم

ازحضرت صديق اڪبر رضی الله تعالیٰ عنه تابحضرت مرشدي ومولائي خواجه محمد حسن جان (يا جيڪو سندس پير مرشد هجي انهن جو نالو وٺي) برسان.

الاهي ارواح متبرڪهٔ ايشان بدرگاهِ تو شفيع آورده و وسيله ساختم حاجات ديني و دنيوي از تو ميخواهم اَللّٰهُمَّ اقْضِ حَاجَاتِنَا وَحَاجَاتِ مَنْ اَوْصَانَا بِالدُّعَاءِ وَحَصِّلْ مُرَادَاتِنَا وَمُرَادَاتِ مَنْ اَوْصَانَا بِالدُّعَاءِ. وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَسَلَّمَ.

دعا جو سنڌي ۾ ترجمو:

ياالاهي تون هنن ختمن مبارڪن جو ثواب پاڪ ڪريمن (صلی الله عليه وآله وصحبه وسلم) ۽ اهل بيتن ۽ اصحابن ۽ تابعين جي روحن مبارڪن کي پهچاءِ خصوصًا پهرئين ختمي قُلْ هُوَاللّٰهُ جو ثواب حضرات نقشبنديه جي روحن کي پهچاءِ يعني حضرت ابوبڪر صديق (رضی الله عنه) کان منهنجي مرشد تائين سڀني جي روحن کي ثواب پهچاءِ.

اي منهنجا رب آئون، نقشبنديه حضرات جي روحن مبارڪن کي تنهنجي دربار ۾ سفارشي آڻيان ٿو ۽ پنهنجي لاءِ انهن کي وسيلو بڻايان ٿو. يارب آئون توکان ديني ۽ دنيوي حاجتون طلب ڪريان ٿو.

اَللّٰهُمَّ اِقْضِ حَاجَاتِنَا وَحَاجَاتِ مَنْ اَوْصَانَا بِالدُّعَاءِ

اي اسان جا رب! اسان جون ضرورتون پوريون فرماءِ ۽ جن ماڻهن اسان کي دعا لاءِ چيو آهي انهن جون ضرورتون به پوريون فرمائي.

وَحَصِّلْ مُرَادَاتِنَا وَمُرَادَاتِ مَنْ اَوْصَانَا بِالدُّعَاءِ

۽ اسان جون مرادون پوريون فرماءِ جن ماڻهن اسان کي دُعا لاءِ چيو آهي انهن جون ضرورتون پوريون فرمائي.

وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَسَلَّمْ

حَدِيْثُ النَّبَوِیْ

عَنْ اَبِیْ هُرَيْرَةَ رضى الله عنهُ قَالَ قَالَ النَّبِیُّ صَلَّی اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمْ كَلِمَتَانِ حَبِيْبَتَانِ اِلَى الرَّحْمٰنِ خَفِيْفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ ثَقِيْلَتَانِ فِى الْمِيْزَانِ: سُبْحَانَ اللّٰهِ وَبِحَمْدِهٖ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِيْمِ.

رواه البُخاری

ترجمو: رسول عربي صلى الله عليه وآله وسلم جن ارشاد فرمايو آهي ته، ٻه ڪلمان الله تعالىٰ وٽ محبوب آهن جيڪي پڙهڻ ۾ تمام آسان آهن ۽ ميزان تي تمام ڳرا هوندا. (اهي هي آهن)

سُبْحَانَ اللّٰهِ وَبِحَمْدِهٖ ❊ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِيْمِ

(مذڪوره حديث شريف بخاري شريف جي آخري حديث آهي)

عبده عبدالوحيد سرهندي
از: ٽنڊو سائينداد

جنازه نماز پڙهڻ جي صحيح ترتيب هي آهي:

سڀ کان اوّل توهان جماعت کي جنازي جي نماز جي نيت ڪرايو ؛ نيت هي آهي:

نيت ڪيم نماز جنازي جي، چئن تڪبيرن سان، فرض ڪفايه، حمد ۽ ثنا الله تعاليٰ لاءِ، درود نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم تي. مغفرت جي دُعا خاص هن ميت لاءِ، منهن طرف ڪعبة الله شريف. جيڪڏهن جماعتي آهي ته ”پنهنجي امام“ چوي ۽ جيڪڏهن امام هجي ته چوي ”امام هن جماعت جو“ ان کان پوءِ پهرين تڪبير هڻي سُبْحٰنَكَ اللّٰهُمَّ چوي اُها هي آهي:

سُبْحٰنَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَجَلَّ ثَنَائُكَ وَتَعَالٰى جَدُّكَ وَلَآ اِلٰـهَ غَيْرُكَ ط

ان کان پوءِ ٻي تڪبير هڻي درود شريف پڙهي، اهو درود شريف هي آهي:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى سَيِّدِنَا اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ط اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلٰى سَيِّدِنَا اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ط

ان کان پوءِ ٽين تڪبير هڻي، دُعا گهري. اُها دُعا هي آهي:

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا وَصَغِيْرِنَا وَكَبِيْرِنَا وَذَكَرِنَا وَاُنْثَانَا ط اَللّٰهُمَّ مَنْ اَحْيَيْتَهٗ مِنَّا فَاَحْيِهٖ عَلَى الْاِسْلَامِ وَمَنْ تَوَفَّيْتَهٗ مِنَّا

فَتَوَفَّهُ عَلَى الْاِيْمَانِ ط

ان کان پوءِ چوٿين تڪبير چئي سلام ورايو.

ان کان پوءِ جماعت جون صفون ختم ڪري الحمد شريف ۽ ٽي قُلْ شريف پڙهي سڀئي جماعت وارا گڏجي فوتي جي مغفرت لاءِ دُعا گهُرن چوته حديث شريف ۾ حُڪم آيو آهي ته: إِذَا صَلَّيْتُمْ عَلَى الْمَيِّتِ مِنَ الدُّعَاءِ - ترجمه: توهان جڏهن فوتي تي نماز پڙهو اُن کان پوءِ فوتي لاءِ خلوصِ دل سان دُعا گهُرو.

مسئله:- جنازه نماز ۾ پهرين تڪبير کان سواءِ ٻين ٽن تڪبيرن ۾ هٿ نه کڻبا.

ضروري وضاحت:- جنازه نماز کان پوءِ ميت لاءِ "اسقاط" ڪرڻ گهرجي، ان کان پوءِ ميت جي پير سان قبر ۾ "عهد نامه شريف" رکيو وڃي. تدفين کان پوءِ قبر تي اذان ڏني وڃي. سورة بقر جو پهريون رڪوع قبر جي سيراندي کان ۽ آخري رڪوع قبر جي پيراندي کان پڙهيو وڃي. اَلْحَمْدُ شَرِيْف ۽ ٽي قُلْ، آيَةُ الْكُرْسِي ۽ "درود روحي" پڙهي ميت جي بخشش لاءِ اجتماعي دعا گهُري وڃي. قبر تي جيترو وقت ٿي سگهي قرآن ڪريم جي تلاوت ڪرائي وڃي، فوتي جي روح کي ايصال ثواب لاءِ ٽيجهو، ڏهو، چاليهو ۽ ٻارهو ضرور ڪرڻ گهرجي.

ايصال ثواب جي حديث شريف

وَعَنْ اَبِیْ هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

حضرت ابوهريره رضي الله عنه کان روايت آهي پاڻ فرمائن ٿا ته نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن فرمايو ته

اِنَّ مِمَّا يَلْحَقُ الْمُؤْمِنُ مِنْ عِلْمِهٖ وَحَسَنَاتِهٖ بَعْدَ مَوْتِهٖ

بيشڪ (فوت ٿيل) مؤمن کي سندس ڪيل عمل ۽ نيڪين مان سندس وفات کان پوءِ جن شين جو ثواب پهچي ٿو (اهي)

عِلْمًا عَلَّمَهٗ وَنَشَرَهٗ وَ وَلَدًا صَالِحًا تَرَكَهٗ اَوْ مُصْحَفًا

هي آهن) اهو علم جيڪو ان پاڻ پڙهيو ۽ ان کي عام ڪيو ۽ پنهنجي پويان اولاد صالح ڇڏيو يا قرآن ڪريم ورثي ۾

وَرَّثَهٗ اَوْ مَسْجِدًا اَوْ بَيْتًا لِابْنِ السَّبِيْلِ بَنَاهُ اَوْ نَهْرًا

ڇڏيو يا مسجد شريف تعمير ڪرائي يا مسافرخانو تعمير ڪرايو يا نهر کوٽرائي

اَجْرَاهُ اَوْ صَدَقَةً اَخْرَجَهَا مِنْ مَّالِهٖ فِيْ صِحَّتِهٖ وَحَيٰوتِهٖ

يا پنهنجي ملڪيت مان پنهنجي صحت ۽ تندرستي ۽ حياتي ۾ خير خيرات ڪئي (انهن سڀني)

تَلْحَقُهٗ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهٖ رَوَاهُ اِبْنُ مَاجَةَ وَ الْبَيْهَقِیْ

عملن جو ثواب ان فوتي مؤمن کي سندس وفات کان پوءِ ثواب ملندو رهندو. اها حديث ابن ماجه ۽ بيهقي

فِیْ شُعَبِ الْاِيْمَانِ

شريف ۾ آهي.

(از مشکوٰة المصابيح)

فاتحه جو طريقو

هر اها شيءِ جيڪا حلال هجي يعني ميوو ، مٺائي ۽ ڪاڌي وغيره تي فاتحه ڏني وڃي ٿي ۽ قبرستان يا ڪنهن مزار تي صاحب مزار جي سامهون منهن ڪري ويهي ڪري فاتحه پڙهو جو توهان جي پٺي قبلي جي طرف هجي.

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

اَلۡحَمۡدُ لِلّٰہِ رَبِّ الۡعٰلَمِیۡنَ ۙ﴿﴾ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ۙ﴿﴾ مٰلِکِ یَوۡمِ الدِّیۡنِ ؕ﴿﴾ اِیَّاکَ نَعۡبُدُ وَ اِیَّاکَ نَسۡتَعِیۡنُ ؕ﴿﴾ اِہۡدِنَا الصِّرَاطَ الۡمُسۡتَقِیۡمَ ۙ﴿﴾ صِرَاطَ الَّذِیۡنَ اَنۡعَمۡتَ عَلَیۡہِمۡ ۙ۬ غَیۡرِ الۡمَغۡضُوۡبِ عَلَیۡہِمۡ وَ لَا الضَّآلِّیۡنَ ٪﴿﴾ اٰمِیۡنَ ﴿﴾

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

الٓمّٓ ۚ﴿﴾ ذٰلِکَ الۡکِتٰبُ لَا رَیۡبَ ۚۖۛ فِیۡہِ ۚۛ ہُدًی لِّلۡمُتَّقِیۡنَ ۙ﴿﴾ الَّذِیۡنَ یُؤۡمِنُوۡنَ بِالۡغَیۡبِ وَ یُقِیۡمُوۡنَ الصَّلٰوۃَ وَ مِمَّا رَزَقۡنٰہُمۡ یُنۡفِقُوۡنَ ۙ﴿﴾ وَ الَّذِیۡنَ یُؤۡمِنُوۡنَ بِمَاۤ اُنۡزِلَ اِلَیۡکَ وَ مَاۤ اُنۡزِلَ مِنۡ قَبۡلِکَ ۚ وَ بِالۡاٰخِرَۃِ ہُمۡ یُوۡقِنُوۡنَ ؕ﴿﴾ اُولٰٓئِکَ عَلٰی ہُدًی

مِّنْ رَّبِّهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝

وَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۝ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ ۝

اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِيْنَ ۝ وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ

اِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَآ اَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ

وَلٰكِنْ رَّسُوْلَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيّٖنَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

عَلِيْمًا ۝ اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهٗ يُصَلُّوْنَ عَلَى النَّبِيِّ ؕ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ

اٰمَنُوْا صَلُّوْا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ۝

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ۝ لَآ اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۝ وَلَآ اَنْتُمْ

عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ۝ وَلَآ اَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُّمْ ۝ وَلَآ اَنْتُمْ

عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ۝ لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ ۝

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ ۙ وَلَمْ يُوْلَدْ ۝

وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ۝

(اها سورة ڏي پيرا پڙهجي)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۙ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۙ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۙ وَمِنْ شَرِّ النَّفّٰثٰتِ فِی الْعُقَدِ ۙ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ۟

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۙ مَلِكِ النَّاسِ ۙ اِلٰهِ النَّاسِ ۙ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ ۙ الْخَنَّاسِ ۙ الَّذِیْ يُوَسْوِسُ فِیْ صُدُوْرِ النَّاسِ ۙ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۟

ان کان پوءِ درود تاج يا هي درود شريف پڙهجي:-

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَآلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلٰوةً وَّسَلَامًا عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ ط

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ۝ وَسَلٰمٌ عَلَى الْمُرْسَلِيْنَ ۝ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝

ان کان پوءِ ربّ العزّت جي بارگاهہ ۾ دُعا گُهري، ٻئي هٿ آسمان طرف ايترا مٿي کڻي جو ڪُڇن کان مٿي ٿي پون ۽ خداوند قدّوس جي حضور ۾ نهايت عاجزي سان عرض ڪري ته يا الله ڪريم! هي جو ڪجهہ مون پڙهيو ۽ هي جو ڪجهہ طعام وغيرہ

آهي اهو سڀ ڪجهه تنهنجي نذر آهي ان کي قبول فرماءِ ۽ ان جو ثواب حضور اڪرم محمد رسول الله صلي الله عليه وآله وسلم جي بارگاهه ۾ پهچاءِ ۽ سندن وسيله جليله سان ان جو ثواب جمله انبياءِ ۽ مرسلين ۽ اصحاب ڪرام، اهلبيت عظام ۽ جمله اولياءِ اُمت رضوان الله تعاليٰ عليهم اجمعين ۽ خاص ڪري ان جو ثواب فلاني شخص (ان جو نالو وٺي) ۽ مڙني مؤمن مردن ۽ عورتن کي پهچاءِ. فاتحه کان پوءِ ٻئي هٿ پنهنجي مُنهن تي ڦيرڻ گهرجن.

سيدنا اُمّي صلي الله تعاليٰ عليه وآله وسلم

اُمّ: معنيٰ اَصل، بُنياد، فائونڊيشن.

ي: عربي گرامر موجب نسبت آهي. يعني حضور نبي ڪريم صلي الله تعاليٰ عليه وآله وسلم جن ڪل ڪائنات جو اصل ۽ بنياد آهن. في الحقيقة سندن نُور مان سموري ڪائنات وجود ۾ آئي. مطلب ته مُحمّد ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم ڪائنات جي ايجاد جو ڪارڻ، اصل ۽ بُنياد آهن.

منقول از: للغات في غريب القرآن.

بقلم عبده عبدالوحيد سرهندي
ٽنڊو سائينداد

عهدنامه شريف

اَللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ

اي منهنجا الله تون آسمانن ۽ زمين کي پيدا ڪندڙ آهين، تون غيب ۽ حاضر جو علم

وَالشَّهَادَةِ اَنْتَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ ط اَللّٰهُمَّ اِنِّيْٓ اَعْهَدُ

رکندڙ آهين، تون نهايت مهربان ۽ باجهارو آهين ، اي منهنجا الله بيشڪ آءٌ تو سان

اِلَيْكَ فِيْ هٰذِهِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ط اَشْهَدُ اَنْ لَّآ

هن دنيا ۾ هن ڳالهه جو وعدو ڪريان ٿو ته آءٌ گواهي ڏيان ٿو ته ناهي ڪو

اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ وَاَشْهَدُ

معبود مگر تون اڪيلو آهين تنهنجو ڪو شريڪ ناهي ۽ آءٌ گواهي ڏيان ٿو

اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُوْلُكَ فَلَا تَكِلْنِيْ

ته بيشڪ محمد ڪريم تنهان جو پيارو ٻانهو ۽ سچو رسول آهي پوءِ تون مون کي منهنجي نفس

اِلٰى نَفْسِيْ فَاِنَّكَ اِنْ تَكِلْنِيْٓ اِلٰى نَفْسِيْ تُقَرِّبْنِيْٓ اِلَى

جي حوالي نه ڪر پوءِ جيڪڏهن تو مون کي منهنجي نفس جي حوالي ڪيو ته (اهو مون کي) شر ڏانهن ويجهو

الشَّرِّ وَتُبَاعِدْنِيْ مِنَ الْخَيْرِ وَاِنِّيْ لَآ اَتَّكِلُ

ڪندو ۽ (اهو مون کي) خير کان پري ڪندو ، ۽ بيشڪ آءٌ نه ٿو ڀروسو ڪريان

اِلَّا بِرَحْمَتِكَ فَاجْعَلْ لِّيْ عِنْدَكَ عَهْدًا تُوَفِّيْهِ

مگر تنهنجي رحمت تي ، پوءِ تون پاڻ وٽان منهنجي لاءِ (اهڙو پڪو) وعدو فرماءِ جيڪو

اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ط

تون قيامت جي ڏينهن مون سان پورو ڪرين، بيشڪ تون پنهنجي ڪيل وعدي جي خلاف نٿو ڪرين .

وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى خَيْرِ خَلْقِهٖ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

وَعلىٰ آلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ اَجْمَعِيْنَ بِرَحْمَتِكَ يَااَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ ؕ

نوٽ: فقه حنفي جي مشهور مُستند فتوىٰ جي ڪتاب دُرِمختار ۾ لکيل آهي ته عهد نامه شريف کي قبر ۾ رکڻ جائز آهي.

حوالو ڏسندا:

ڪتاب دُرمختار جلد ثاني، صفحو: ٢٣٦
باب: صلوٰة الجنازه.

جان جان پائنين نماز، تان تان ناهي نماز،
سڀ وڃائي ساز، تهان پوءِ تڪبير چئُو
(شاهه قدس سره)

حديث النبوي

وعن ابي هريرة رضى الله تعالىٰ عنه قال قال رسُول الله صلى الله عليه وسلم ثلاث دعواة مستجابات دعوة الوالد وعوة المسافر ودعوة المظلوم۔

رواه الترمذى وابو داوٗد وابن ماجه

يعني پاڪ ڪريمن صلى الله عليه وآله وسلم ارشاد فرمايو ته ٽن ماڻهن جون دعائون مقبول آهن: (١) پيءُ جي دُعا (اولاد لاءِ) (٢) مسافر جي دُعا (٣) مظلوم جي دُعا. رواه الترمذي وابو داوٗد وابن ماجه.

عبدالوحيد سرهندي

بسم الله الرحمٰن الرحيم
نحمده ونصلي ونسلم

مُتبرک دُعا

هي متبرڪ دعاهر قسم جي بيماري ۽ پريشاني لاءِ ڪاغذ تي لکي گهر ۾ لڳائي ڇڏجي، اُميد ته جلد شفا ملندي.

بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِی لَا یَضُرُّ مَعَ اسْمِهٖ شَیْءٌ فِی الْاَرْضِ وَلَا فِی السَّمَآءِ وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ۝ اَعُوْذُ بِکَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝

لِیْ خَمْسَةٌ اُطْفِیْ بِهِمْ حَرَّ الْوَبَآءِ الْحَاطِمَهْ
اَلْمُصْطَفٰی وَالْمُرْتَضٰی وَابْنَاهُمَا وَالْفَاطِمَهْ

ترجمه:- مون وٽ اهي پنج عظيم شخصيتون آهن، جن جي وسيلي سان وَبا جي سخت باهه ختم ٿي ويندي.

اهي ﷺ پاڪ ڪريم، حضرت علي، امام حسن، امام حسين ۽ بي بي سيده فاطمه جن آهن. (رضي الله تعالىٰ عنهم اجمعين)

منقول از کتاب "اَنيس المريدين"
تاليف
تاج الاوليا حضرت آغا محمد حسن جان سرهندي
فاروقي قدس سرهٗ.

اکين جي تڪليف لاءِ مجرب بيت

اکين جي هر قسم جي بيمارين لاءِ هيٺيان ٻہ بيت نهايت مجرب ۽ مفيد آهن. اسانجا حضرت صاحب سراج الاولياء حضرت آغا عبدالرحمان جان سرهندي قدس سره جن هي بيت پڙهي صبح ۽ شام اکين جي هر قسم جي بيماري لاءِ دم ڪندا هئا، ۽ ڪڏهن هي بيت بطور تعويذ لکي ڏيندا هئا.

اهي بيت هي آهن: "صفحہ نمبر ۸۴، انيس المريدين"

بسم الله الرحمٰن الرحيم
نحمده ونصلي ونسلم

اِذَا مَا رَمِدَتْ عَيْنِيْ فَكُحْلُهَا ۞ تُرَابٌ مَسَّ نَعْلَ اَبِيْ تُرَابٍ
هُوَ الْبَكَّاءُ فِي الْمِحْرَابِ لَيْلًا ۞ هُوَ الضَّحَّاكُ فِيْ يَوْمِ الْحِرَابِ

ترجمہ:- جڏهن مون کي اکين ۾ ڪا تڪليف ٿيندي آهي تہ پوءِ ان لاءِ مون وٽ حضرت علي رضي الله تعالىٰ عنہ جي جُتي مُبارڪ جي خاڪ سُرمون آهي.

حضرت علي المرتضىٰ رضي الله تعالىٰ عنہ اهي بهادر آهن، جو پاڻ جڏهن (رات جي وچ عبادت لاءِ) بيهندا هئا تہ الله جي خوف کان روئندا هئا. ۽ جڏهن پاڻ جنگ جي ميدان ۾ بيهندا هئا تہ (هر وقت) کلندا هئا.

از: ڪتاب انيس المريدين صفحو: ۸۴

بقلم: عبدالوحيد عفي عنہ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
نَحْمَدُهٗ وَنُصَلِّيْ وَنُسَلِّمُ

قَدِمْتُ عَلَى الْكَرِيْمِ بِغَيْرِ زَادٍ ❊ مِنَ الْاَعْمَالِ وَالْقَلْبِ السَّلِيْمِ
حَمْلُ الزَّادِ اَقْبَحُ كُلِّ شَيْءٍ ❊ اِذَا كَانَ الْقُدُوْمُ اِلَى الْكَرِيْمِ

امام العارفين حضرت بايزيد بسطامي
رحمة الله تعالىٰ عليه

ترجمو:- آئون رب العٰلمين جي دربار ۾ بنا ڪنهن توشي ۽ نيڪ عمل جي پهتو آهيان، ڇوته سخي جي در تي هميشه خالي هٿين سان وڃبو آهي.

هي بيت وقت جي ڪامل ولي ۽ نقشبندي سلسله جي هڪ عظيم مُرشد ۽ رهبر امام العارفين حضرت بايزيد بُسطامي رحمة الله عليه جن جا چيل آهن سندن ولادت باسعادت ١٣٦هه ۾ بُسطام جي شهر ملڪ شام ۾ ٿي، پاڻ پنهنجي وقت جا نهايت عابد زاهد ۽ طريقت ۽ شريعت جا امام هئا.

هي بيت نهايت ئي متبرڪ آهن. اسانجي حضرت صاحب آغا محمد حسن جان سرهندي رحمة الله عليه جن هڪ چادر تي لکيا ۽ پاڻ حڪم فرمايو ته اها چادر ڏولي جي مٿان رکو. الحمدُلله اڄ ڏينهن تائين اها چادر مبارڪ موجود آهي ۽ سندن حُڪم موجب اها ڏولي تي رکي وڃي ٿي. هي بيت ميّت جي ڪفن تي به لکي سگهجن ٿا.

بقلم:
عبدالوحيد سرهندي عفي عنه

صبح جواڻ وقت جي دعا

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ اَحْيَانَا بَعْدَ مَا اَمَاتَنَا
وَاِلَيْهِ النُّشُوْرُ ط

○

سُمهڻ وقت جي دعا

بِاسْمِكَ اَللّٰهُمَّ اَمُوْتُ وَ اَحْيَا ط

○

سواري تي سوار ٿيڻ جي دعا

سُبْحَانَ الَّذِىْ سَخَّرَلَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهٗ
مُقْرِنِيْنَ ط وَاِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُوْنَ ط

○

خُطبہ اوّل برائے جُمعۃُ المُبارکہ

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

اَلۡحَمۡدُ لِلّٰہِ الَّذِیۡ جَعَلَ یَوۡمَ الۡجُمُعَۃِ سَیِّدَ الۡاَیَّامِ ۞
وَلَا نَعۡبُدُ وَلَا نَسۡتَعِیۡنُ اِلَّآ اِیَّاہُ وَھُوَ الَّذِیۡ فَرَضَ
صَلٰوۃَ الۡجُمُعَۃِ بِقَوۡلِہٖ تَعَالٰی اِذَا نُوۡدِیَ لِلصَّلٰوۃِ مِنۡ
یَّوۡمِ الۡجُمُعَۃِ فَاسۡعَوۡا اِلٰی ذِکۡرِ اللّٰہِ ۞ وَالصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ
عَلٰی مُحَمَّدٍ سَیِّدِ الۡاَنَامِ ۞ وَعَلٰی اٰلِہٖ وَاَصۡحَابِہِ الۡکِرَامِ ۞
خُصُوۡصًا عَلٰی اَفۡضَلِ الۡبَشَرِ بَعۡدَ الۡاَنۡبِیَآءِ بِالتَّحۡقِیۡقِ ۞
اَمِیۡرِ الۡمُؤۡمِنِیۡنَ اَبِیۡ بَکۡرِنِ الصِّدِّیۡقِ ۞ وَعَلَی النَّاطِقِ
بِالصِّدۡقِ وَالصَّوَابِ ۞ اَمِیۡرِ الۡمُؤۡمِنِیۡنَ عُمَرَ بۡنِ الۡخَطَّابِ ۞
وَعَلٰی کَامِلِ الۡحَیَآءِ وَالۡاِیۡقَانِ ۞ اَمِیۡرِ الۡمُؤۡمِنِیۡنَ عُثۡمَانَ
بۡنِ عَفَّانَ ۞ وَعَلٰی غَالِبِ کُلِّ غَالِبٍ اَمِیۡرِ الۡمُؤۡمِنِیۡنَ عَلِیِّ
ابۡنِ اَبِیۡ طَالِبٍ ۞ وَعَلَی الۡاِمَامَیۡنِ الۡھُمَامَیۡنِ السَّعِیۡدَیۡنِ
الشَّھِیۡدَیۡنِ اَبِیۡ مُحَمَّدِنِ الۡحَسَنِ وَاَبِیۡ عَبۡدِاللّٰہِ الۡحُسَیۡنِ ۞

وَعَلٰٓى اُمِّهِمَا سَيِّدَةِ النِّسَآءِ فَاطِمَةِ الزَّهْرَآءِ ❖ وَعَلٰٓى عَمَّيْهِ الشَّرِيْفَيْنِ الْمُطَهَّرَيْنِ مِنَ الْاَدْنَاسِ اَلْحَمْزَةِ وَالْعَبَّاسِ ❖ وَعَلَى السِّتَّةِ الْبَاقِيَةِ مِنَ الْعَشَرَةِ الْمُبَشَّرَةِ وَسَآئِرِ الصَّحَابَةِ وَالتَّابِعِيْنَ رِضْوَانُ اللّٰهِ تَعَالٰى عَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ ۞ بَارَكَ اللّٰهُ لَنَا وَلَكُمْ فِى الْقُرْاٰنِ الْعَظِيْمِ وَنَفَعَنَا وَاِيَّاكُمْ بِالْاٰيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيْمِ

مَنْظُوْمُ خُطْبَهٔ اَوَّل برائے جُمُعَةُ الْمُبَارَكَةِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلْحَمْدُ لِرَبٍّ هُوَ شَافٍ لِّسَقِيْمٍ
وَالشُّكْرُ لِمَنْ اَرْحَمُ مِنْ كُلِّ رَحِيْمٍ
اَلْعَالِمُ وَالْوَاحِدُ وَ الْبَاقِىْ اَبَدًا
وَ الْغَافِرُ لِلذَّنْبِ جَدِيْدٍ وَّقَدِيْمٍ
اَلظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَ النَّافِعُ حَقًّا
اَلرَّازِقُ لِلْعَبْدِ وَاِنْ كَانَ اَثِيْمٍ

اَلْحَاكِمُ وَالنَّافِذُ لِلْحُكْمِ سَرِيْعًا
لَامَانِعَ مَايُوْصِلُ مِنْ فَضْلٍ كَرِيْمٍ

اَلْعَالِمُ وَالنَّاظِرُ فِىْ كُلِّ اَوَانٍ
وَالْحَافِظُ مِنْ نَّارِ سَعِيْرٍ وَّجَحِيْمٍ

اَلْقَابِضُ وَالْبَاسِطُ وَالرَّافِعُ رَبِّىْ
اَلْمُحْيِىْ لِلْمَيِّتِ مِنْ عَظْمٍ رَمِيْمٍ

وَاَشْهَدُ بِاللّٰهِ لَهٗ لَيْسَ نَظِيْرٌ
اَلْخَالِقُ لِلْعِيْسٰى مِنْ بَطْنٍ عَقِيْمٍ

وَاَشْهَدُ بِالصَّادِقِ لِلْخَيْرِ جَلِىٍّ
اَلْقَاسِمُ لِلْكَوْثَرِ مِنْ كَرَمٍ عَمِيْمٍ

فَعَلَيْهِ صَلٰوةٌ وَّسَلَامٌ بِكَمَالٍ
مِنْ عِنْدِ هُوَ الْقَادِرُ مِنْ غَيْرِ نَدِيْمٍ

وَالْمَلَكُ يُصَلُّوْنَ عَلٰى اَفْضَلِ رُسُلٍ
وَالنَّاسُ جَمِيْعُوْنَ بِاٰدَابٍ عَظِيْمٍ

وَعَلٰى اَوَّلِ اَصْحَابِ نَبِيٍّ وَّ رَسُوْلٍ
صِدِّيْقٍ رَفِيْقٍ هُوَ فِي الْغَارِ نَدِيْم

وَعَلٰى اَعْدَلِهِمْ نَاطِقٍ بِالْحَقِّ صَوَابًا
مِنْ هَيْبَتِهٖ فَرَّ اِبْلِيْسُ رَجِيْم

وَعَلٰى اَحْلَمِهِمْ جَامِعِ اٰيَاتٍ شَرِيْفٍ
عُثْمَانَ شَهِيْدٍ بِيَدِ الْقَوْمِ رَجِيْم

وَعَلٰى زَوْجِ بَتُوْلٍ اَسَدِ اللّٰهِ وَلِيٍّ
هُوَ فَاتِحُ لِلْخَيْبَرِ مِنْ فَضْلِ عَمِيْم

وَعَلٰى قُرَّةِ عَيْنَيْهِ شَهِيْدَيْنِ كَرِيْمَيْنِ
حَسَنَيْنِ سَعِيْدَيْنِ بِجَنّٰتِ نَعِيْم

وَعَلٰى حَمْزَةٍ عَبَّاسٍ خَيَارَيْنِ اَمِيْرَيْنِ
عَمَّيْنِ شَرِيْفَيْنِ رَسُوْلٍ وَّكَرِيْم

وَعَلٰى بِنْتِ رَسُوْلٍ هِيَ زَهْرَآءُ بَتُوْلٌ
لِلْخَلْقِ ضَمِيْنٌ هِيَ فِيْ يَوْمٍ سَهِيْم

وَعَلٰى سَائِرِ مَنْ تَابَعَ لِلدِّيْنِ حَنِيْفًا

رَحِمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلَهُمْ فَضْلٌ عَظِيْمٌ

خُطْبَهٔ ثَانِيَه بَرَائِے جُمْعَةُ الْمُبَارِكَه

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ نَحْمَدُهٗ وَنَسْتَعِيْنُهٗ وَنَسْتَغْفِرُهٗ وَنُؤْمِنُ بِهٖ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرِ اَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّاٰتِ اَعْمَالِنَا مَنْ يَّهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهٗ ❖ وَمَنْ يُّضْلِلْهُ فَلَا هَادِيَ لَهٗ ❖ وَنَشْهَدُ اَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَاشَرِيْكَ لَهٗ ❖ وَنَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ ❖ اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهٗ يُصَلُّوْنَ عَلَى النَّبِيِّ ط يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا صَلُّوْا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ۝ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَنْ صَلّٰى وَصَامَ ❖ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَنْ قَعَدَ وَقَامَ ❖ وَصَلِّ عَلٰى جَمِيْعِ الْاَنْبِيَآءِ وَالْمُرْسَلِيْنَ وَعَلٰى كُلِّ مَلٰٓئِكَتِكَ الْمُقَرَّبِيْنَ

وَعَلٰى عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِيْنَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ ۝

عِبَادَ اللّٰهِ ۝ اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ وَاِيْتَآئِ
ذِى الْقُرْبٰى وَيَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ج
يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ۝ وَلَذِكْرُ اللّٰهِ تَعَالٰى اَعْلٰى
وَاَوْلٰى وَاَعَزُّ وَاَجَلُّ وَاَتَمُّ وَاَهَمُّ وَاَكْبَرُ ط
وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُوْنَ ۝

نڪاح پڙهڻ جُون دعائُون:

سڀ ڪان پهريان "اٰمَنْتُ بِاللّٰهِ" پڙهجي ۽ اهو هيءُ آهي:

اٰمَنْتُ بِاللّٰهِ تَعَالٰى كَمَا هُوَ بِاَسْمَائِهٖ وَصِفَاتِهٖ
وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَالْقَدْرِ خَيْرِهٖ وَشَرِّهٖ مِنَ اللّٰهِ تَعَالٰى وَالْبَعْثِ بَعْدَ الْمَوْتِ.

اٰمَنْتُ بِاللّٰهِ جو سنڌيءَ ۾ منظوم ترجمون:

حُڪم جي الله جا، سي سڀ ڪَيم دِل سان قبول،
مَڃيم مُحمّد مصطفىٰ ﷺ، جيڪو آهي اَفضل رَسول،
ڪَلمون محمّد ﷺ تي پڙهيم، ايمان ٿيو منهنجو قبول،
ڪُفر ويو ڪافور ٿي، اسلام ٿيو منهنجو قبول.

عنبد

ان کان پوءِ ايجاب قبول ڪرائجي. ان کان پوءِ نڪاح جو خطبو پڙهجي. آخر ۾ نڪاح جي دُعا پڙهجي.

نڪاح جو خطبو هي آهي:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ جَعَلَ النِّكَاحَ سَبَبًا لِّلْاَنَامِ وَوَصْلًا لِّلْاَرْحَامِ فَصْلًا قَاطِعًا بَيْنَ الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ كَمَا قَالَ اللّٰهُ تَبَارَكَ وَتَعَالٰى فِى الْقُرْاٰنِ الْمَجِيْدِ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ فَانْكِحُوْا مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَآءِ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ فَاِنْ خِفْتُمْ اَنْ لَّا تَعْدِلُوْا فَوَاحِدَةً اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۔ وَقَدْ قَالَ النَّبِیُّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ اَلنِّكَاحُ مِنْ سُنَّتِیْ فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِیْ فَلَيْسَ مِنِّیْ ۔ قَالَ الْفُقَهَآءُ رَحِمَهُمُ اللّٰهُ تَعَالٰى اَلنِّكَاحُ يَنْعَقِدُ بِالْاِيْجَابِ وَالْقَبُوْلِ عِنْدَ حُضُوْرِ شَاهِدَيْنِ عَاقِلَيْنِ بَالِغَيْنِ مُسْلِمَيْنِ فِیْ مَجْلِسٍ وَّاحِدٍ ثُمَّ اعْلَمُوْا رَحِمَكُمُ اللّٰهُ تَعَالٰى اِنَّ الْخَاطِبَ رَاغِبٌ وَالْمَخْطُوْبَةَ مَرْغُوْبَةٌ وَالْمَهْرُ

عَلٰى مَا تَرَاضِيَاهُ وَسَمَّيَاهُ فِى الْخُطْبَةِ قَبْلَ الْخِطْبَةِ
وَاَقُوْلُ قَوْلِىْ هٰذَا۔ وَاَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ لِىْ وَلَكُمْ وَلِسَائِرِ
الْمُسْلِمِيْنَ اِنَّهٗ هُوَالْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿

نڪاح جي دُعا هي آهي:

اَللّٰهُمَّ اَلِّفْ بَيْنَهُمَا كَمَا اَلَّفْتَ بَيْنَ سَيِّدِنَا اٰدَمَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَيِّدَةِ حَوَّاءَ رَضِىَ اللّٰهُ عَنْهَا۔ اَللّٰهُمَّ اَلِّفْ
بَيْنَهُمَا كَمَا اَلَّفْتَ بَيْنَ سَيِّدِنَا اِبْرَاهِيْمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
وَسَيِّدَةِ هَاجِرَةَ رَضِىَ اللّٰهُ عَنْهَا۔ اَللّٰهُمَّ اَلِّفْ بَيْنَهُمَا كَمَا
اَلَّفْتَ بَيْنَ سَيِّدِنَا مُحَمَّدِنِ الْمُصْطَفٰى صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ
وَسَيِّدَةِ خَدِيْجَةَ وَسَيِّدَةِ عَائِشَةَ رَضِىَ اللّٰهُ تَعَالٰى عَنْهُمَا
اَللّٰهُمَّ اَلِّفْ بَيْنَهُمَا كَمَا اَلَّفْتَ بَيْنَ سَيِّدِنَا اَبِىْ بَكْرِنِ
الصِّدِّيْقِ رَضِىَ اللّٰهُ تَعَالٰى عَنْهُ وَسَيِّدَةِ اُمِّ رُوْمَانَ رَضِىَ اللّٰهُ
تَعَالٰى عَنْهَا۔ اَللّٰهُمَّ اَلِّفْ بَيْنَ هُمَا كَمَا اَلَّفْتَ بَيْنَ سَيِّدِنَا عُمَرَ
الْفَارُوْقِ رَضِىَ اللّٰهُ تَعَالٰى عَنْهُ وَسَيِّدَةِ اُمِّ كَلْثُوْمَ رَضِىَ اللّٰهُ عَنْهَا
و

اَللّٰھُمَّ اَلِّفْ بَیْنَھُمَا کَمَا اَلَّفْتَ بَیْنَ سَیِّدِنَا عُثْمَانَ ذِی النُّوْرَیْنِ رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْہُ وَسَیِّدَہْ رُقَیَّہ رَضِیَ اللّٰہُ تعالٰی عَنْھَا۔ اَللّٰھُمَّ اَلِّفْ بَیْنَھُمَا کَمَا اَلَّفْتَ بَیْنَ سَیِّدِنَا عَلِیِّ الْمُرْتَضٰی رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْہُ وَسَیِّدَہْ فَاطِمَۃِ الزَّھْرَاءِ رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْھَا۔ اَللّٰھُمَّ اَلِّفْ بَیْنَھُمَا کَمَا اَلَّفْتَ بَیْنَ سَیِّدِنَا اِمَامُ حَسَنَ رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْہُ وَسَیِّدَہْ کَذْبَانُو رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْھَا اَللّٰھُمَّ اَلِّفْ بَیْنَھُمَا کَمَا اَلَّفْتَ بَیْنَ سَیِّدِنَا اِمَامُ حُسَیْنَ رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْہُ وَسَیِّدَہْ شَھْرَبَانُو رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْھَا۔ اَللّٰھُمَّ اَلِّفْ بَیْنَھُمَا کَمَا اَلَّفْتَ بَیْنَ جَمِیْعِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِیْنَ وَالْمُسْلِمَاتِ اَللّٰھُمَّ ھَبْ لَنَا مِنْ اَزْوَاجِنَا وَذُرِّیّٰتِنَا قُرَّۃَ اَعْیُنٍ وَّاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِیْنَ اِمَامًا ؁ وَصَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِہٖ وَاَصْحَابِہٖ وَبَارِکْ وَسَلَّمْ ؁

اوّل خطبۂ عید رمضان

اَللّٰہُ اَکْبَرُ ط اَللّٰہُ اَکْبَرُ ط لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ وَاللّٰہُ اَکْبَرُ ط
اَللّٰہُ اَکْبَرُ وَلِلّٰہِ الْحَمْدُ ط اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ الَّذِیْ جَعَلَ شَھْرَ
رَمَضَانَ لِلْمَغْفِرَۃِ وَالرَّحْمَۃِ وَالْغُفْرَانِ ط اَللّٰہُ اَکْبَرُ ط
اَللّٰہُ اَکْبَرُ ط لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ ط وَاللّٰہُ اَکْبَرُ ط اَللّٰہُ اَکْبَرُ ط
وَلِلّٰہِ الْحَمْدُ ط سُبْحَانَ مَنْ نَوَّرَ قُلُوْبَ الْعَارِفِیْنَ بِنُوْرِ
الْھِدَایَۃِ وَالْعِرْفَانِ ط اَللّٰہُ اَکْبَرُ ط اَللّٰہُ اَکْبَرُ ط لَآ اِلٰہَ اِلَّا
اللّٰہُ وَاللّٰہُ اَکْبَرُ ط اَللّٰہُ اَکْبَرُ ط وَلِلّٰہِ الْحَمْدُ ط سُبْحَانَ مَنْ فَتَحَ
لِلصَّآئِمِیْنَ اَبْوَابَ الرَّحْمَۃِ وَالرِّضْوَانِ ط اَللّٰہُ اَکْبَرُ ط اَللّٰہُ اَکْبَرُ ط
لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ وَاللّٰہُ اَکْبَرُ ط اَللّٰہُ اَکْبَرُ وَلِلّٰہِ الْحَمْدُ ط سُبْحَانَ مَنْ
اَنْزَلَ فِیْ ھٰذِہِ الشَّھْرِ الْمُبَارَکِ الْقُرْاٰنَ الْعَظِیْمَ ط اَللّٰہُ اَکْبَرُ ط
اَللّٰہُ اَکْبَرُ ط لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ ط وَاللّٰہُ اَکْبَرُ ط اَللّٰہُ اَکْبَرُ ط وَلِلّٰہِ الْحَمْدُ ط
سُبْحَانَ مَنْ اَنْزَلَ فِیْ ھٰذِہِ اللَّیْلَۃِ الْقَدْرِ سَلَامٌ ھِیَ حَتّٰی
مَطْلَعِ الْفَجْرِ ط اَللّٰہُ اَکْبَرُ ط اَللّٰہُ اَکْبَرُ ط لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ

وَاللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ ط اَشْهَدُ اَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَاشَرِیْكَ
لَهٗ وَ اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ ط صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى
عَلٰى خَیْرِ خَلْقِهٖ سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّآلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَاَتْبَاعِهٖ اَجْمَعِیْنَ ط

خُطْبَهٔ ثَانِی عِیْدُ الْفِطْرِ وَعِیْدُ الْاَضْحٰی

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ نَحْمَدُهٗ وَنَسْتَعِیْنُهٗ وَنَسْتَغْفِرُهٗ وَنُؤْمِنُ بِهٖ
وَنَتَوَکَّلُ عَلَیْهِ وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرِ اَنْفُسِنَا وَمِنْ
سَیِّاٰتِ اَعْمَالِنَا مَنْ یَّهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهٗ وَمَنْ یُّضْلِلْهُ
فَلَا هَادِیَ لَهٗ وَنَشْهَدُ اَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَاشَرِیْكَ
لَهٗ وَنَشْهَدُ اَنَّ سَیِّدَنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ۔ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَیْهِ وَآلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ عَلَیْهِ تَسْلِیْمًا۔ خُصُوْصًا
عَلٰى اَوَّلِ الصَّحَابَةِ وَاَعْلَمِهِمْ وَاَفْضَلِهِمْ بِالتَّحْقِیْقِ
اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ سَیِّدِنَا اَبِیْ بَکْرِنِ الصِّدِّیْقِ مَعْدَنِ الصِّدْقِ
وَالصَّفَا۔ وَعَلَى النَّاطِقِ بِالصِّدْقِ وَالصَّوَابِ اَلَّذِیْ کَانَ
رَاْیُهٗ مُوَافِقًا بِالْوَحْیِ وَالْکِتَابِ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ عُمَرَ بْنِ

الْخَطَّابِ قَامِعِ الْجَوْرِ وَالْجَفَا ۔ وَعَلٰی جَامِعِ الْقُرْآنِ کَامِلِ
الْحَیَاءِ وَالْاِیْمَانِ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ عُثْمَانَ ابْنِ عَفَّانِ مَنْبَعِ
الْحِلْمِ وَالْحَیَا ۔ وَعَلٰی اَسَدِ اللّٰہِ الْغَالِبِ اِمَامِ الْمَشَارِقِ
وَالْمَغَارِبِ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ عَلِیِّ ابْنِ اَبِیْ طَالِبٍ صَاحِبِ الْجُوْدِ وَالْعَطَا
وَعَلَی الْاِمَامَیْنِ الْھُمَامَیْنِ السَّعِیْدَیْنِ الشَّھِیْدَیْنِ اَبِیْ مُحَمَّدِنِ الْحَسَنِ وَاَبِیْ
عَبْدِ اللّٰہِ الْحُسَیْنِ ۔ وَعَلٰی اُمِّھِمَا سَیِّدَۃِ النِّسَآءِ فَاطِمَۃَ الزَّھْرَآءِ
وَعَلَی الثَّلَاثَۃِ الْبَاقِیَۃِ مِنْ بَنَاتِ النَّبِیِّ الْمُکَرَّمِ وَعَلٰی عَمَّیْہِ الْمُکَرَّمَیْنِ
عِنْدَ اللّٰہِ وَعِنْدَ النَّاسِ اَلْحَمْزَۃِ وَالْعَبَّاسِ وَعَلَی السِّتَّۃِ
الْبَاقِیَۃِ مِنْ عَشَرَۃِ الْمُبَشَّرَۃِ وَسَائِرِ الصَّحَابَۃِ وَالتَّابِعِیْنَ
رِضْوَانُ اللّٰہِ عَلَیْھِمْ اَجْمَعِیْنَ اِنَّ اللّٰہَ یَاْمُرُ بِالْعَدْلِ
وَالْاِحْسَانِ وَاِیْتَاءِ ذِی الْقُرْبٰی وَیَنْھٰی عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْکَرِ
وَالْبَغْیِ یَعِظُکُمْ لَعَلَّکُمْ تَذَکَّرُوْنَ اُذْکُرُوا اللّٰہَ تَعَالٰی
یَذْکُرْکُمْ وَادْعُوْہُ یَسْتَجِبْ لَکُمْ وَلَذِکْرُ اللّٰہِ تَعَالٰی
اَعْلٰی وَاَوْلٰی وَاَعَزُّ وَاَجَلُّ وَاَھَمُّ وَاَعْظَمُ وَاَکْبَرُ۔
وَاللّٰہُ یَعْلَمُ بِمَا تَصْنَعُوْنَ۔

اَوّل خُطبہ عِید الضُحیٰ

اَللّٰہُ اَکْبَرُ اَللّٰہُ اَکْبَرُ لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ وَاللّٰہُ اَکْبَرُ
اَللّٰہُ اَکْبَرُ وَلِلّٰہِ الْحَمْدُ اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ الْمُتَوحِّدِ بِالْعَظَمَۃِ
وَالْجَلَالِ وَالتَّقَدُّسِ بِالْحُسْنِ وَالْجَمَالِ هُوَ الَّذِیْ
هُوَ خَالِقٌ لِّجَمِیْعِ الشَّیْءِ وَالْاَمْرِ بِیَدِہٖ مَفَاتِیْحُ الدَّهْرِ
فَتَبَارَکَ اللّٰہُ رَبُّ الْعٰلَمِیْنَ اَللّٰہُ اَکْبَرُ اَللّٰہُ اَکْبَرُ لَآ اِلٰہَ
اِلَّا اللّٰہُ وَاللّٰہُ اَکْبَرُ اَللّٰہُ اَکْبَرُ وَلِلّٰہِ الْحَمْدُ ط سُبْحَانَ
مَنْ تَقَدَّسَ ذَاتُہٗ عَنِ التَّشْبِیْہِ وَالتَّمْثِیْلِ ط سُبْحَانَ مَنْ
تَنَزَّہَ صِفَاتُہٗ عَنِ التَّغْیِیْرِ وَالتَّبْدِیْلِ ط اَللّٰہُ اَکْبَرُ اَللّٰہُ اَکْبَرُ
لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ وَاللّٰہُ اَکْبَرُ اَللّٰہُ اَکْبَرُ وَلِلّٰہِ الْحَمْدِ ط سُبْحَانَ
مَنْ جَعَلَ الْکَعْبَۃَ الشَّرِیْفَۃَ لِعِبَادَۃِ الْخَوَاصِ وَالْعَوَامِ وَمَنَّ
عَلَیْهِمْ اِسْتِجَابَۃِ الدَّعْوَۃِ وَالتَّجَاوُزِ عَنِ الذُّنُوْبِ وَالْاِحْتِرَامِ
اَللّٰہُ اَکْبَرُ اَللّٰہُ اَکْبَرُ لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ وَاللّٰہُ اَکْبَرُ اَللّٰہُ
اَکْبَرُ وَلِلّٰہِ الْحَمْدِ ط سُبْحَانَ مَنْ جَعَلَ قِبْلَۃً لِّلْمُصَلِّیْنَ

فِي اللَّيَالِيْ وَالْاَيَّامِ وَوَعَدَ الْمُؤْمِنِيْنَ بِدُخُوْلِ مِنْ اَبْوَابِ
مَشْعَرِ الْحَرَامِ ط اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ
اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدِ ط سُبْحَانَ مَنْ صَيَّرَ الْكَعْبَةَ
اِنْعَامًا لِّلْاَنَامِ يَغْلِبُ اِشْتِيَاقُهٗ وَشَوْقُ لِقَائِهٖ قُلُوْبُ عِبَادِهِ
الْكِرَامِ حَتّٰى تَرَكُوْا الْاَوْلَادَ وَالْاَوْطَانَ ط اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ ط سُبْحَانَ
مَنْ سَبَّحَتْ لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْاَرَضُوْنَ السَّبْعُ وَ
الْعَرْشُ الْعَظِيْمُ وَالْكَعْبَةُ وَالرُّكْنُ وَالْحَطِيْمُ ط اَللّٰهُ اَكْبَرُ ط
اَللّٰهُ اَكْبَرُ ط لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ
وَلِلّٰهِ الْحَمْدِ ط سُبْحَانَ مَنْ اَوْجَبَ صَلٰوةَ الْعِيْدَيْنِ عَلٰى كَافَّةِ
الْمُؤْمِنِيْنَ مِنَ الْكَائِنَاتِ وَحَرَّمَ عَلَيْهِمُ الصَّوْمَ فِى الْاَيَّامِ
الْخَمْسَةِ ط اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ اللّٰهُ
اَكْبَرُ ط اَللّٰهُ اَكْبَرُ ط وَ لِلّٰهِ الْحَمْدِ ط

بسم الله الرحمٰن الرحيم
نحمده ونصلي ونسلم على رسوله الكريم

استجابت درگاه رب العالمين بوسيله جليله

يعني

به اسماء مبارك حضرات مجدديه نقشبنديه

از حضرت صديق اكبر رضي الله تعالى عنه تا حضرت آغا غلام علي جان سرهندي رحمة الله تعالى عليه

احمد اسانجو مصطفى صديق اسان جو اتقيا — سلمان اسانجو مقتدا قاسم اسان جو رهنما
جعفر اسانجو اصفيا طيفور اسان جو اوليا — بو الحسن اسانجو حق نما بو علي هو پيشوا
يوسف اسانجو بي مثل پوءِ غجدواني هو امام — عارف اسانجو بي مثل محمود هو شمس الهدى
رامتيني آهي ولي بابا سماسي هو قطب — مير كلال آهي سخي بهاء دين هو بدر الهدى
يعقوب هو غوث الزمان احرار هو قطب الورى — زاهد آهي قطب الزمان درويش هو فيض الهدى
رهبر اسانجو امكنگي باقي بالله هو باليقين — مجدد اسانجو مهربان معصوم هو نور الهدى
صبغة الله پي رياءِ شاه اسمعيل شهيد — معصوم ثاني مه لقا شيخ محمد باصفا
آهي صفي الله ولي پوءِ شاه فضل الله امام — عبد القيوم شمس العلى پوءِ عبد رحمان اولياء
مرشد منهنجو محمد حسن پوءِ شاه آغا باكمال — آهي غلام علي ولي پوءِ والدي نجم الهدى
دعائون منهنجون قبول كر تصدق سڀ بزرگ — ياخالق هر دو جهان بهر محمد مصطفى

من جانب:

عبده عبد الوحيد سرهندي

نعتِ مصطفیٰ

صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہٖ وسلم

مُحَمَّد مُصطفیٰ آهي، حَبيبِ ڪِبريا آهي
اُهو ئي ابتدا آهي، اُهو ئي انتها آهي

نه دُنيا هئي نه عُقبيٰ هئي، نه ڪا مَخلوق خَلقيل هئي
مگر اوّل سين ڪان ئي رَسُولِ مُجتبيٰ آهي

خُدا خَلقيو جَهانن کي رَسُولُ الله جي صَدقي
اُهو ئي رَحمتِ عَالَمُ اِمَامُ الاَنبِياء آهي

ذِڪر اذڪار سَڀ فاني مُحَمَّد جو ذِڪر باقي
تَڏهن ئي تہ جو خود الله سندن ٿي نعت خوان آهي

صُبح سانجهي سدائين سَڀ پڙهو صَلوٰة سَيّد تي
سڀن وِردن کان اَعليٰ هي وَظيفو بي بَها آهي

قَبر، مَحشر، دُنيا ۾ مَدد ڪنهن جي نہ ٿي گهرجي
سهارو عَبد جو هردم رسولِ دو جهان آهي

عَبدهٗ عبدالوحيد سرهندي غفرلہٗ
دارالارشاد درگاه ٽنڊو سائينداد

۳، آگسٽ ۱۹۹۵ء

هديهٔ صلوٰة و سلام بحضور سيد الانبياء والمرسلين صلى الله عليه وسلم

يا محمد مصطفىٰ توتي صلواتون ۽ سلام — يا حبيبِ ڪبريا توتي صلواتون ۽ سلام
رات ڏينهن شام و سحر هر وقت ۽ هر هنڌ ۾ — منهنجي طرفان هر محل توتي صلواتون ۽ سلام

حق تعالىٰ ۽ فرشتا موڪلن ٿا هر زمان — يا رسولِ مجتبىٰ توتي صلواتون ۽ سلام
حڪم آهي مؤمنن هر دم پڙهن توتي صلوات — دل جي عقيدت سان سدا توتي صلواتون ۽ سلام

دل جي صداقت سان سدا مؤمن پڙهن ٿا هر زمان — يا شفيع المذنبين توتي صلواتون ۽ سلام
صاحبِ لولاڪ سائين مالڪِ مختارِ ڪل — رحمة للعالمين توتي صلواتون ۽ سلام

ساراهه تنهنجي جابجا واکاڻ ڪئي ربُّ العُلىٰ — سارو قرآن آهي گواهه توتي صلواتون ۽ سلام
اعلىٰ ٿيو تنهنجو ذڪر ۽ خاص تنهنجي شان ۾ — کولي پڙهو قرآن کي توتي صلواتون ۽ سلام

تنهنجي شفاعت عام ٿي آهي سڀن اميد هي — بخشجي ويندا سڀئي توتي صلواتون ۽ سلام
نور تنهنجي مان خدا پيدا ڪيو سارو جهان — ناهين مثل تون ڪنهن بشر توتي صلواتون ۽ سلام

دربار ربّ جي ۾ سدا تنهنجو وسيلو ٿا وٺون — بي حسن جا ير جهلا توتي صلواتون ۽ سلام
مؤمنن کي ساهه کان ويجهو آهي عربي رسول — فرمان ٿيو مالڪِ جهان توتي صلواتون ۽ سلام

چئني صحابن تي سدا رحمت آهي رحمٰن جي — ۽ اهل بيتن تي سدا توتي صلواتون ۽ سلام
هر هڪ صحابي مثل ثاني ذرن جو ڪو اصل — ۽ نيڪ اُمت تي سدا توتي صلواتون ۽ سلام

علم توکي سڀ عطا ڪيائين پنهنجي فضل سان — احسان ٿيو الله جو توتي صلواتون ۽ سلام
عرض آهي عبدُ جو مون کي گهرائي مصطفىٰ — مُلڪ پنهنجي ۾ سدا توتي صلواتون ۽ سلام

من جانب عبد الوحيد سرهندي
دار الارشاد ٽنڊو سائينداد ضلع حيدرآباد

مُناجاتُ بدرگاهِ قاضیُ الحاجاتُ

بتوسّل

مَشائخ نقشبندیه وسِلسلهِ حضراتُ مُجددیه

از

سیّدنا حضرت صِدیق اکبر رضی الله تعالیٰ عنه

تا

حضرت خواجه غُلام علي جان مجدّدي قدس سرّه

از قلم

قیوم الزمان حضرت خواجه شاه آغا سرهندي قدس سرّه

حمد اوّل ۾ چوان رَبُّ العُلیٰ جي واسطي،

شُکر بیحد خالقِ ارض و سما جي واسطي.

پوءِ چوان دل جان سان لک لک صلواتون ۽ سلام،

سیّدُ الکونین ختمُ الانبیاءِ جي واسطي.

ڪر ڪرم مون تي خدایا مصطفیٰ جي واسطي،

حضرت صدیق اکبر باصفا جي واسطي.

رک سلامت دین ۽ ایمان منهنجو اي خدا،

حضرت سلمان (٣) فارس پارسا جي واسطي.

نیک ڪر قسمت اسان جي ۽ سعادت ڪر نصیب،

حضرت قاسم (٥) امام الاتقیا جي واسطي.

صادقن سان حشر ڪر منهنجو اِلٰهُ العَالمِين،
جعفر (٦) صادق اِمَام الاَوْلِيَاء جي واسطي.

ڪر زياده دين ۽ ايمان اسان جو باليقين،
بايزيد (٧) بوسطامي پيشوا جي واسطي.

بوالحسن (٨) سو خارقاني شهر جو ساڪن جو،
صاحبِ ڪشف وڪرامت مقتدا جي واسطي.

حضرتِ شه (٩) بوعلي عالي حسب عالي نسب،
صاحبِ علم وعمل نورالهدیٰ جي واسطي.

حُسنِ ظاهر حُسنِ باطن شيخ يوسف (١٠) کي هيو،
ڏي اسان کي حُسن بيّي اَنْ مَهٌ لقا جي واسطي.

عبد (١١) خالق غجدواني هو اِمَامُ العَارِفِين،
خلق جو رهبر ٿيو خاصو خدا جي واسطي.

معرفت پنهنجي عطا ڪر ۽ محبت ڪر نصيب،
پير ڪامل عارفِ (١٢) راهِ هُدیٰ جي واسطي.

نيڪ بختي ڪر عطا ۽ عاقبت محمود ڪر،
حضرت محمود (١٣) شاهِ اصفيا جي واسطي.

سلسله جو پير ڪامل هو علي (١٤) راميتني،
حضرتِ باباسماسي (١٥) باصفا جي واسطي.

پير پيرن جو ڏو هو سيّد مير ڪلال (١٦)،
ڪم ڪنڊ وهو ڪنيا رکو هو پي ربا جي واسطي.

نقش بندِ نقشبندان هو بهاءالدين (١٧) ولي،
تنهن ڪيو روشن طريقو هي خدا جي واسطي.

دل ۾ ذڪرِ حق جو چرخو چوريان هر روز شب،
حضرت يعقوب (١٨) چرخي پيشوا جي واسطي.

بند نفس و قيد شيطان کان خدا آزاد ڪر،
خواجهٔ احرار (١٩) شاهه بي ريا جي واسطي.

زُهد ۽ تقويٰ طهارت علم ۽ حلم و حيا،
زاهد (٢٠) و درويش (٢١) و خواجه اَمُڪَنه (٢٢) جي واسطي.

ڪر بقا بالله سان موصوف فاني غير کان،
شيخ عبد الباقي (٢٣) باقي بقا جي واسطي.

جنهن ڪيو روشن شريعت ۽ طريقت جو ڏيئو،
تنهن مجدّد (٢٤) الف ثاني مقتدا جي واسطي.

ڏي اسان کي يا الاهي تون گناهن کان پناهه،
خواجهٔ معصوم (٢٥) اوّل حق نما جي واسطي.

رنگ اسان کي دين ۽ ايمان جو ڏي اي خدا،
صبغة الله (٢٦) شاهه بي رنگ و ريا جي واسطي.

شاهه اسماعيل (٢٧) جو هو صاحب تقويٰ عجيب،
جنهن ڪيُي قربان جان تنهن جان فدا جي واسطي.

خواجهٔ معصوم (٢٨) ثاني شهٔ غلام محمد (٢٩) ولي،
صاحبِ فيض و ڪرامت با صفا جي واسطي.

دل اسان جي صاف ڪر، زنگ ظلمت دور ڪر،
شه صفي الله (٣٠) امام الاصفيا جي واسطي.

شاه فضل الله (٣١) جو ٿيو فيض جاري سنڌ ۾،
فضل ڪر يارب اسان تي اوليـاء جي واسطي.

حضرت شه عبد (٣٢) قيوم هوا انهن جو جانشين،
صاحبِ علم و عمل فيض و هُدىٰ جي واسطي.

حضرتِ شه عبد (٣٣) رحمٰن هو سراج اولياء،
آفتابِ معرفت نورالهُدىٰ جي واسطي.

هو اَبُو ۽ پير اسان جو مخلصن تي مهربان،
حضرتِ خواجه حسن (٣٤) جان رهنما جي واسطي.

هيترن پيرن ولين کي اِلٰـه العالمين،
تنهنجي در تي ميڙ آندم التجا جي واسطي.

آهيان بيڪار ۽ بدڪار ڏاڍو بي عمل،
ڪونه ڪيو ڪو مون عمل خالص خدا جي واسطي.

نفس پرور بي اثر ڪاهل ڪمينو آهيان،
ڏي مون کي توفيق تون حمد و ثنا جي واسطي.

نا اميدي ڪاٽ ڪر اي شاه آغا شاد (٣٥)
فضل مان جو آهي دافع هر بلا جي واسطي.

يا الٰهي ڪر بلا تي، درد دل جا دُور ڪر،
حضرتِ سائين علي جان رهنما جي واسطي.

ڪل هي بيت عبدالوحيد جان سرهندي جو پنهنجي ڏاڏي قدس سرهٗ لاءِ چيل آهي.

سڀ مرادون پوريون ڪريءِ دُعائون مُستجاب،
تنهنجي رحمت آهي واسع هر گدا جي واسطي

اهل ۽ اولاد اسان جو شاد رک آباد رک،
اهل بيت مُصطفىٰ خيرالورىٰ جي واسطي.

پرده رک يارب اسان جو ننگ ۽ ناموس پڻ،
فاطمه بنت النّبي خيرالنساء جي واسطي.

سڀ مريدن مخلصن کي رک سلامت اي خدا،
غازين بدر وحنين وڪربلا جي واسطي.

آفتون سڀ دور ڪريءِ گهر سندن معمور ڪر،
۽ دل سندين مَسرور ڪر حمد و ثنا جي واسطي.

مشڪلات آسان ڪريءِ دشمنن کان ڏي پناهه،
حرمتِ شيرِ خدا مُشڪل ڪُشا جي واسطي.

بسم الله الرحمٰن الرحيم

التجا

بحضور پرنور سرور ڪائنات صلي الله عليه وآله وسلم

ٻون ڪي تنهنجو ڪرم، گهُرجي ڪَرم، ڪر يَارَسُولَ اللهِ
ٻون ڪي تنهنجو فضل گهُرجي فَضل ڪر يَارَسُولَ اللهِ

ٻُنهنجا سائين اچو جَلدي مدد ڪريو مُون عَاجزجي
نظرڪريو مُون تي جلدي پَرم سَان يَارَسُولَ اللهِ

وَسيلو تو سوا ناهي، وسيلو تي تُون اي عَربي
ٻُڌو فريَاد مُنهنجو هي رَحم سَان يَارَسُولَ اللهِ

ٻُعابي اَهل بَيتن جي، طُفيلي سَب صحابن جي
توجه ڪُل ڪريو مُون تي ڪَرم سَان يَارَسُولَ اللهِ

شريعت تي عمل گهُرجي، طريقت جو سَبق گهُرجي
عِنايت جي نظر گهُرجي، مِهر سَان يَارَسُولَ اللهِ

غلامي جو شرف بخشو، سدا هن عبد عَاجز کي
تين مَقصد سَيئي پُورا، لُطف سَان يَارَسُولَ اللهِ

عَبدهٗ عبدالوحيد قندري عفي عنه
دار الارشاد. ٽنڊو سائينداد

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

نَحۡمَدُهٗ وَنُصَلِّيۡ وَنُسَلِّمُ عَلٰى رَسُوۡلِهِ الۡكَرِيۡمِ

مُقَدِّمَهٔ برائي وَصِيَّت نامَهٔ

سنڌ جي هڪ ڪامل ولي، سرهندي خاندان جي هڪ عظيم شخصيت وقت جي مُجدد، عالم باعمل، صاحب العلم و عرفان، تاج الاولياء حضرت خواجه مُحَمَّد حَسَن جان سرهندي، مجددي، نقشبندي رحمة الله تعالیٰ عليه جن جي ولادت باسعادت بتاريخ ۲۰ شوال ۱۲۷۸ھ شهر قندهار ۾ ٿي، سندن والد گرامي جو نالو مبارڪ سراج الاولياء حضرت خواجه عَبۡدُ الرَّحۡمٰن جان سرهندي مُجددي رحمة الله عليه آهي. سندن وصال ۲، رجب شريف ۱۳۶۵ھ ٽنڊو سائينداد ۾ ٿيو ۽ سندن مزار مبارڪ مقبره شريف ۾ آهي.

حضرت صاحب جن پنهنجي سموري زندگي دين جي تبليغ لاءِ وقف ڪئي، سندن تصنيف ڪيل ديني ڪتاب پوري عالم اسلام ۾ مشرق کان مغرب تائين مشهور ۽ معروف آهن. حضرت صاحب جن پنهنجي اولاد ۽ احباب لاءِ مختلف وقتن تي ٽي وصيت نامان تحرير ڪيا. بفضله تعالیٰ اهي ٽئي وصيت نامان مون وٽ موجود آهن.

هن وقت مون اها ضرورت محسوس ڪئي ته آئون انهن وصيت نامن جي فارسي عبارت جو ترجمون ڪري شايع ڪريان ته جيئن حضرت صاحب جن جي اولاد مُريدن، مخلصن ۽ عام مسلمانن کي انهي مان معلومات، فيض ۽ فائدو حاصل ٿئي.

معلوم هجڻ گهرجي ته انهن ٽنهي وصيت نامن ۾ حضرت صاحب جن پنهنجي ٽن وڏن فرزندن ڏانهن مخاطب آهن. حضرت صاحب جن جي

فرزندن جا نالا هي آهن:

۱ "راقم الحروف جو ڏاڏو"، حضرت قبله آغا عبدالله جان المعروف به حضرت شاه آغا سرهندي قدس سره.

۲ "راقم الحروف جو نانو"، حضرت قبله آغا عبدالستار جان المعروف به آغا جان سرهندي قدس سره.

۳ "راقم الحروف جي ناني ۽ پڙ ڏاڏي جو ننڍو ڀاءُ"، حضرت قبله آغا محمد هاشم جان المعروف به حضرت حافظ جان سرهندي قدس سره.

۴ ، حضرت قبله آغا محمد حنيف جان سرهندي (حضرت صاحب جو ننڍو فرزند) قدس سره.

هيءُ هڪ حقيقت آهي، جنهن جو اظهار ڪجي ٿو، ته حضرت صاحب جن جي شخصيت ته بي مثال هئي، پر حضرت صاحب جن جا ٽئي وڏا فرزند جن جي تعليم ۽ تربيت حضرت صاحب جن جي نظر مبارڪ ۽ سايهءِ شفقت ۾ ٿي. اهي ٽئي بزرگ عالم هئا، حافظ هئا، عابد هئا، زاهد هئا، ڪاتب هئا، شاعر هئا، دينڊار هئا، پرهيزگار هئا، حڪيم جسماني هئا، طبيب روحاني هئا. اَلحَمدُ لِلّٰهِ مون پاڻ انهن صالحين جي زيارت ڪئي.

هيءُ وصيت نامان درحقيقت نصيحت نامان آهن، جن مان هر مسلمان فيضياب ٿي سگهي ٿو.

پڙهندڙ حضرات کي عرض آهي ته هڪ ڀيرو الحمد شريف ٽي ڀيرا قُل شريف ۽ درود شريف پڙهي حضرت صاحب جن جي مغفرت ۽ بلند درجات لاءِ دُعا گهرن.

بقلم

عبدهٗ عبدالوحيد سرهندي عُفي عنه

وَصِیَّت نامَہ

صاحبُ العلمِ و العرفان تاجُ الاولیاء حضرت صاحب آغا محمد حسن جان سرہندی
رحمۃ اللہ علیہ درگاہ مجددیہ ٹنڈو سائیداد ضلع حیدرآباد۔

١ وصیت آخرین برائی اولاد و احباب آن است کہ اوّلاً

آئون پنھنجي اولاد ۽ احباب لاءِ ھيءَ آخري وصيت ڪريان ٿو تہ پھريائين

عقائد خود را بموجب آراء اہل سنت و جماعت درست

پنھنجي عقيدن کي اھل سنت جي عقيدي مطابق درست.

نمایند و دامن شرع شریف در ضمن تقلید مذہب محکم گیرند۔

ڪن ۽ مذھب حنفي مطابق دامن شريعت پاڪ جي مضبوطيءَ سان وٺن.

و از عقائد اہل ہوا پرہیز نمایند، کہ سخت مضر ایمان است

۽ بدمذھبن جي عقيدن کان پرھيز ڪن، ڇوتہ خراب عقيدا ايمان لاءِ نقصانڪار آھن

٢ و ثانیاً در بندگی او تعالیٰ کوشیند و خود را بہیچ گونہ

۽ ٻيو تہ خدا تعاليٰ جي بندگيءَ لاءِ ڪوشش ڪن ۽ پاڻ کي ڪنھن قسم جي

دریغ ندارند کہ مدار کار بر بندگی و تقویٰ است۔ تقویٰ

سستيءَ ۾ نہ رکن. ڇوتہ عمل جو دارومدار عبادت ۽ پرھيزگاريءَ تي آھي. توحيد کان

بہترین توشۂ آخرت است بعد از توحید۔

پوءِ پرھيزگاري بھترين توشہ آخرت آھي.

٣ ثالثاً و در تہذیب اخلاق کوشند۔ اخلاق نیک

ٽيون تہذيب ۽ اخلاق لاءِ ڪوشش ڪن، سھڻي اخلاق سان

بعمل آرند و از خلق بد اجتناب نمایند و بهرحال از

عمل ڪن ۽ بد اخلاقي کان پاسو ڪن ۽ پنهنجي پروردگار

پروردگار خود راضی باشند و صابر و شاکر باشند و آن

کان هرحال ۾ راضي رهن ۽ صابر ۽ شاڪر هجن ۽ پنهنجي

قدر که توانند بر خلق خدا تعالیٰ رحم کنند که الراحمون یرحمهم

توفيق مطابق خدا تعاليٰ جي مخلوق تي رحم ڪن ڇو ته رحم ڪندڙن تي رحمٰن رحم ڪري ٿو

الرحمن وارد شده است. واتفاق با خود با برادران خود

حديث شريف ۾ آيل آهي. ۽ پنهنجي ڀائرن سان لازمي اتفاق ۽

لازم گیرند که خیر دنیا و آخرت در اتفاق است. ومراعات

هڏي ڪن ڇو ته دنيا ۽ آخرت جو خير اتفاق ۽ هڏي ۾ آهي. ۽ حقدار

ذوی الحقوق لازم شمرند

عزيزن جو خيال ضرور ڪن.

دادیم ترا ز گنج مقصود نشان گر ما نرسیدیم تو شاید برسی

اسان توهان کي خزاني جو ڏس ڏيون ٿا اسين نه پهتاسين شايد تون (اُتي) پهچو

وایں عاجز را بعد از موت بدعائے خیر یاد دارید

۽ هن عاجز کي وفات کان پوءِ خير جي دعا ۾ ياد ڪندا.

که میت منتظر دعائے پسماندگان است وحق

ڇو ته ميت پوين جي دعائن جو منتظر رهي ٿو ۽ پيءُ جي حق

پدر فراموش نکنید. والسلام علیکم وصلی اللہ تعالیٰ علیٰ

کي نه وساريو. والسّلام عليڪم ۽ الله تعاليٰ اسان جي سردار

سیدنا محمد وعلیٰ وآلہ واصحابہ وسلم۔

محمّد ڪريمؐ ۽ ان جي آل ۽ اصحاب تي درود ۽ سلام موڪلي رهيو آهي. ١٩ شعبان سنه ١٣٣٢ هه

وصیت نامہ نمبر: ٢

مطلب ضروری از تحریر وصیت نامہ اینکہ اولاد من

هن وصيت نامي جي لکڻ جو مطلب هيءُ آهي ته منهنجو اولاد

واقربائی من مرا پس از مُردن فراموش نکنند

۽ منهنجا عزيز قريب مون کي وفات کان پوءِ فراموش نه ڪن

ہر کس ہر قدر کہ بتواند خیر و خیرات ودعا وفاتحہ

جنهن ماڻهو کان جيتري قدر ٿي سگهي خير ۽ خيرات ۽ دعا ۽ فاتحه

یاد کردہ باشند کہ ہرچہ برائے خدا درحق من

۾ مون کي ياد ڪري ڇو ته خداڪارڻ جيڪي به منهنجي لاءِ

میکنند مرا میرسد۔ من کہ عمر خود در کوشش

ڪندا اهو مون کي پهچندو. مون پنهنجي عمر توهان جي ديني

صلاح و فلاح دینی و دنیوی شمایاں صرف کردم

۽ دنيوي اصلاح ۽ فلاح جي ڪوشش ۾ صرف ڪئي آهي

مکافات آں دُعائی مغفرت مے خواہم۔ اگر دراین ملک

آئون توهان کان ان جي نتيجي ۾ مغفرت جي دُعا طلب ڪريان ٿو. جيڪڏهن هن ملڪ

انتقال من شود قبر من درمیان قبر حضرت قبلہ ما

(سنڌ) ۾ منهنجو انتقال ٿئي ته منهنجي قبر (مقبره شريف تي) منهنجي والد حضرت سراج الاولياء قدس سره

و حاجی آقا مرحوم بیرون دیوار مغربی چوکنڈی حضرت

۽ حضرت شيرين جان مرحوم جي درج ۾ چوکنڊي مُبارڪ جي ديوار کان ٻاهر مغرب جي

ما بکنند بلکہ برحمت او درمیان دو نیکاں یک

طرف ڪجو بلڪ الله تعالىٰ جي رحمت سان ٻن نيڪ ٻانهن جي وچ ۾ هڪ بدڪار

بدکار بخشیده شود۔ دیگر اینکہ املاک ہر یکے از

بخشجي ويندو. ٻيو هي ته مون پنهنجي ملڪيت هر هڪ

اولاد در حیات خود جدا کرده داده ام۔ بر باقی امور

اولاد کي پنهنجي حياتيءَ ۾ جدا ڪري ڏني آهي. باقي رهيل خسيس

خسیسہ دنیویہ باہم تنازع و تنافر نکنند کہ متاع دنیا

دنياوي ڪمن ۾ پاڻ ۾ هڪ ٻئي سان تنازع ۽ نفرت نه ڪن، ڇو ته دنيا جو سامان

لائق و قابل آن نیست و با ہیچ کس وفا نخواہد کرد

انهيءَ جي لائق ۽ قابل نه آهي ۽ اها (ملڪيت) ڪنهن سان وفاداري نه ڪندي.

خورداں را لازم کہ شاه آقا را بجایم بمنزلہ پدر

ننڍن تي لازم آهي ته (منهنجي وڏي فرزند) شاه آغا کي منهنجي جاءِ تي پنهنجي پيءُ وانگر

خود دانند و ہیچ گونہ مخالفت او نکنند۔ شاه آقا را

ڄاڻن ۽ ڪنهن قسم جي اُن سان مخالفت نه ڪن. شاه آغا کي گهرجي

باید کہ برادران خود را چوں اولاد دانند۔ و

ته پنهنجي (ننڍن) ڀائرن کي پنهنجي اولاد وانگر ڄاڻي. ۽

تربیت علم خوانیدن و تہذیب اخلاق محمد حنیف جان

(منهنجي ننڍي پٽ) محمد حنيف جان جي تربيت اخلاق ۽ تعليم تي

که بے مادر و پدر مانده است۔ بر سه برادران

اُهي ٽئي ٻارَ جو ڀائرن کي ڇو ته يتيم اهو ۽ ڌيان ٻارن ٽنهي پارن

کلانش برخود حق دانند والسلام۔ هٰذا ما وصیت

ڄاڻن ته حق تي وڏن. والسلام. هي منهنجي وصيت

به فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَاِنَّمَا اِثْمُهُ عَلَى الَّذِيْنَ يُبَدِّلُوْنَهُ

آهي پوءِ ٻڌڻ جي باوجود جيڪو ان کي تبديل ڪندو پوءِ ان جو گناهه تبديل ڪندڙن تي

فَاحْفَظُوْا وَصِيَّتِيْ اِلَيْكُمْ وَاللّٰهُ حَفِيْظٌ عَلَيْكُمْ۔ تاریخ ۳۰ شوال سنه ۱۳۵۶ھ

آهي پوءِ توهان منهنجي هيءُ وصيت ياد ڪريو جيڪا توهان ڏانهن ڪئي آهي ۽ الله تعاليٰ توهان تي محافظ آهي

وَصِيَّت نامَه: ۳

باقی سه هزار خیر و خیرات فاتحه خوانی و دهم و چهلم

باقي رهيل ٽي هزار روپيه منهنجي خير خيرات فاتحه خواني ڏهي ۽ چاليهي

و سالیانه ما بایں ترتیب یک هزار بتولیت شاه آقا

۽ ٻارهي ۾ هن ترتيب سان خرچ ڪريو. هڪ هزار روپيه برخوردار شاهه آغا وٽ

تا یک سال بعد انتقال ما خاص مساکین و صالحین

هڪ سال تائين رکو (ان لاءِ) ته منهنجي انتقال جي هڪ سال گذرڻ کان پوءِ اها رقم خاص

را بدہد۔ و دو هزار خرچه فاتحه خوانی وغیره حسب معمول

مسڪين ۽ صالحن کي ڏئي. ۽ ٻه هزار روپيه حسب معمول فاتحه خواني ۽ غيره ۾ استعمال

صرف کند۔ اسقاط با ترتیب حکم شرع

ڪري. اسقاط (قرآن ڪريم بخشڻ جي رقم) شريعت پاڪ جي حڪم ۽ ترتيب

شریف خاص بر مساکین شود. اقربار ما جمله

مطابق خاص مسڪين کي ڏيو . منهنجا سڀئي عزيز قريب

مرا از دُعا مغفرت فراموش نکنند - ہر کہ مرا

مون کي مغفرت جي دُعا کان فراموش نہ ڪن . جيڪو ماڻهو منهنجي

مغفرت خواہد حق تعالیٰ اورا مغفرت بخشد. و ہر کہ

مغفرت طلب ڪندو خدا تعالیٰ ان جي مغفرت فرمائيندو . ۽ جيڪو ماڻهو

ہرچہ تواند بروح ما بفرسید. فَاِنَّ الْمَيِّتَ كَالْغَرِيْقِ

ڪا ن جيڪو بہ ڪجهي اهو منهنجي روح لاءِ موڪلي . ڇو ته بيشڪ ميت جو مثال ٻُڏندڙ جهڙو آهي

يَتَشَبَّثُ بِكُلِّ حَشِيْشَةٍ . لَعَلَّ اللّٰهُ يَرْحَمُنَا جَمِيْعًا .

جيڪو هر ڪک پن ٻر جهلي ٿو (ته من ٻڏڻ کان بچان) اميد آهي ته اسان سڀني تي الله تعالىٰ رحم فرمائيندو

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ .

بتاریخ ۲۸, ماہ ربیع الاول سنہ ۱۳۶۰ھ

العبد الضعیف

فقیر محمد حسن مجددی عفی عنہ

مترجم

عبدہٗ عبدالوحید مجددی عفی عنہ

۳ جولاء ۱۹۹۹ع از درگاہ مجددیہ

ٹنڈہ سائینداد

ضلع حیدرآباد. سندھ

حضرت قبلا جد امجد صاحب قدس سره جن جي هيءَ قلمي تحرير سندن هٿ اکرن سان هن عاجز راقم الحروف جي ڪتب خاني ۾ موجود آهي. جيڪو چاهي زيارت ڪري سگهي ٿو.

بقلم عبده عبدالوحيد جان مجددي عفي عنه

ايصال ثواب جي حديث شريف

وَعَنْ اَبِىْ هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

حضرت ابو هريره رضي الله عنه کان روايت آهي ته فرمايائون ته نبي ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم جن فرمايو ته

اِنَّ مِمَّا يَلْحَقُ الْمُؤْمِنُ مِنْ عِلْمِهٖ وَحَسَنَاتِهٖ بَعْدَ مَوْتِهٖ

بيشڪ (انهن) وٽ ايل مؤمن کي سندس ڪيل عمل ۽ نيڪين مان سندس وفات کان پوءِ جن شين جو ثواب پهچي ٿو (اهي

عِلْمًا عِلْمَهٗ وَنَشَرَهٗ وَ وَلَدًا صَالِحًا تَرَكَهٗ اَوْمُصْحَفًا

هي آهن) اهو علم جيڪو ان پاڻ پڙهيو ۽ ان کي عام ڪيو ۽ پهنجي پويان اولاد صالح ڇڏيو يا قرآن ڪريم ورثي ۾

وَرَّثَهٗ اَوْمَسْجِدًا اَوْبَيْتًا لِاِبْنِ السَّبِيْلِ بَنَاهُ اَوْنَهْرًا

ڇڏيو يا مسجد شريف تعمير ڪرائي يا مسافر خانو تعمير ڪرايو يا نهر کوٽرائي

اَجْرَاهُ اَوْصَدَقَةً اَخْرَجَهَا مِنْ مَّالِهٖ فِىْ صِحَّتِهٖ وَحَيٰوتِهٖ

يا پنهنجي ملڪيت مان پنهنجي صحت ۽ تندرستي ۽ حياتي ۾ خير خيرات ڪئي (انهن سڀني)

تَلْحَقُهٗ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهٖ رَوَاهُ اِبْنِ مَاجَةَ وَ الْبَيْهَقِىْ

عملن جو ثواب ان فوتي مؤمن کي سندس وفات کان پوءِ پهچندو رهندو. اها حديث ابن ماجه ۽ بيهقي

فِىْ شُعَبِ الْاِيْمَانِ

شريف ۾ آهي.

(از مشكوٰة المصابيح)

صَلوٰةُ الاِسْتِخَارَةِ

مي مضمون راحة القلوب تان نقل ڪجي ٿو:

ڪانئين ڳالهه، ڪونئون ڪم درپيش اچي ۽ ماڻهون حيران ٿئي ته هي ڪم ڪجي يا نه ڪجي، جي ڪجي ته ڪهڙي طرح ڪجي. مسنون طريقي سان استخاره ڪري ۽ دعا خير جي گهري. پوءِ پريشاني يا مونجهارو نه ڪري، جنهن نموني سان جهڙي طرح سندس خير هوندو اهو درپيش ايندو.

استخاره جي ترتيب تمام سولي آهي، هرڪو ماڻهون هر وقت ڪري سگهي ٿو، خاص ڪنهن مولوي صاحب يا پير صاحب کان ڪرائڻ جي ضرورت نه آهي. ڪنهن به وقت ڏينهن جو يا رات جو گهڻو ڪري رات جو سمهڻ مهل ڪبو آهي. ٻه رڪعتون نفل خدا ڪارڻ پڙهي پوءِ هيءُ دعا پڙهي:

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْتَخِيْرُكَ بِعِلْمِكَ وَاَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَاَسْئَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيْمِ فَاِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا اَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا اَعْلَمُ وَاَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ. اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ اَنَّ هٰذَا الْاَمْرَ خَيْرٌ لِّيْ فِيْ دِيْنِيْ وَمَعَاشِيْ وَعَاقِبَةِ اَمْرِيْ وَعَاجِلِهٖ فَاقْدِرْهُ لِيْ وَيَسِّرْ لِيْ بَارِكْ لِيْ فِيْهِ وَاِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ اِنَّ هٰذَا الْاَمْرَ شَرٌّ لِّيْ فِيْ دِيْنِيْ وَمَعَاشِيْ وَعَاقِبَةِ اَمْرِيْ وَعَاجِلِهٖ وَاٰجِلِهٖ فَاصْرِفْهُ عَنِّيْ وَاصْرِفْنِيْ

عَنۡهُ وَاَقۡدِرۡلِيَ الۡخَيۡرَ حَيۡثُ كَانَ ثُمَّ اَرۡضِنِيۡ بِهٖ يَا اَرۡحَمَ الرَّاحِمِيۡنَ۔

هڪڙو ڏينهن ياڪي ڏينهن نهايت ستن ڏينهن تائين اها دعا ۽ نفل پڙهي پوءِ جنهن پاسي سندس خيال ۽ دل جو رايو ڪم ڪرڻ يا نه ڪرڻ لاءِ غالب ٿئي اهو ڪم ڪري يا نه ڪري. جيئن ته هن هر روز ماڻهو اها دعا پڙهندو رهندو ته پاڻ چڱو ٿيندو، ڇو ته انسان هميشه خير جو محتاج آهي ۽ دنيا دارالفتن والفساد ۾ رهندي هميشه خدا تعاليٰ کان خير گهرڻ جي ۽ شر کان پناهه، تنهن دعا مذڪوره ۾ بجاءِ "هٰذَا الۡاَمۡرَ" جي "جَمِيۡعُ مَا اُرِيۡدُهٗ" چوي ته سڀني ڪمن مطلبن کي عام شامل ٿئي.

فائده: استخاره جي صحيح معنيٰ ۽ اصل مطلب مٿي ذڪر ڪري آيا سين. استخاره جي معنيٰ اها نه آهي ته غيب جون خبرون معلوم ڪجن يا پتو پئجي ته فلاڻي زال يا زمين مون کي ملندي يا نه، فلاڻو ماڻهو مقدمي ۾ يا امتحان ۾ ڪامياب ٿيندو يا نه؟ هڪڙي شخص کي وهم پيدا ٿيو ته اسان جي پراڻي ماڙي جاءِ ۾ خزانو پوريل آهي ڪو ماڻهو استخاره ڪري پتو ڏئي ته آهي يا نه ۽ اسين جاءِ کوٽيون يا نه؟ مون چيو ته پاڻ ٿيو آهي باقي گهر پنهنجو نه ڍاهيو، اهو ڪو به ڏسي نه سگهندو، ۽ اجايو پاڻ کي خراب نه ڪريو. (هي مضمون پورو ٿيو.)

خير خيرات ڪرڻ بابت شرعي فتويٰ

از قلم صاحب العلم والعرفان حضرت سائين شاهه آغا سرهندي مجددي رحمة الله عليه سجاده نشين درگاهه مجدديه ٽنڊو سائينداد ضلع حيدرآباد سنڌ

ميت جي واسطي خير خيرات ڪرڻ ۽ انهيءَ جو ثواب ميت کي بخشڻ درست آهي. سني علماء اهل سنت والجماعت ۽ چئني مذهبن جي امامن جو انهيءَ ۾ اتفاق آهي. فقط معتزلن (وهابين) جو انهيءَ ۾ اختلاف آهي.

حديث شريف ۾ آهي ته ميت مثال ٻڏندڙ ماڻهوءَ جي آهي، جو پنهنجي پاءُ يا دوست جي دعا يا استغفار لاءِ منتظر رهي ٿو.

ميت جي پٺيان اسقاط ڪرڻ (قرآن شريف بخشائڻ) افضل آهي. اسقاط جو خرچ بعضي حالتن ۾ تمام گهڻو ٿئي ٿو، تنهن لاءِ حيلو ڪرڻ درست آهي. مصحف (قرآن) شريف يا ٻي ڪنهن شيءِ سان جيترو ٿي سگهي، پنهنجي يا انهيءَ سوالي مسڪينن ۽ فقيرن کي ڏجي.

مخدوم صاحب محمد هاشم ٺٽوي رحمة الله عليه ۽ ٻين وڏن عالمن جون تحريرون ۽ فتوائون انهي باري ۾ لکيلون آهن. جنهن کي تحقيق ڪرڻي هجي سو ڀلي اچي اطمينان ڪري. زياده خير فقط والسلام

فقير شاهه آغا عفي عنه

بسم الله الرحمن الرحيم

نعت مصطفیٰ ﷺ مشتمل بر دعا

مُونکي مَدِني سَڏائيندو، قَدمن ۾ رَهائيندو.
مُنهنجو مَانُ وَڌائيندو، قَدمن ۾ رَهائيندو.

اِيمَان جِتان مِلندو، عِرفَان جِتان مِلندو،
اُهو شهر گهُمَائيندو، قَدمن ۾ رَهائيندو.

مُنهنجو ڀَاڳ ڀَلو ٿيندو، مُون تي ڪَرم ڪَرِيم ڪَندو،
روضو پَاڪ ڏيکاريندو، قَدمن ۾ رَهائيندو.

مُنهنجي دِل کي سُڪُون مِلندو، مُنهنجو رُوح بہ خُوش ٿيندو،
پِنجرو پَاڪ پسَائيندو، قَدمن ۾ رَهائيندو.

هَر دَرد هَليو ويندو، آرامُ مِلي پَوندو،
رُخ پَاڪ ڏيکاريندو، قَدمن ۾ رَهائيندو.

هِيءُ عبد پُڪاريندو، تو کي عَرض ڪَندو رَهندو،
سَڀ سُوال قَبُولِيندو، قَدمن ۾ رَهائيندو.

عبدهٔ عبدالوحيد سرهندي عفي عنه ٽنڊو سائينداد